

รายงานสถานการณ์แรงงานจังหวัดตรัง ไตรมาสที่ 1/2553 (ม.ค. – มี.ค. 53)

สำนักงานแรงงานจังหวัดตรัง ศาลากลางจังหวัด ชั้น 4 (หลังใหม่)

อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง 92000 โทร. 0-7521-7254 โทร. (มท.) 72351

E-Mail : trang@mol.go.th / www.trang.mol.go.th

คำนำ

สำนักงานแรงงานจังหวัดตรัง ได้จัดทำรายงานสถานการณ์ด้านแรงงาน ประจำปี 2553 ประจำปี ไตรมาสที่ 1/2553 (มกราคม – มีนาคม 2553) ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อประชาสัมพันธ์ข้อมูล ความเคลื่อนไหวของตลาดแรงงานในระดับจังหวัดและเพื่อการนำเสนอเผยแพร่สถิติและการวิเคราะห์ สถานการณ์แรงงานของหน่วยงานต่างๆ ในจังหวัดไว้ในที่เดียวกัน นอกจากนี้ ได้รายงานสรุปภาวะ เศรษฐกิจ และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมไว้ด้วย เพื่อความสะดวกในการค้นคว้า การ จัดพิมพ์และเผยแพร่ รวมทั้งข้อมูลด้านการพัฒนาเป็นศูนย์สารสนเทศด้านแรงงานในเขตพื้นที่จังหวัด เป็นส่วนหนึ่งที่จะนำไปสู่การจัดทำแผนงานด้านแรงงานเพื่อพัฒนาจังหวัดให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เนื้อหาเสนอประกอบด้วยสามส่วนใหญ่ๆ คือ

1. ภาวะเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดตรัง
2. สถานการณ์แรงงานจังหวัดตรัง
3. ตัวชี้วัดภาวะแรงงาน

การจัดทำรายงานครั้งนี้ สำเร็จได้ด้วยความร่วมมือและการสนับสนุนข้อมูลสถิติจากหน่วยงาน สังกัดกระทรวงแรงงานจังหวัดตรัง คือ สำนักงานจัดหางานจังหวัดตรัง สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครอง แรงงานจังหวัดตรัง สำนักงานประกันสังคมจังหวัดตรัง และศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดตรัง รวมทั้ง หน่วยงานอื่นๆ ในจังหวัดตรัง ได้แก่ สำนักงานสถิติจังหวัดตรัง สำนักงานคลังจังหวัดตรัง สำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัดตรัง สำนักงานพาณิชย์จังหวัดตรัง เป็นต้น สำนักงานแรงงานจังหวัดตรัง จึงขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้

สำนักงานแรงงานจังหวัดตรัง

พฤษภาคม 2553

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	
บทที่ 1 ภาวะเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดตรัง	
1.1 ข้อมูลทั่วไปของจังหวัด	1-1
1.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	1-4
1.3 จำนวนประชากรจังหวัด	1-5
1.4 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	1-6
1.5 การลงทุนในภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดตรัง	1-9
1.6 ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดตรัง	1-10
1.7 ภาวะเศรษฐกิจระดับครัวเรือน	1-13
บทที่ 2 สถานการณ์แรงงานจังหวัดตรัง	
2.1 กำลังแรงงาน การมีงานทำ การว่างงาน และแรงงานนอกระบบ	2-1
2.2 การจัดหางานและส่งเสริมการมีงานทำ	2-15
2.3 การพัฒนาศักยภาพแรงงาน	2-31
2.4 การคุ้มครองแรงงานและสวัสดิการ	2-34
2.5 การประกันสังคม	2-41
บทที่ 3 ตัวชี้วัดภาวะแรงงาน	
3.1 อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน	3-1
3.2 อัตราการจ้างงาน	3-2
3.3 อัตราการบรรจุนาน	3-4
3.4 อัตราการว่างงาน	3-5
3.5 อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว	3-6
3.6 อัตราการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของสถานประกอบการ	3-8
3.7 อัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงาน / ข้อขัดแย้งในสถานประกอบการ	3-10
3.8 อัตราสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบประกันสังคม	3-10
ภาคผนวก	ผ1 - 8

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

1. ภาพเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัด

1.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดตรัง

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดตรัง ปี 2551 (ณ ราคาคงที่ ปี 2531) รวมทั้งสิ้น 25,174 ล้านบาท เป็นมูลค่าในภาคการเกษตร 11,015 ล้านบาท (ร้อยละ 43.75) และมูลค่านอกภาคเกษตร 14,159 ล้านบาท (ร้อยละ 56.24) โดยมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยระหว่างปี 2547-2551 เฉลี่ยร้อยละ 2.90 ต่อปี

สาขาหลักที่มีมูลค่าสูงที่สุด ได้แก่ สาขาพืชผล ปศุสัตว์ และการป่าไม้ มีมูลค่า 8,040 ล้านบาท (ร้อยละ 31.94) รองลงมาได้แก่สาขาการขนส่ง การขายปลีก 3,816 ล้านบาท (ร้อยละ 15.16) และสาขาการประมง 2,975 ล้านบาท (ร้อยละ 11.82) ตามลำดับ

1.2 ภาพเศรษฐกิจระดับครัวเรือน

ในปี พ.ศ. 2552 รายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนของจังหวัดตรังเท่ากับ 21,992 บาทต่อเดือน ซึ่งต่ำกว่ารายได้เฉลี่ยของครัวเรือนในภาคใต้ที่มีรายได้เฉลี่ย 22,926 บาทต่อเดือน แต่สูงกว่ารายได้เฉลี่ยของครัวเรือนทั่วประเทศที่มีรายได้ 20,903 บาทต่อเดือน หรือคิดเป็นร้อยละ -4.07 และ 5.21

อัตราร้อยละของค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคต่อรายได้ประจำของครัวเรือนในจังหวัดตรังพบว่าอัตราร้อยละของค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคคิดเป็นร้อยละ 67.61 ต่อรายได้ประจำของครัวเรือน ซึ่งมีอัตราใกล้เคียงกับภาคใต้ที่มีอัตราร้อยละ 66.88 และของประเทศไทยที่มีอัตราร้อยละของค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคอยู่ที่ 69.30

ครัวเรือนส่วนใหญ่ในจังหวัดตรัง มีรายได้ 3,001 – 5,000 บาท (ร้อยละ 32.1) รองลงมาได้ 5,001 – 10,000 บาท (ร้อยละ 23.3) และ 1,501 – 3,000 บาท (ร้อยละ 21.2) สำหรับครัวเรือนที่มีรายได้ 50,001 – 100,000 บาท และมากกว่า 100,000 บาท มีเพียงร้อยละ 0.3 และ 0.1 ตามลำดับ

ในปี 2552 จังหวัดตรังมีครัวเรือนที่เป็นหนี้สิน ร้อยละ 71.5 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของภาคใต้ที่มีอัตราร้อยละ 54.8 และสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่มีอัตราร้อยละ 60.9 อยู่พอสมควร

2. สรุปสถานการณ์ด้านแรงงานของจังหวัด

2.1 กำลังแรงงาน การมีงานทำ และการว่างงาน

1) ประชากรและกำลังแรงงาน

ผลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาสที่ 1 ปี 2553 (ระหว่างเดือนมกราคม – มีนาคม 2553) โดยสำนักงานสถิติจังหวัดตรัง พบว่าจังหวัดตรังมีประชากรทั้งสิ้น 684,942 คน เป็นเพศชาย 338,293 คน (ร้อยละ 49.39) และเพศหญิง 346,649 คน (ร้อยละ 50.61) ในจำนวนนี้เป็นประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 522,345 คน (ร้อยละ 76.26 ของจำนวนประชากรทั้งหมด) และประชากรที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 162,597 คน (ร้อยละ 23.74 ของจำนวนประชากรทั้งหมด)

2) การมีงานทำ

กลุ่มผู้อยู่ในกำลังแรงงานจำนวน **408,797 คน** เป็นผู้มีงานทำ จำนวน **407,543 คน** โดยทำงานในภาคเกษตรกรรม จำนวน 204,029 คน (ร้อยละ 50.06 ของผู้มีงานทำทั้งหมด) และนอกภาคเกษตรกรรม จำนวน 203,514 คน (ร้อยละ 49.94 ของผู้มีงานทำทั้งหมด) ผู้มีงานทำส่วนใหญ่ทำงานในสาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ มีจำนวน 200,660 คน (ร้อยละ 49.24) รองลงมาสาขาการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ มีจำนวน 62,484 คน (ร้อยละ 15.33) และสาขาโรงแรมและภัตตาคาร มีจำนวน 33,433 คน (ร้อยละ 8.20) สำหรับอาชีพที่มีผู้ทำงานมากที่สุดคือ ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตรและการประมง มีจำนวน 182,788 คน (ร้อยละ 44.85) รองลงมาอาชีพ พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้า และตลาด มีจำนวน 79,961 คน (ร้อยละ 19.62) และอาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆ ในด้านการขาย และการให้บริการ มีจำนวน 53,948 คน (ร้อยละ 13.24) และผู้มีงานทำส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษามากที่สุด จำนวน 112,891 คน (ร้อยละ 27.70) รองลงมาเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 97,986 คน (ร้อยละ 24.04) และผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 67,307 คน (ร้อยละ 16.52) สำหรับผู้มีงานทำที่สำเร็จการศึกษาระดับสูง เช่น ระดับอุดมศึกษา มีจำนวน 64,673 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 15.87

3) การว่างงาน

ประชากรจังหวัดศรีสะเกษ ที่ว่างงานมีทั้งสิ้น 1,254 คน มีอัตราการว่างงานร้อยละ 0.31 ของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ซึ่งลดลงจากไตรมาสก่อนมา ที่มีอัตราการว่างงานร้อยละ 0.37 ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจากผู้ว่างงาน จำแนกตามเพศแล้ว พบว่าเพศชายจะมีอัตราการว่างงานต่ำกว่าเพศหญิง โดยที่เพศชายและหญิงมีอัตราการว่างงานร้อยละ 0.11 และ 0.53 ตามลำดับ

4) แรงงานนอกระบบ

จากข้อมูลของสำนักงานสถิติจังหวัดในปี 2552 พบว่าผู้มีงานทำที่เป็นแรงงานนอกระบบ (นอกระบบประกันสังคม) มีจำนวน **223,336 คน** ลดลงจากปี 2551 จำนวน 15,426 คน หรือคิดเป็นร้อยละ - 6.46 แรงงานนอกระบบที่มีงานทำส่วนใหญ่เป็นแรงงานในภาคเกษตร โดยเป็นแรงงานในสาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และป่าไม้สูงถึง **130,673 คน** (ร้อยละ 58.51 ของแรงงานนอกระบบทั้งหมด) ในขณะที่นอกภาคเกษตรนั้น พบว่าสาขาที่มีจำนวนแรงงานนอกระบบสูงสุดได้แก่ สาขาการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน มีแรงงานนอกระบบ 36,387 คน (ร้อยละ 16.29)

2.2 การจัดหางานและส่งเสริมการมีงานทำ

1) การจัดหางานในจังหวัด

ไตรมาสที่ 1 ปี 2553 ตำแหน่งงานว่างที่นายจ้าง / สถานประกอบการแจ้งผ่านสำนักงานจัดหางานจังหวัดศรีสะเกษทั้งสิ้น **847 อัตรา** มีผู้ลงทะเบียนสมัครงาน มีทั้งสิ้น **900 คน** และได้รับการบรรจุงานทั้งสิ้น **685 คน** อัตราการบรรจุงานต่อผู้สมัครงานคิดเป็นร้อยละ 76.11 และอัตราการบรรจุงานต่อตำแหน่งงานว่างคิดเป็นร้อยละ 80.87

ตำแหน่งงานว่างส่วนใหญ่ร้อยละ 99.17 เป็นงานนอกภาคเกษตรกรรม โดยสาขาการผลิต เป็นสาขาที่มีตำแหน่งงานว่างมากที่สุด 238 อัตรา (ร้อยละ 28.10 ส่วนการบรรจุนาน พบว่าสาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน มีการบรรจุนานมากที่สุด จำนวน 193 (ร้อยละ 28.18)

อาชีพที่มีตำแหน่งงานว่างมากที่สุดคืออาชีพช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องมีจำนวน 210 อัตรา (ร้อยละ 24.79 ด้านผู้หางานส่วนใหญ่ลงทะเบียนสมัครงานในอาชีพพนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด มากที่สุดมีจำนวน 260 คน (ร้อยละ 28.89) ในขณะที่ผู้ได้รับการบรรจุนานพบว่าอาชีพพนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด ได้รับการบรรจุนานมากที่สุดจำนวน 196 คน (ร้อยละ 28.61)

ตำแหน่งงานว่างที่มีส่วนใหญ่งานที่ต้องการผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษามากที่สุดจำนวน 240 อัตรา (ร้อยละ 28.34) ในขณะที่ผู้สมัครงานส่วนใหญ่ร้อยละ 48.56 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี สำหรับผู้ที่ได้รับการบรรจุนานมากที่สุดคือผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวน 409 คน (ร้อยละ 59.71)

2) แรงงานต่างด้าว

จำนวนแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ มีทั้งสิ้น 5,371 คน เป็นคนต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมายจำนวน 652 คน (ร้อยละ 12.14) และคนต่างด้าวเข้าเมืองผิดกฎหมายจำนวน 4,719 คน (ร้อยละ 87.86)

กลุ่มคนต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมาย ส่วนใหญ่เป็นคนต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมายมาตรา 7ชั่วคราว (MOU) ที่นำเข้าจำนวน 497 คน (ร้อยละ 76.23) สำหรับกลุ่มคนต่างด้าวที่เข้าเมืองผิดกฎหมาย (มาตรา 12) ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มมติดคณะรัฐมนตรี (ครม.) 3 สัญชาติ มีจำนวน 4,692 คน (ร้อยละ 99.43) โดยเป็นสัญชาติพม่า 4,283 คน สัญชาติลาว 274 คน และสัญชาติกัมพูชา 135 คน

2.3 การพัฒนาศักยภาพแรงงาน

1) การพัฒนาฝีมือแรงงาน

การพัฒนาศักยภาพแรงงาน โดยศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างเดือนมกราคม – มีนาคม 2553 พบว่าไม่มีกลุ่มเป้าหมายผู้รับการฝึก มาสมัครฝึกหรือแจ้งความประสงค์ฝึกเตรียมเข้าทำงาน ส่วนผู้ที่แจ้งเข้ารับการฝึกในไตรมาสที่ผ่านมา ซึ่งมีจำนวน 31 คน ในสาขาช่างเครื่องกล ยังไม่มีผู้ผ่านการฝึก เนื่องจากเป็นหลักสูตรระยะยาว อยู่ระหว่างการฝึกอบรมและฝึกฝึกในสถานประกอบการ

สำหรับการฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน มีผู้เข้ารับการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานทั้งสิ้น 651 คน จาก 3 กลุ่มอาชีพคือ กลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการ ช่างเครื่องกล และช่างอุตสาหกรรมศิลป์ ในจำนวนนี้ มีผู้ผ่านการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานจำนวน 604 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 92.78 ของผู้เข้ารับการฝึกยกระดับทั้งหมด

2) การทดสอบฝีมือแรงงาน

การทดสอบฝีมือแรงงาน มีผู้เข้ารับทดสอบฝีมือแรงงานทั้งสิ้น 43 คน จากกลุ่มอาชีพช่างก่อสร้าง และช่างเครื่องกล และมีผู้ที่ผ่านการทดสอบฝีมือแรงงานจำนวน 42 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 97.67

2.4 การคุ้มครองแรงงานและสวัสดิการ

1) สถานประกอบการในจังหวัดศรีสะเกษ

จากข้อมูลของ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดศรีสะเกษ จำนวนสถานประกอบการที่มีลูกจ้าง ตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป จังหวัดศรีสะเกษ มีจำนวนทั้งสิ้น 3,126 แห่ง และมีลูกจ้างจำนวน 33,317 คน เป็นเพศชาย 17,799 คน (ร้อยละ 53.59) เพศหญิง 15,370 คน (ร้อยละ 46.13) และเด็ก 92 คน (ร้อยละ 0.28) ของจำนวนลูกจ้างทั้งหมด

2) การตรวจแรงงาน

จากการตรวจคุ้มครองสถานประกอบการในจังหวัดศรีสะเกษ ของสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 116 แห่ง มีลูกจ้างที่ผ่านการตรวจหรือได้รับการคุ้มครองรวม 4,918 คน ผลการตรวจพบว่าสถานประกอบการส่วนใหญ่ร้อยละ 89.66 (จำนวน 104 แห่ง) ปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมาย ขณะที่สถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายเพียงร้อยละ 10.34 (จำนวน 12 แห่ง) มีเรื่องที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องทั้งสิ้น 2 เรื่อง พบมากที่สุดคือเรื่องข้อบังคับ มีสถานประกอบการปฏิบัติไม่ถูกต้องจำนวน 10 แห่ง (ร้อยละ 83.33)

สำหรับการตรวจความปลอดภัยในสถานประกอบการ มีทั้งสิ้น 55 แห่ง และมีลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ 5,740 คน ผลการตรวจความปลอดภัยพบว่า สถานประกอบการร้อยละ 96.36 ปฏิบัติถูกต้อง (จำนวน 53 แห่ง) และมีสถานประกอบการเพียงร้อยละ 3.64 (จำนวน 2 แห่ง) ปฏิบัติไม่ถูกต้อง

2.5 การประกันสังคม

1) สถานประกอบการในระบบประกันสังคม / กองทุนเงินทดแทน

จังหวัดศรีสะเกษมีสถานประกอบการที่ขึ้นทะเบียนกองทุนประกันสังคม จำนวน 2,527 แห่ง และมีผู้ประกันตนที่ขึ้นทะเบียนรวมทั้งสิ้น 33,978 คน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการที่มีขนาด 1 – 9 คน มีจำนวน 1,990 แห่ง หรือคิดเป็นร้อยละ 78.75

ด้านการให้บริการกองทุนประกันสังคม จำแนกตามประโยชน์ทดแทน (ไม่เนื่องจากการทำงาน) มีจำนวน 11,445 ราย (หรือร้อยละ 33.68 ของจำนวนผู้ประกันตนทั้งหมด) โดยประเภทประโยชน์ทดแทนที่ผู้ประกันตนมาใช้บริการสูงสุด ได้แก่ กรณีสงเคราะห์บุตร จำนวน 8,246 คน หรือร้อยละ 72.05 ของผู้ให้บริการทั้งหมด ส่วนปริมาณการจ่ายเงินประโยชน์ทดแทน มีจำนวนทั้งสิ้น 27,121,905.54 บาท ในจำนวนนี้พบว่า กรณีสงเคราะห์บุตร มีการจ่ายเงินสูงสุดถึง 9,176,150 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.83 ของเงินประโยชน์ทดแทนที่จ่าย

สำหรับจำนวนนายจ้างที่ขึ้นทะเบียนกองทุนเงินทดแทน ในจังหวัดศรีสะเกษมีทั้งสิ้น 2,226 แห่ง และมีลูกจ้างที่ขึ้นทะเบียนทั้งสิ้น 27,618 คน เมื่อพิจารณาประเภทอุตสาหกรรมที่ขึ้นทะเบียน หากไม่รวมประเภทกิจการอื่นๆ พบว่า การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา มีมากที่สุดคือจำนวน 572 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 25.70 ของสถานประกอบการทั้งหมด ส่วนลูกจ้างที่อยู่ในข่ายกองทุนเงินทดแทน พบว่า หากไม่รวมกิจการอื่นๆ ที่ไม่ได้จำแนกประเภทไว้แล้ว สาขาการผลิต เป็นกิจการที่มีจำนวนลูกจ้างอยู่ในข่ายกองทุนเงินทดแทนมากที่สุดคือจำนวน 11,682 คน (คิดเป็นร้อยละ 42.30 ของจำนวนลูกจ้างทั้งหมด)

การใช้บริการกองทุนเงินทดแทน (เนื่องจากการทำงาน) จำแนกตามประเภทความร้ายแรง มีจำนวนลูกจ้างที่มาใช้บริการทั้งสิ้น 161 คน (หรือร้อยละ 0.58 ของจำนวนลูกจ้างที่อยู่ในข่ายกองทุนเงินทดแทนทั้งหมด) โดยประเภทความร้ายแรงที่มีผู้มาใช้บริการมากที่สุด ได้แก่ กรณีหยุดงานเกิน 3 วัน มีจำนวน 109 คน (ร้อยละ 67.70) สำหรับจำนวนการจ่ายเงินประโยชน์ทดแทน มีจำนวนทั้งสิ้น 850,147.60 บาท พบว่ากรณีสูญเสียอวัยวะบางส่วน มีการจ่ายเงินสูงสุดถึง 375,840.20 บาท (ร้อยละ 44.21 ของจำนวนเงินที่จ่ายทั้งหมด)

บทที่ 1

ภาวะเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดตรัง

1.1 ข้อมูลทั่วไปของจังหวัด

✧ **แนะนำจังหวัด**

จังหวัดตรัง ตั้งอยู่ภาคใต้ของประเทศไทย ห่างจากกรุงเทพฯตามเส้นทางสายเพชรเกษม 828 กม. มีเนื้อที่ทั้งสิ้น 4,941.439 ตารางกิโลเมตร หรือ 3,088,399.375 ไร่ มีพื้นที่เป็นเกาะจำนวน 46 เกาะ อยู่ในพื้นที่อำเภอกันตัง 12 เกาะ อำเภอปะเหลียน 13 เกาะ และอำเภอสิเกา 21 เกาะ

แผนที่จังหวัดตรัง

✧ ขนาด ที่ตั้ง อาณาเขต

จังหวัดตรังมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ได้แก่

ทิศเหนือ ติดต่อกับ อ.ทุ่งสง จังหวัด นครศรีธรรมราช และอำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่

ทิศใต้ ติดต่อกับ อ.ทุ่งหว้า จังหวัดสตูล และช่องแคบมะละกา มหาสมุทรอินเดีย

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ อ.ศรีนครินทร์ อ.งขลา จังหวัดพัทลุง โดยมีเทือกเขาบรรทัดกั้นอาณาเขตตลอดแนว

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ อ.คลองท่อม อ.เกาะลันตา จังหวัดกระบี่ และมหาสมุทรอินเดีย

✧ จำนวนราษฎร ณ เดือนมีนาคม 2553 (ที่มา : กรมการปกครอง)

มีจำนวนทั้งสิ้น	จำนวน	619,609	คน
- เป็นชาย	จำนวน	304,532	คน
- เป็นหญิง	จำนวน	315,077	คน
- จำนวนบ้าน		192,076	หลัง

✧ การปกครอง

จังหวัดตรังแบ่งการบริหารราชการออกเป็น 3 รูปแบบ คือ

1. การบริหารราชการส่วนภูมิภาค

- ระดับจังหวัด ประกอบด้วยส่วนราชการประจำจังหวัด จำนวน 34 หน่วยงาน
- ระดับอำเภอ มี 10 อำเภอ 87 ตำบล 723 หมู่บ้าน

2. การบริหารราชการส่วนกลาง ประกอบด้วย หน่วยงานสังกัดส่วนกลางซึ่งจัดตั้งสำนักงานอยู่ในพื้นที่ของจังหวัดตรัง รวมทั้งสิ้น 109 หน่วยงาน เป็นหน่วยงานสังกัดกระทรวง กรมต่างๆ รวม 77 หน่วยงาน หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ 19 หน่วยงาน และหน่วยงานอิสระ 13 หน่วยงาน

3. การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย

- องค์การบริหารส่วนจังหวัดตรัง 1 แห่ง
- เทศบาล จำนวน 15 เทศบาล
- องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 84 แห่ง

✧ รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี : ปี 2551

(ที่มา สนง.คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) 98,319 บาท (ลำดับที่ 7 ของภาคใต้, ลำดับที่ 25 ของประเทศ

✧ ตราประจำจังหวัดตรัง

ภาพสะพานกระโจมไฟ และภาพลูกคลื่น

ภาพสะพานกระโจมไฟ หมายถึง จังหวัดตรังเคยเป็นเมืองท่า ทำการค้าขายกับต่างประเทศ
ภาพลูกคลื่น หมายถึง ลักษณะพื้นที่ของจังหวัดตรัง เป็นเนินเล็กๆ สูงๆ ต่ำๆ คล้ายลูกคลื่น

✧ คำขวัญจังหวัดตรัง

“ชาวตรังใจกว้าง สร้างแต่ความดี”

✧ คำขวัญท่องเที่ยวจังหวัดตรัง

เมืองพระยารัษฎา	ชาวประชาใจกว้าง
หมุย่างรสเลิศ	ถิ่นกำเนิดยางพารา
เด่นสง่าดอกศรีตรัง	ปะการังใต้ทะเล
เสน่ห์หาดทรายงาม	น้ำตกสวยตระการตา

✧ ดอกไม้ประจำจังหวัด

ดอกศรีตรัง เดิมเป็นพันธุ์ไม้ของทวีปออสเตรเลีย มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Jacaranda filicifolia* อยู่ในวงศ์ Bignoniaceae ถูกนำเข้ามาที่ตรังเป็นครั้งแรก โดย “พระยารัษฎานุประดิษฐ์ มหิศรภักดี (คอซิมบี๊ ณ ระนอง)” ลักษณะต้นเป็นทรงไม้พุ่มสูงประมาณ 10 เมตร ใบผอมเล็กๆ มีดอกเป็นช่อสีน้ำเงินปนม่วง บานในหน้าแล้ง ตั้งแต่เดือนธันวาคม ถึงเดือนเมษายน ถือว่าเป็นต้นไม้สัญลักษณ์ ประจำเมืองอันเป็นศักดิ์ศรีแก่ชาวตรัง

1.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดตรัง

♦ วิสัยทัศน์ (Vision)

“ สวรรค์แห่งการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เมืองแห่งการเรียนรู้ พัฒนาการเกษตรอย่างยั่งยืน ”

♦ เป้าประสงค์รวม (Objective)

1. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร
2. มีรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการท่องเที่ยว

♦ เป้าประสงค์ระยะสั้น

1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว ร้อยละ 5 ต่อปี
2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าสินค้าเกษตร เศรษฐกิจหลักที่สำคัญของจังหวัด
 - 2.1 ยางพารา ร้อยละ 4 ต่อปี
 - 2.2 ปาล์มน้ำมัน ร้อยละ 3 ต่อปี
 - 2.3 กุ้งขาว/กุ้งกุลาดำ ร้อยละ 2 ต่อปี

♦ ยุทธศาสตร์จังหวัด

1. การพัฒนาการผลิตภาคเกษตร อุตสาหกรรมเกษตร และผลิตภัณฑ์ชุมชน
2. การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
3. ส่งเสริมให้เป็นเมืองการศึกษา พัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมให้มีคุณภาพ
4. การเสริมสร้างความเป็นเลิศในการบริหารจัดการ

♦ ค่านิยม

1. ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีศักดิ์ศรี กล้ายืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง
3. ซื่อสัตย์ และมีความรับผิดชอบ
4. โปร่งใส ตรวจสอบได้
5. ไม่เลือกปฏิบัติ
6. มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน
7. รู้รักสามัคคี สร้างความสัมพันธ์ที่ดีในหน่วยงาน

1.3 จำนวนประชากรจังหวัด

จากข้อมูลของที่ทำการปกครองจังหวัดเชียงใหม่ เดือนมีนาคม 2553 จังหวัดเชียงใหม่มีประชากรรวมทั้งสิ้น 619,609 คน เป็นชาย 304,532 คน (ร้อยละ 49.15) หญิง 315,077 คน (ร้อยละ 50.85) อำเภอที่มีประชากรมากที่สุดได้แก่ อำเภอเมืองเชียงใหม่ มีประชากรทั้งสิ้น 151,578 คน (ร้อยละ 24.46) รองลงมาได้แก่ อำเภอห้วยยอด มีประชากร 91,996 คน (ร้อยละ 14.85) และอำเภอกันตัง มีประชากร 84,670 คน (ร้อยละ 13.67) ส่วนอำเภอที่มีประชากรน้อยที่สุดได้แก่ อำเภอหาดสำราญ มีประชากรเพียง 15,965 คนเท่านั้น (ร้อยละ 2.58) (ตารางที่ 1-1)

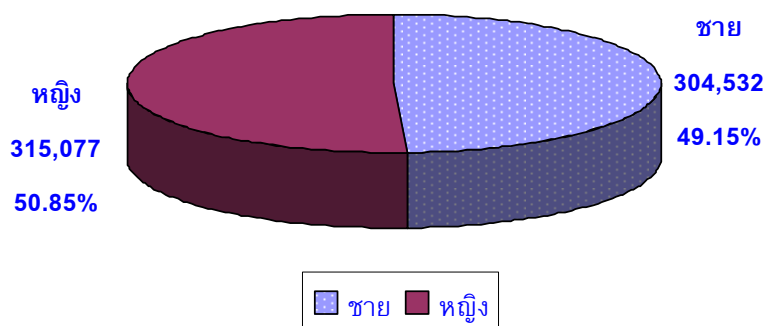
ตารางที่ 1-1 จำนวนประชากรจังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามอำเภอและเพศ ปี 2553

ลำดับที่	อำเภอ/กิ่งอำเภอ	จำนวนประชากร (คน)			ร้อยละ (%)		
		ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
1	อำเภอเมืองเชียงใหม่	72,357	79,221	151,578	47.74	52.26	100.00
2	อำเภอกันตัง	42,188	42,482	84,670	49.83	50.17	100.00
3	อำเภอย่านตาขาว	30,687	31,747	62,434	49.15	50.85	100.00
4	อำเภอปะเหลียน	32,169	32,133	65,102	49.41	49.36	98.77
5	อำเภอสิเกา	18,159	17,850	36,009	50.43	49.57	100.00
6	อำเภอห้วยยอด	45,586	46,410	91,996	49.55	50.45	100.00
7	อำเภอวังวิเศษ	20,513	20,629	41,142	49.86	50.14	100.00
8	อำเภอนาโยง	21,104	22,005	43,109	48.95	51.05	100.00
9	อำเภอรัษฎา	13,701	13,903	27,604	49.63	50.37	100.00
10	อำเภอหาดสำราญ	8,068	7,897	15,965	50.54	49.46	100.00
	รวม	304,532	315,077	619,609	49.15	50.85	100.00

ที่มา: ทำการปกครองจังหวัดเชียงใหม่

หมายเหตุ: ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม พ.ศ. 2553

แผนภาพที่ 1-1 สัดส่วนของประชากรชายและหญิง

1.4 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด

1) มูลค่า สัดส่วน และอัตราการขยายตัว

ในปี 2551 จังหวัดตรังมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (ณ ราคาคงที่ ปี 2531) รวมทั้งสิ้น 25,174 ล้านบาท เป็นมูลค่าในภาคการเกษตร 11,015 ล้านบาท (ร้อยละ 43.75) และมูลค่านอกภาคการเกษตร 14,159 ล้านบาท (ร้อยละ 56.24) โดยมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยระหว่างปี 2547-2551 เฉลี่ยร้อยละ 2.90 ต่อปี

สาขาหลักที่มีมูลค่าสูงที่สุด ได้แก่ สาขาพืชผล ปศุสัตว์ และการป่าไม้ มีมูลค่า 8,040 ล้านบาท (ร้อยละ 31.94) รองลงมาได้แก่สาขาการขนส่ง การขายปลีก 3,816 ล้านบาท (ร้อยละ 15.16) และสาขาการประมง 2,975 ล้านบาท (ร้อยละ 11.82) ตามลำดับ

สาขานำซึ่งเป็นสาขาที่มีอัตราการขยายตัวสูงที่สุดของจังหวัด ได้แก่ สาขาตัวกลางทางการเงิน มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยระหว่างปี 2547-2551 ร้อยละ 10.05 ต่อปี รองลงมาได้แก่ สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ย 9.60 ต่อปี และสาขาการบริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 7.87 ตามลำดับ ส่วนสาขาที่มีอัตราการขยายตัวชะลอลงมากที่สุด ได้แก่ สาขาการทำเหมืองแร่และหินย่อย มีการชะลอลงเฉลี่ยระหว่างปี 2547 – 2551 ร้อยละ -9.50 ต่อปี

ตารางที่ 1-2 มูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดตรัง (ณ ราคาคงที่ปี 2531) จำแนกตามสาขาการผลิต

พ.ศ.2547 – 2551 (GPP)

(หน่วย: ล้านบาท)

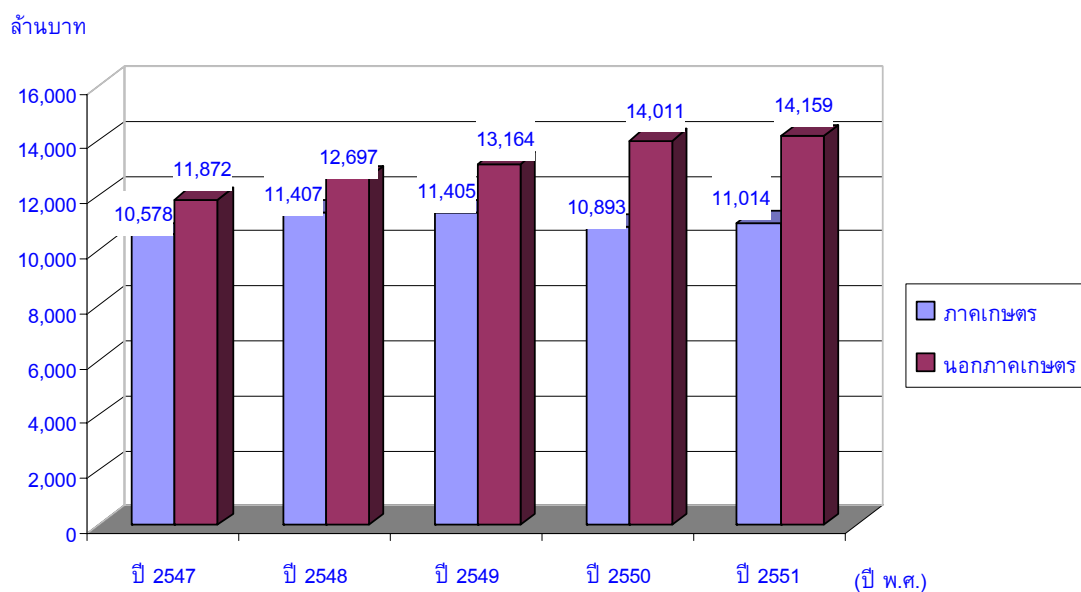
สาขาการผลิต	2547	2548	2549	2550	2551	สัดส่วน ปี 51	อัตรา ขยายตัว เฉลี่ย ปี 47-51
ภาคเกษตร	10,578	11,407	11,405	10,893	11,015	43.75	1.01
เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	8,295	8,235	8,274	7,901	8,040	31.94	-0.78
การประมง	2,283	3,172	3,131	2,992	2,975	11.82	6.84
ภาคนอกเกษตร	11,872	12,697	13,164	14,011	14,159	56.24	4.50
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	82	76	65	63	55	0.22	-9.50
การผลิตอุตสาหกรรม	2,778	3,005	2,755	3,067	3,124	12.41	2.98
การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	542	533	525	570	621	2.47	3.46
การก่อสร้าง	531	472	549	499	454	1.80	-3.84
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน	3,004	3,279	3,563	3,793	3,816	15.16	6.16
โรงแรมและภัตตาคาร	193	186	194	206	208	0.83	1.89
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	1,108	1,241	1,450	1,491	1,599	6.35	9.60
ตัวกลางทางการเงิน	499	543	638	740	732	2.91	10.05
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการทาง ธุรกิจ	911	962	1,015	1,040	1,054	4.19	3.71
การบริหารราชการแผ่นดินและการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	553	556	539	561	570	2.26	0.76

สาขาการผลิต	2547	2548	2549	2550	2551	สัดส่วน ปี 51	อัตรา ขยายตัว เฉลี่ย ปี 47-51
การศึกษา	853	964	960	1,056	997	3.96	3.98
การบริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	401	452	476	506	543	2.16	7.87
การให้บริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	409	422	429	413	382	1.52	-1.69
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	8	7	7	6	6	0.02	-6.94
ผลิตภัณฑ์จังหวัด (ล้านบาท)	22,451	24,104	24,569	24,904	25,174	100.00	2.90

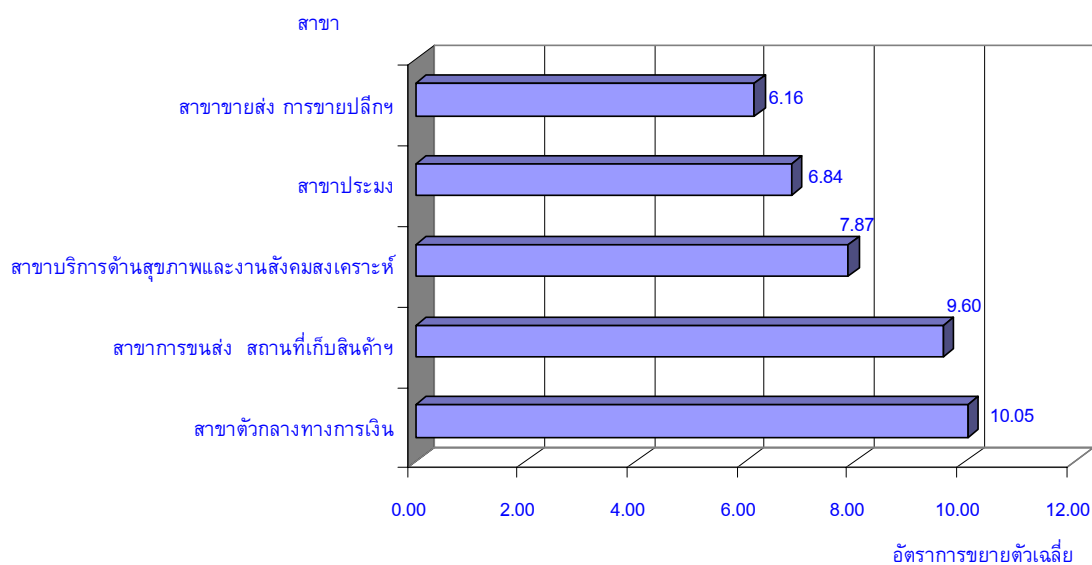
ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดตรัง

แผนภาพที่ 1-2 เปรียบเทียบ GPP ภาคเกษตรและนอกภาคเกษตร ปี 2547 – 2551

แผนภาพที่ 1-3 (5 อันดับสาขาการผลิตที่มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยสูงสุด)

2) รายได้เฉลี่ยต่อหัว

ในปี 2551 ประชากรในจังหวัดตรัง มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวทั้งสิ้น 98,319 บาท /ต่อคน/ต่อปี โดยมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้น ระหว่างปี 2547-2551 เฉลี่ยร้อยละ 8.93 ต่อปี (อยู่ลำดับที่ 7 ของภาคใต้, ลำดับที่ 25 ของประเทศ)

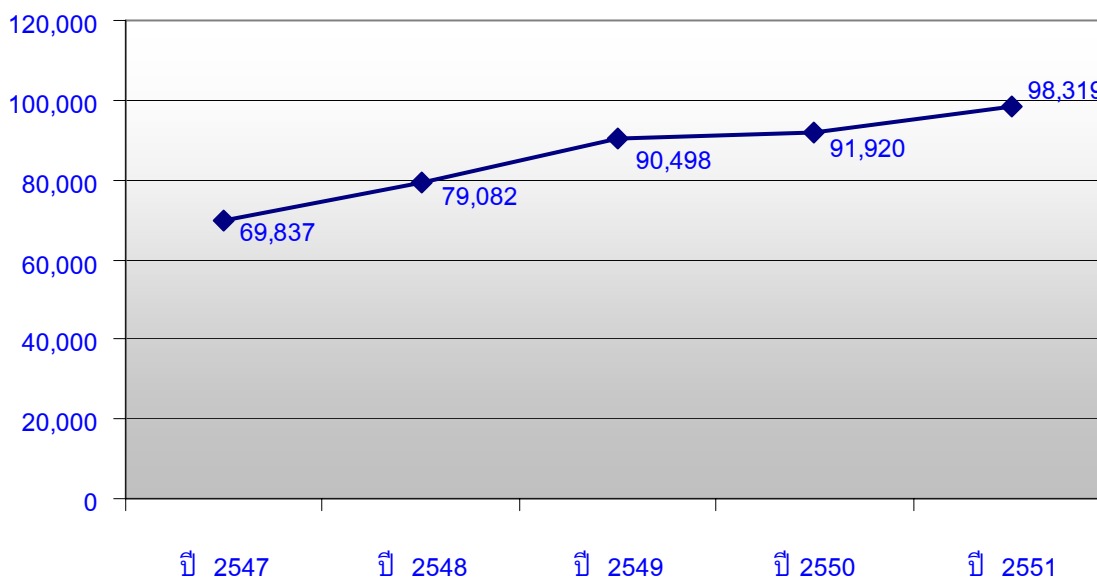
ตารางที่ 1-3 รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากร พ.ศ. 2547 – 2551

สาขาการผลิต	2547	2548	2549	2550	2551	อัตราขยายตัวเฉลี่ย
รายได้เฉลี่ยต่อหัว (บาท)	69,837	79,082	90,498	91,920	98,319	8.93
จำนวนประชากร (คน)	638	645	654	663	672	1.31

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

แผนภาพที่ 1-4 รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากร พ.ศ. 2547 – 2551

รายได้เฉลี่ยต่อหัว (บาท)

1.5 การลงทุนในภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดต่ง**1) การลงทุนด้านอุตสาหกรรมในจังหวัดต่ง**

โรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดต่ง ณ เดือนเมษายน 2553 มีจำนวนทั้งสิ้น 564 โรงงาน (จำนวนที่ 1 จำนวน 68 โรงงาน, จำพวกที่ 2 จำนวน 117 โรงงาน, จำพวกที่ 3 จำนวน 379 โรงงาน) เงินลงทุนรวมทั้งสิ้น 7,885,076,414 ล้านบาท จำนวนแรงงานทั้งสิ้น 19,616 คน เป็นเพศชาย 8,440 คน และเพศหญิง 11,176 คน แรงม้าจำนวน 324,116.18

2) สถานการณ์ด้านการลงทุนอุตสาหกรรมจังหวัดต่ง

ในปี พ.ศ. 2553 จังหวัดต่งมีโรงงานอุตสาหกรรมจำนวนทั้งสิ้น 564 โรงงาน เพิ่มขึ้นจำนวน 4 โรงงาน เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2552 ที่มีจำนวนโรงงาน 560 โรงงาน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.71 เงินลงทุนทั้งสิ้น 7,885 ล้านบาท เป็นผลมาจากการลงทุนด้านอุตสาหกรรมยังคงมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น เนื่องจาก อัตราการใช้กำลังการผลิตภาคอุตสาหกรรมมีการปรับตัวดีขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการลงทุนใหม่เพื่อขยายกำลังการผลิต ส่วนสภาพคล่องในระบบเศรษฐกิจคาดว่าจะยังอยู่ในเกณฑ์ดี และเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม

3) ภาวะ / แนวโน้มการลงทุนด้านอุตสาหกรรมในจังหวัดตรัง

ภาวการณ์ลงทุนด้านอุตสาหกรรมประจำปี 2553 (มกราคม – มีนาคม 2553) มีผู้แจ้งประกอบกิจการโรงงานจำนวน 6 ราย เงินลงทุน 18,484,000 บาท ได้แก่ อุตสาหกรรมยางพารา ขุดลอกกรวด ทราบดิน รวมทั้งการผลิตปุ๋ยอินทรีย์/ปุ๋ยเคมี มีผู้ยื่นขอขยายกิจการโรงงาน จำนวน 1 ราย เงินลงทุน 40,000,000 บาท ได้แก่ ผลิตอาหารทะเลแช่แข็ง และมีแจ้งเลิกกิจการโรงงาน จำนวน 2 ราย เงินลงทุน 825,000 บาท ได้แก่ ทำอิฐบล็อก เสาร์ว และท่อ คสล. เป็นต้น

สำหรับแนวโน้มปี 2553 คาดว่า การลงทุนภาคโรงงานอุตสาหกรรมจะปรับตัวดีขึ้นจากปี 2552 เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวมมีการฟื้นตัว รวมถึงมาตรการต่างๆ ของภาครัฐที่ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกการลงทุน ส่งผลให้การลงทุนภาคเอกชนปรับตัวดีขึ้น

1.6 ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดตรัง

จากข้อมูลของสำนักงานพาณิชย์จังหวัดตรัง ร่วมกับสำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า รายงานความเคลื่อนไหวดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดตรัง ณ เดือนมีนาคม 2553 โดยสรุป

การประมวลผลดัชนีราคาผู้บริโภคของประเทศ รายการสินค้าและบริการที่คำนวณ มีจำนวน 417 รายการ สำหรับจังหวัดตรังมีจำนวน 229 รายการ ครอบคลุมหมวดอาหารและเครื่องดื่ม เครื่องนุ่งห่มและรองเท้า เคหสถาน การตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคล ยานพาหนะการขนส่งและการสื่อสาร การบันเทิง การอ่าน การศึกษาและการศาสนา ฯลฯ เพื่อนำมาคำนวณดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดตรัง ได้ผลดังนี้

1. ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศเดือนมีนาคม 2553

ในปี 2550 ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศเท่ากับ 100 เดือนมีนาคม 2553 เท่ากับ 107.13 เทียบกับเดือนกุมภาพันธ์ 2553 เท่ากับ 106.88 สูงขึ้นร้อยละ 0.23 ถ้าเทียบกับเดือนมีนาคม 2552 สูงขึ้นร้อยละ 3.4

2. ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดตรังเดือนมีนาคม 2553

ปี 2550 ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดตรังเท่ากับ 100 และ เดือนมีนาคม 2553 เท่ากับ 114.2 (กุมภาพันธ์ 2553 เท่ากับ 113.4)

3. การเปลี่ยนแปลงดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดตรังเดือนมีนาคม 2553 เมื่อเทียบกับ

3.1 เดือนกุมภาพันธ์ 2553 สูงขึ้นร้อยละ 0.7

3.2 เดือนมีนาคม 2552 สูงขึ้นร้อยละ 7.3

3.3 เฉลี่ยช่วงไตรมาสแรก (มกราคม - มีนาคม) ปี 2552 สูงขึ้นร้อยละ 7.6

4. ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดตรังเดือนมีนาคม 2553 เทียบกับเดือนกุมภาพันธ์ 2553 สูงขึ้นร้อยละ 0.7 (กุมภาพันธ์ 2553 เทียบกับมกราคม 2553 สูงขึ้นร้อยละ 1.1) จากการสูงขึ้นของดัชนีหมวดอาหารและเครื่องดื่มร้อยละ 0.7 และหมวดอื่นๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่มร้อยละ 0.7

4.1 ดัชนีหมวดอาหารและเครื่องดื่มสูงขึ้นร้อยละ 0.7 (กุมภาพันธ์ 2553 เทียบกับ มกราคม 2553 สูงขึ้นร้อยละ 2.2) สาเหตุสำคัญจากการสูงขึ้นของดัชนีหมวดผักและผลไม้ ร้อยละ 3.8 ได้แก่ แดงกวา ถั่วฝักยาว มะนาว ต้นหอม และส้มเขียวหวาน เป็นต้น เนื่องจากสภาพอากาศที่ร้อนจัดทำให้ผลผลิตบางส่วนได้รับความเสียหาย หมวดข้าว แป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้งสูงขึ้นร้อยละ 0.1 ได้แก่ ข้าวสารเจ้า หมวดปลาและสัตว์น้ำ สูงขึ้นร้อยละ 0.9 ได้แก่ ปลากระพง ปลาแดง และปลาลัง จากปริมาณออกสู่ตลาดน้อยลง นอกจากนี้สินค้าที่ปรับตัวสูงขึ้น ได้แก่ ไข่ไก่ ร้อยละ 2.1 เนื้อสุกร ร้อยละ 0.2 สำหรับสินค้าที่ปรับราคาลดลง ได้แก่ ไก่สด นมและผลิตภัณฑ์นม (นมสด นมผง นมเปรี้ยว) ผักและผลไม้บางชนิด (กะหล่ำปลี ผักกาดขาว ผักคะน้า ผักบุ้ง แดงโม มะม่วง) น้ำมันพืช และน้ำปลา เป็นต้น

4.2 ดัชนีหมวดอื่นๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่มสูงขึ้นร้อยละ 0.7 (กุมภาพันธ์ 2553 เทียบกับ มกราคม 2553 สูงขึ้นร้อยละ 0.1) ปัจจัยสำคัญจากการสูงขึ้นของราคาน้ำมันเชื้อเพลิงเฉลี่ยร้อยละ 2.4 ส่งผลให้ดัชนีหมวดพาหนะ การขนส่ง และการสื่อสาร ปรับตัวสูงขึ้นร้อยละ 1.4 สำหรับสินค้าที่ปรับราคาลดลง ได้แก่ สบู่ก้อน แชมพู อาหารเลี้ยงสัตว์ และเครื่องเล่นเทป-ดีสก์ เป็นต้น

5. ถ้าพิจารณาเทียบกับเดือนมีนาคม 2552 ดัชนีสูงขึ้นร้อยละ 7.3 (กุมภาพันธ์ 2553 เทียบกับ กุมภาพันธ์ 2552 สูงขึ้นร้อยละ 7.5) จากการสูงขึ้นของหมวดอาหารและเครื่องดื่มร้อยละ 9.0 อันเนื่องมาจากการสูงขึ้นของดัชนีหมวดข้าว แป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้งร้อยละ 3.7 หมวดเนื้อสัตว์ เป็ดไก่ และสัตว์น้ำร้อยละ 8.2 หมวดไข่และผลิตภัณฑ์นมร้อยละ 2.3 หมวดผักและผลไม้ร้อยละ 26.7 หมวดเครื่องประกอบอาหารร้อยละ 3.8 หมวดเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ร้อยละ 0.6 หมวดอาหารบริโภคในบ้านร้อยละ 5.3 และหมวดอาหารบริโภคนอกบ้านร้อยละ 4.0

สำหรับดัชนีหมวดอื่นๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่มสูงขึ้นร้อยละ 5.8 จากการสูงขึ้นของหมวดเคสสถาน ร้อยละ 0.7 หมวดการตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคลร้อยละ 0.5 หมวดพาหนะ การขนส่งและการสื่อสารร้อยละ 17.5 และหมวดยาสูบและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ร้อยละ 20.8

6. ถ้าพิจารณาเทียบกับดัชนีเฉลี่ยช่วงไตรมาสแรก (มกราคม – มีนาคม) ของปี 2552 ดัชนีสูงขึ้นร้อยละ 7.6 โดยหมวดอาหารและเครื่องดื่มสูงขึ้นร้อยละ 8.1 จากการสูงขึ้นของหมวดข้าว แป้ง และผลิตภัณฑ์จากแป้งร้อยละ 3.3 หมวดเนื้อสัตว์ เป็ดไก่ และสัตว์น้ำ ร้อยละ 7.9 หมวดไข่และผลิตภัณฑ์นมร้อยละ 2.0 หมวดผักและผลไม้ร้อยละ 22.3 หมวดเครื่องประกอบอาหารร้อยละ 3.9 หมวดเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ร้อยละ 0.9 หมวดอาหารบริโภคในบ้านร้อยละ 5.3 และหมวดอาหารบริโภคนอกบ้านร้อยละ 4.0 สำหรับดัชนีหมวดอื่นๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่มสูงขึ้นร้อยละ 7.2 จากการสูงขึ้นของหมวดเคสสถานร้อยละ 2.2 หมวดพาหนะ การขนส่งและการสื่อสารร้อยละ 20.5 และหมวดยาสูบและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ ร้อยละ 20.9

ตารางที่ 1-4 ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดตรัง

เดือนมีนาคม 2553						2550 = 100		
หมวด	สัดส่วน น้ำหนัก ปีฐาน	ดัชนี				อัตราการเปลี่ยนแปลง		
		มี.ค. 53	ก.พ. 53	มี.ค. 52	ม.ค. – มี.ค. 53	มี.ค.53 / ก.พ. 53	มี.ค.53 / มี.ค. 52	ม.ค. – มี.ค.53 เทียบกับ ม.ค. – มี.ค.52
รวมทุกรายการ	100.00	114.2	113.4	106.4	113.3	0.7	7.3	7.6
หมวดอาหารและเครื่องดื่ม	41.74	127.9	127	117.3	126.4	0.7	9.0	8.1
ข้าว แป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้ง	5.04	139.5	139.3	134.5	139.3	0.1	3.7	3.3
เนื้อสัตว์ เป็ดไก่ และสัตว์น้ำ	11.88	123.8	123.8	114.4	123	0.0	8.2	7.9
ไข่และผลิตภัณฑ์นม	3.36	115.9	115.9	113.3	115.2	0.0	2.3	2.0
ผักและผลไม้	7.39	142.3	137.1	112.3	135.6	3.8	26.7	22.3
เครื่องประกอบอาหาร	3.54	129.1	129.2	124.4	129.1	-0.1	3.8	3.9
เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์	1.49	110.6	110.6	109.9	110.7	0.0	0.6	0.9
อาหารบริโภค-ในบ้าน	4.99	120.9	120.9	114.8	120.9	0.0	5.3	5.3
อาหารบริโภค-นอกบ้าน	4.06	121.5	121.5	116.8	121.5	0.0	4.0	4.0
หมวดอื่น ๆ ไม่ใช่อาหาร และเครื่องดื่ม	58.26	103.7	103	98.0	103.2	0.7	5.8	7.2
หมวดเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า	3.82	93.5	93.4	105.9	93.4	0.1	-11.7	-11.7
หมวดเคหสถาน	20.98	94.9	95.0	94.2	95.0	-0.1	0.7	2.2
หมวดการตรวจรักษาและบริการ ส่วนบุคคล	8.00	104.4	104.4	103.9	104.4	0.0	0.5	0.5
หมวดพาหนะ การขนส่ง และ การสื่อสาร	18.72	113.3	111.7	96.4	112.1	1.4	17.5	20.5
หมวดการบันเทิงการอ่านและ การศึกษา	3.82	76.8	77.1	105.9	77.0	-0.4	-27.5	-27.3
หมวดยาสูบและเครื่องดื่มมี แอลกอฮอล์	2.91	125.5	125.5	103.9	125.5	0.0	20.8	20.9
ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน	60.80	105.8	105.8	105.5	105.8	0.0	0.3	0.7
กลุ่มอาหารสดและพลังงาน	39.20	124.2	122.5	107.3	122.1	1.4	15.8	16.1
- อาหารสด	27.66	130.6	129.2	117.2	128.3	1.1	11.4	9.9
- พลังงาน	11.53	112.2	110	88.8	110.5	2.0	26.4	31.7

ที่มา สำนักงานพาณิชย์จังหวัดตรัง

1.7 ภาวะเศรษฐกิจระดับครัวเรือน

1) รายได้และรายจ่ายของครัวเรือน

จากข้อมูลรายงานเชิงวิเคราะห์เรื่องรายได้และการกระจายรายได้ของครัวเรือน พ.ศ. 2552 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า ในปี พ.ศ. 2552 รายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนของจังหวัดตรังเท่ากับ **21,992 บาทต่อเดือน** ซึ่งต่ำกว่ารายได้เฉลี่ยของครัวเรือนในภาคใต้ที่มีรายได้เฉลี่ย 22,926 บาทต่อเดือน แต่สูงกว่ารายได้เฉลี่ยของครัวเรือนทั่วประเทศที่มีรายได้ 20,903 บาทต่อเดือน หรือคิดเป็นร้อยละ -4.07 และ 5.21

เมื่อวิเคราะห์อัตราร้อยละของค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคต่อรายได้ประจำของครัวเรือนในจังหวัดตรัง พบว่าอัตราร้อยละของค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคคิดเป็นร้อยละ 67.61 ต่อรายได้ประจำของครัวเรือน ซึ่งมีอัตราใกล้เคียงกับภาคใต้ที่มีอัตราร้อยละ 66.88 และของประเทศที่มีอัตราร้อยละของค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคอยู่ที่ 69.30 (ตารางที่ 1 – 5)

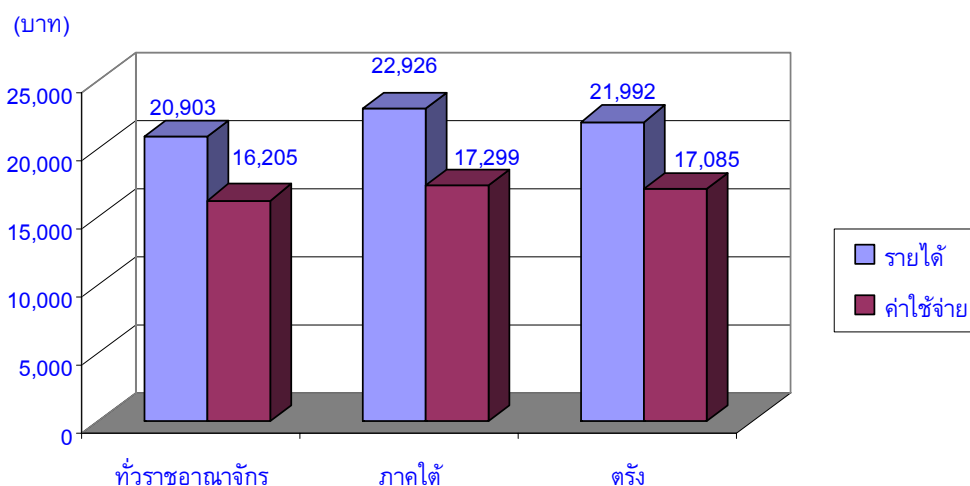
ตารางที่ 1-5 รายได้และค่าใช้จ่ายของครัวเรือนโดยเฉลี่ยต่อเดือน พ.ศ. 2552

หน่วย: บาท

จังหวัด	ขนาดของครัวเรือนโดยเฉลี่ย (คน/ครัวเรือน)	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน		ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน		อัตราร้อยละของค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคต่อรายได้ประจำ
		รายได้ทั้งสิ้น	รายได้ประจำ	ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น	ค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค	
ทั่วราชอาณาจักร	3.3	20,903	20,553	16,205	14,244	69.30
ภาคใต้	3.4	22,926	22,489	17,299	15,040	66.88
ตรัง	3.4	21,992	21,303	17,085	14,402	67.61

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2552

แผนภาพที่ 1-5 เปรียบเทียบรายได้และค่าใช้จ่ายของจังหวัดตรัง ภาคใต้ และทั่วราชอาณาจักร ปี 2552

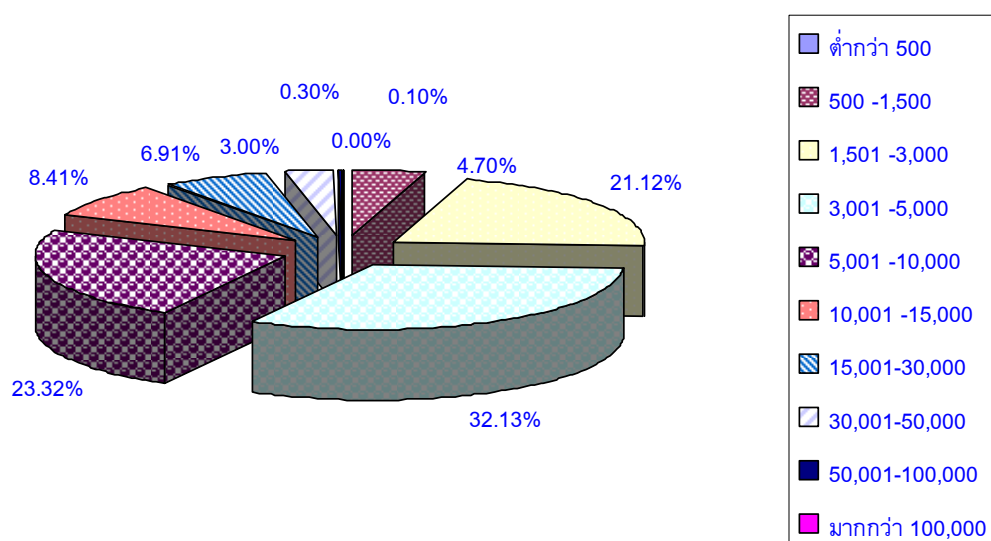
เมื่อพิจารณาอัตราร้อยละของครัวเรือน จำแนกตามชั้นของรายได้ประจำโดยเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน ในปี 2552 แล้ว พบว่าครัวเรือนส่วนใหญ่ในจังหวัดตรัง มีรายได้ 3,001 – 5,000 บาท (ร้อยละ 32.1) รองลงมา มีรายได้ 5,001 – 10,000 บาท (ร้อยละ 23.3) และ 1,501 – 3,000 บาท (ร้อยละ 21.2) สำหรับครัวเรือน ที่มีรายได้ 50,001 – 100,000 บาท และมากกว่า 100,000 บาท มีเพียงร้อยละ 0.3 และ 0.1 ตามลำดับ (ตาราง 1 – 6)

ตารางที่ 1-6 อัตราร้อยละของครัวเรือน จำแนกตามชั้นของรายได้ประจำโดยเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน พ.ศ. 2552

จังหวัด	ครัวเรือนทั้งหมด	ชั้นของรายได้ประจำต่อคนต่อเดือน (บาท)									
		ต่ำกว่า 500	500 - 1,500	1,501 - 3,000	3,001 - 5,000	5,001 - 10,000	10,001 - 15,000	15,001- 30,000	30,001- 50,000	50,001- 100,000	มากกว่า 100,000
ทั่วราชอาณาจักร	100.0	0.4	7.1	24.2	23.9	26.3	9.1	6.6	1.7	0.5	0.1
ภาคใต้	100.0	0.3	4.3	20.6	25.9	29.1	10.1	6.9	1.9	0.6	0.2
ตรัง	100.0	-	4.7	21.1	32.1	23.3	8.4	6.9	3.0	0.3	0.1

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2552

แผนภาพที่ 1-6 ชั้นของรายได้ประจำต่อเดือนของประชากรในจังหวัดตรัง ปี 2552

2) การเป็นหนี้สิน

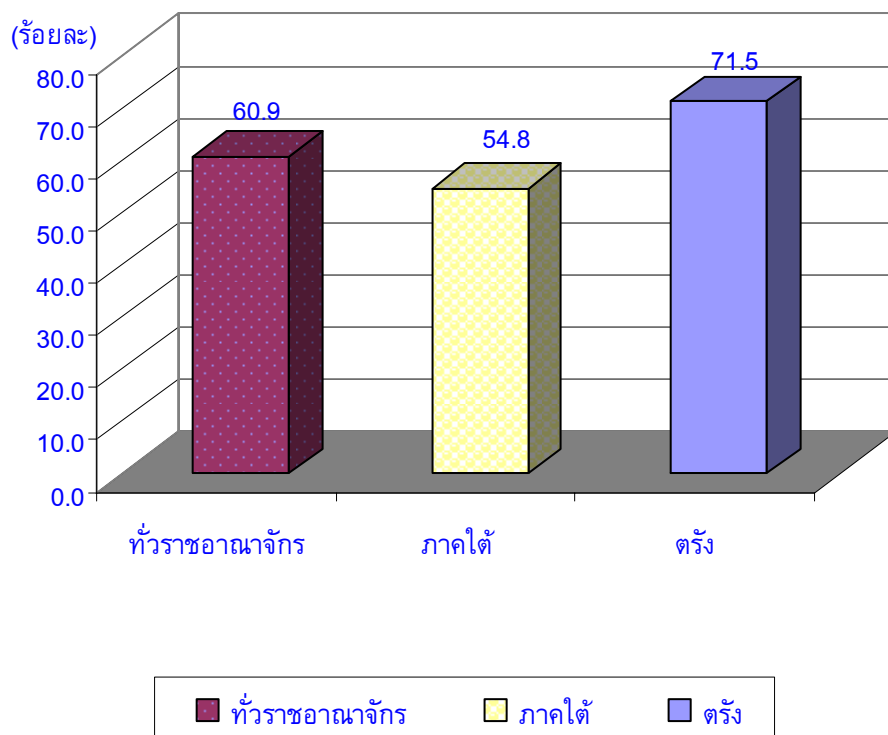
ในปี 2552 จังหวัดตรังมีครัวเรือนที่เป็นหนี้สิน ร้อยละ 71.5 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของภาคใต้ที่มีอัตราร้อยละ 54.8 และสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่มีอัตราร้อยละ 60.9 อยู่พอสมควร

ตารางที่ 1-7 อัตราร้อยละของครัวเรือนที่มีหนี้สินและมูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้
พ.ศ. 2552

จังหวัด	อัตราร้อยละของครัวเรือนที่มีหนี้สิน	มูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ (บาท)
ทั่วราชอาณาจักร	60.9	221,199
ภาคใต้	54.8	232,195
ตรัง	71.5	185,864

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2552

แผนภาพที่ 1-7 เปรียบเทียบอัตราของครัวเรือนที่เป็นหนี้สินของจังหวัดตรัง กับภาคภาคใต้ และประเทศ ปี 2552

บทที่ 2

สถานการณ์แรงงานจังหวัด

2.1 กำลังแรงงาน การมีงานทำ และการว่างงาน

1) กำลังแรงงาน

ผลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาสที่ 1 ปี 2553 (ระหว่างเดือนมกราคม – มีนาคม 2553) โดยสำนักงานสถิติจังหวัดศรีสะเกษ พบว่าจังหวัดศรีสะเกษมีประชากรทั้งสิ้น **684,942 คน** เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า พบว่ามีจำนวนเพิ่มขึ้น 1,902 คน (ร้อยละ 0.28) เป็นเพศชาย 338,293 คน (ร้อยละ 49.39) และเพศหญิง 346,649 คน (ร้อยละ 50.61) ในจำนวนนี้เป็นประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 522,345 คน (ร้อยละ 76.26 ของจำนวนประชากรทั้งหมด) และประชากรที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 162,597 คน (ร้อยละ 23.74 ของจำนวนประชากรทั้งหมด)

กลุ่มประชากรอายุ 15 ปี ขึ้นไป จำนวน **522,345 คน** เป็นเพศชาย 254,796 คน (ร้อยละ 48.78) และเพศหญิง 267,549 คน (ร้อยละ 51.22) โดยเป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 408,797 คน และผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน 113,549 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 78.26 และ 21.74 ตามลำดับ

สำหรับกลุ่มผู้อยู่ในกำลังแรงงาน จำแนกเป็นผู้มีงานทำ จำนวน **407,543 คน** (ร้อยละ 99.69 ของผู้อยู่ในกำลังแรงงานทั้งหมด) เมื่อเปรียบเทียบการมีงานทำของประชากรกับไตรมาสก่อนหน้า พบว่าประชากรในไตรมาสนี้มีงานทำลดลงร้อยละ -1.84 (จำนวน 7,639 คน) ส่วนผู้ว่างงาน มีจำนวน **1,254 คน** (อัตราการว่างงานร้อยละ 0.31 ของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน) ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าซึ่งมีอัตราการว่างงานร้อยละ 0.38 ของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน (จำนวน 1,585 คน)

กลุ่มผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน **113,549 คน** เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า พบว่ามีจำนวนเพิ่มขึ้น 10,427 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 10.11 ในจำนวนนี้จำแนกเป็นทำงานบ้านจำนวน 34,586 คน (ร้อยละ 30.46) โดยมีจำนวนเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนมาร้อยละ 5.02 (จำนวน 1,653 คน) เรียนหนังสือจำนวน 41,470 คน (ร้อยละ 36.52) เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนมาร้อยละ 39.04 (จำนวน 11,643) และอื่นๆ จำนวน 37,492 คน (ร้อยละ 33.02) ลดลงจากไตรมาสก่อนมาร้อยละ -7.11 (จำนวน 2,870 คน)

อย่างไรก็ตาม จากข้อมูลข้างต้น แม้ว่าจำนวนประชากรที่มีงานทำจะลดลงจากไตรมาสก่อนหน้า 7,639 คน หรือร้อยละ -1.84 แต่หากมองในภาพรวมของอัตราการว่างงาน พบว่ามีอัตราลดลงจากเดิมร้อยละ 0.07 จากไตรมาสที่ 4 ปี 2552 ที่มีอัตราว่างงานร้อยละ 0.38 สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากจำนวนประชากรในกลุ่มผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงานที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า จำนวน 10,427 คน โดยเฉพาะในกลุ่มเรียนหนังสือ ซึ่งมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้น 11,643 คน (ตารางที่ 2-1)

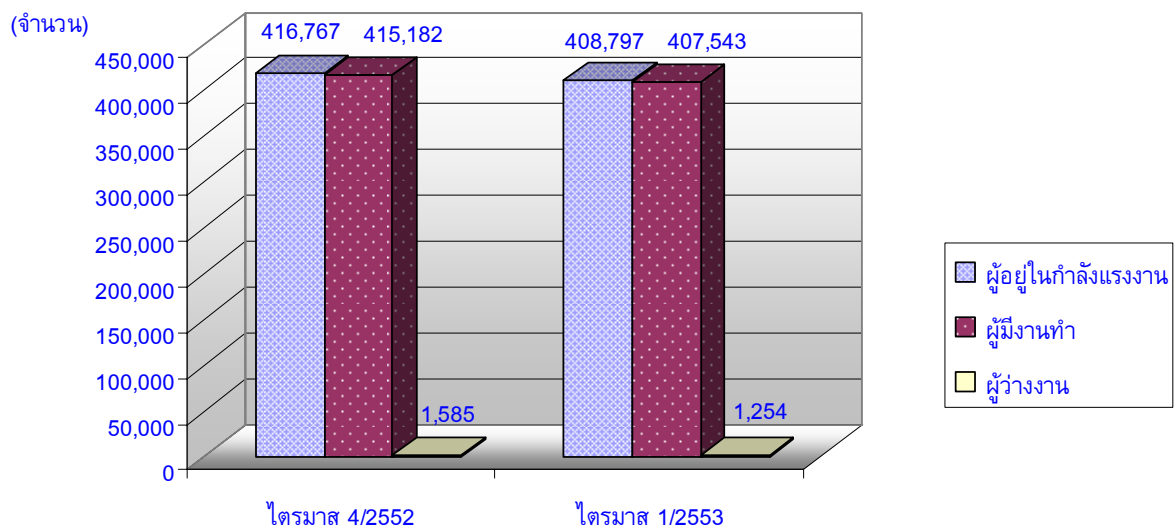
ตารางที่ 2-1 ประชากรและกำลังแรงงาน จำแนกตามเพศและสถานภาพแรงงาน
ไตรมาสที่ 4 ปี 2552 – ไตรมาส 1 ปี 2553 ของจังหวัดตรัง

หน่วย: คน

สถานภาพแรงงาน	ไตรมาส 4/2552			ไตรมาส 1/2553		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ประชากรรวม	337,254	345,786	683,040	338,293	346,649	684,942
ผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป	253,492	266,397	519,889	254,796	267,549	522,345
1. ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	216,227	200,540	416,767	217,101	191,696	408,797
1.1 ผู้มีงานทำ	215,236	199,946	415,182	216,867	190,676	407,543
1.2 ผู้ว่างงาน	991	594	1,585	234	1,020	1,254
1.3 ผู้ที่รอฤดูกาล	-	-	-	-	-	-
2. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	37,265	65,857	103,122	37,696	75,853	113,549
2.1 ทำงานบ้าน	477	32,456	32,933	353	34,233	34,586
2.2 เรียนหนังสือ	15,286	14,541	29,827	19,026	22,444	41,470
2.3 อื่นๆ	21,502	18,860	40,362	18,316	19,176	37,492
ผู้มีอายุต่ำกว่า 15 ปี	83,762	79,389	163,151	83,497	79,100	162,597

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดตรัง

แผนภาพที่ 2-1 เปรียบเทียบจำนวนผู้อยู่ในกำลังแรงงานไตรมาส 4 ปี 2552 และ ไตรมาส 1 ปี 2553
ของจังหวัดตรัง

2) การมีงานทำ

2.1) ผู้มีงานทำจำแนกตามสถานภาพการทำงาน

ประชากรจังหวัดศรีสะเกษ ที่มีงานทำทั้งสิ้น 407,543 คน พบว่าอัตราการมีงานทำเพศชายมีสัดส่วนของการมีงานทำหรืออัตราการจ้างงานสูงกว่าเพศหญิงเล็กน้อย (คำนวณจากผู้มีงานทำจำแนกเพศต่อผู้อยู่ในกำลังแรงงานจำแนกเพศ) ซึ่งเพศชายมีอัตราการมีงานทำร้อยละ 99.89 (จำนวน 216,867 คน) ในขณะที่เพศหญิงมีอัตราการมีงานทำร้อยละ 99.47 (จำนวน 190,676 คน) และเมื่อจำแนกตามกลุ่มผู้มีส่วนทำงานเป็นลูกจ้างเอกชนมากถึง 155,834 คน (ร้อยละ 38.24) รองลงมาได้แก่กลุ่มผู้ทำงานส่วนตัว 122,218 คน (ร้อยละ 29.99) และกลุ่มช่วยธุรกิจครอบครัว 87,095 คน (ร้อยละ 21.37) ตามลำดับ (ตารางที่ 2-2)

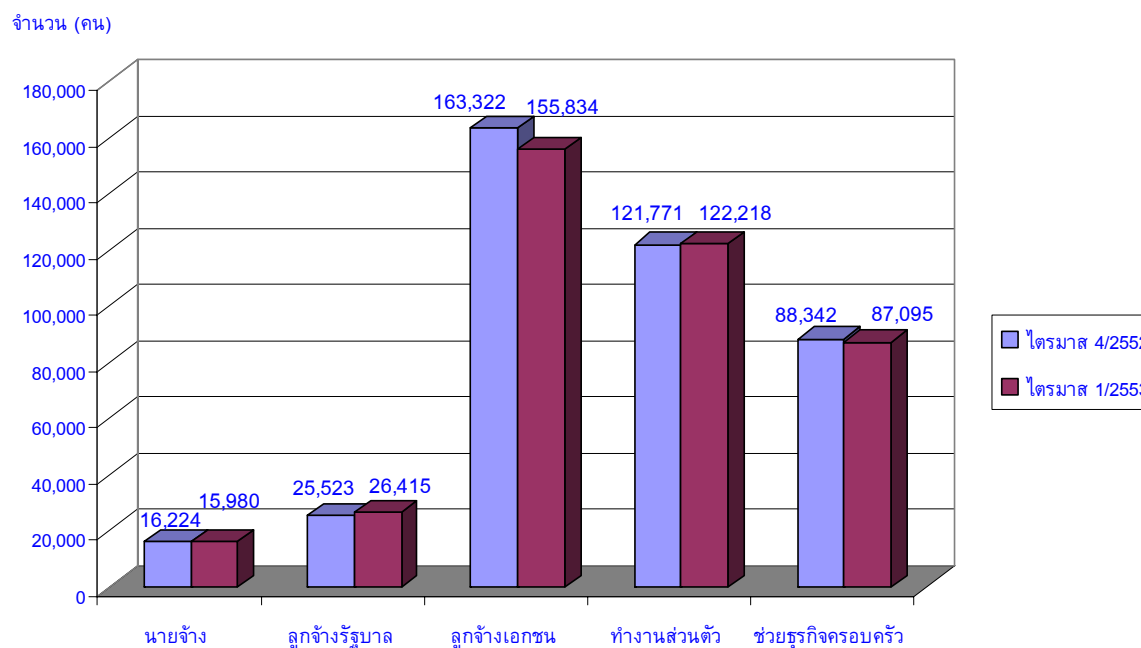
ตารางที่ 2-2 ผู้มีงานทำจำแนกตามเพศและสถานภาพการทำงาน ไตรมาส 4/2552 – ไตรมาส 1/2553 ของจังหวัดศรีสะเกษ

หน่วย: คน

สถานภาพการทำงาน	ไตรมาส 4/2552			ไตรมาส 1/2553		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
นายจ้าง	12,348	3,876	16,224	11,882	4,098	15,980
ลูกจ้างรัฐบาล	14,130	11,394	25,523	13,548	12,867	26,415
ลูกจ้างเอกชน	91,283	72,039	163,322	90,251	65,583	155,834
ทำงานส่วนตัว	67,456	54,315	121,771	71,231	50,987	122,218
ช่วยธุรกิจครอบครัว	30,020	58,323	88,342	29,954	57,141	87,095
การรวมกลุ่ม	-	-	-	-	-	-
รวม	215,236	199,946	415,182	216,867	190,676	407,543

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดศรีสะเกษ

แผนภาพที่ 2-2 เปรียบเทียบจำนวนผู้ทำงานจำแนกตามสถานภาพการทำงาน ไตรมาส 4 ปี 2552 และไตรมาส 1 ปี 2553 ของจังหวัดศรีสะเกษ

2.2) ผู้มีงานทำจำแนกรายอุตสาหกรรม

เมื่อพิจารณาถึงประเภทอุตสาหกรรมของผู้มีงานทำ พบว่ามีผู้ทำงานในภาคเกษตรกรรมรวมจำนวน 204,029 คน (ร้อยละ 50.06 ของผู้มีงานทำทั้งหมด) และนอกภาคเกษตรกรรม จำนวน 203,514 คน (ร้อยละ 49.94 ของผู้มีงานทำทั้งหมด) เมื่อพิจารณาเทียบกับไตรมาสที่ผ่านมา พบว่า ผู้มีงานทำในภาคเกษตรกรรม มีจำนวนลดลงร้อยละ -7.72 (ลดลงจำนวน 17,064 คน) และนอกภาคเกษตรกรรม เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.86 (เพิ่มขึ้นจำนวน 9,425 คน)

เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายสาขาย่อย พบว่าสาขาที่มีผู้ทำงานมากที่สุด ได้แก่ เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ มีจำนวน 200,660 คน (ร้อยละ 49.24 ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด) รองลงมาได้แก่ สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ มีจำนวน 62,484 คน (ร้อยละ 15.33) และสาขาโรงแรม และภัตตาคาร มีจำนวน 33,433 คน (ร้อยละ 8.20)

สาขาที่มีอัตราการขยายตัวของการจ้างงานมากที่สุด ได้แก่ สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นสูงถึงร้อยละ 60.74 ทั้งนี้เนื่องจากช่วงไตรมาสที่ผ่านมา มีการจ้างงานเพียง 5,700 คนเท่านั้น และได้ขยายการจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น 9,162 คน ในไตรมาสนี้ ส่วนสาขาที่มีอัตราการขยายตัวของลดลงมากที่สุดได้แก่ สาขาการประมง มีอัตราการขยายตัวชะลอตัวร้อยละ -68.05 จากไตรมาสที่ผ่านมาที่มีการจ้างงาน 10,545 คน และลดลงไตรมาสนี้เหลือเพียง 3,369 คน ทั้งนี้สาเหตุเนื่องมาจาก กรมประมง ได้ประกาศห้ามมีการจับปลาในช่วงฤดูวางไข่ (ตารางที่ 2-3)

**ตารางที่ 2-3 ผู้มีงานทำจำแนกตามเพศและรายอุตสาหกรรม ไตรมาส 4/2552 – ไตรมาส 1/2553
ของจังหวัดตรัง**

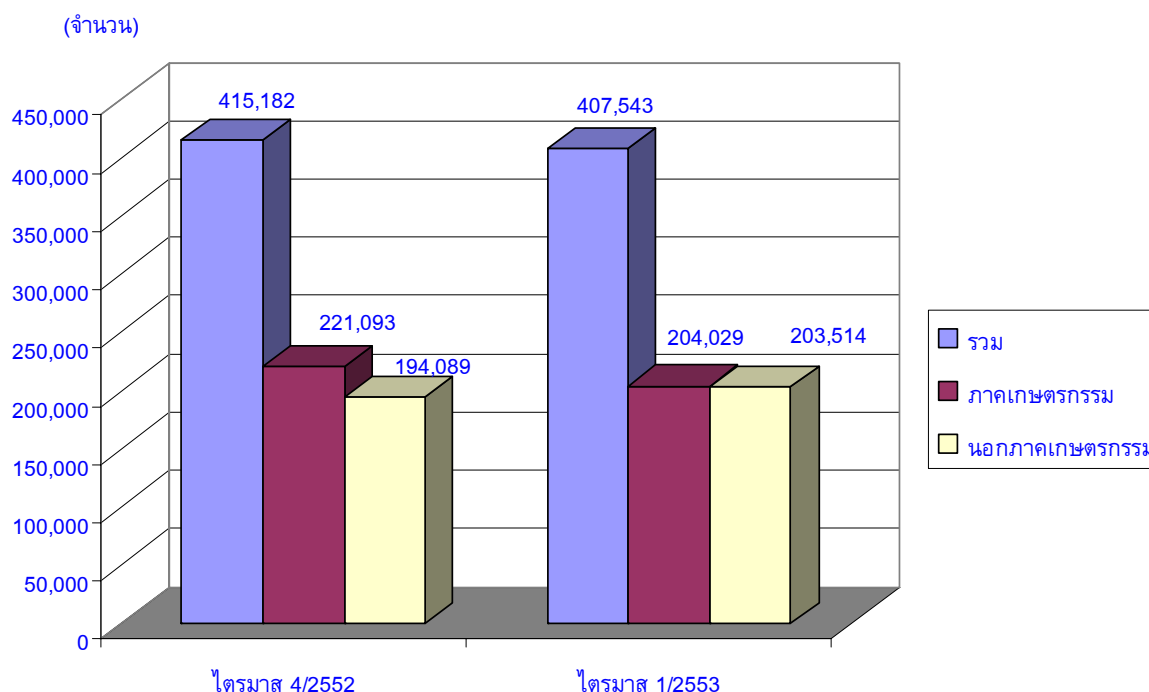
หน่วย: คน

อุตสาหกรรม	ไตรมาส 4/2552			ไตรมาส 1/2553		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ภาคเกษตรกรรม	113,280	107,813	221,093	105,606	98,423	204,029
1. เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	104,608	105,940	210,548	102,960	97,700	200,660
2. การประมง	8,672	1,873	10,545	2,646	723	3,369
นอกภาคเกษตรกรรม	101,956	92,124	194,089	111,261	92,255	203,514
3. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	-	-	-	-	-	-
4. การผลิต	16,852	16,179	33,031	18,030	14,344	32,374
5. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	1,480	75	1,555	485	137	622
6. การก่อสร้าง	16,789	2,266	19,055	18,811	3,020	21,831
7. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน	36,468	31,459	67,927	33,287	29,197	62,484
8. โรงแรม และภัตตาคาร	7,591	16,278	23,869	13,523	19,911	33,433
9. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	4,923	777	5,700	8,276	885	9,162
10. การเป็นสื่อกลางทางการเงิน	1,691	910	2,601	648	888	1,535
11. กิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และกิจกรรมทางธุรกิจ	2,327	3,937	6,264	1,903	1,731	3,634
12. การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	5,537	2,355	7,892	8,224	3,090	11,314
13. การศึกษา	3,643	6,467	10,119	4,163	6,046	10,208
14. งานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	2,367	5,624	7,991	1,395	7,152	8,547
15. กิจกรรมด้านบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	2,288	4,691	6,979	2,516	5,333	7,849
16. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	-	1,106	1,106	-	521	521
17. องค์การระหว่างประเทศและองค์การต่างประเทศอื่นๆ และสมาชิก	-	-	-	-	-	-
18. ไม่ทราบ	-	-	-	-	-	-
รวม	215,236	199,937	415,182	216,867	190,678	407,543

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดตรัง

แผนภาพที่ 2-3 เปรียบเทียบจำนวนผู้ทำงานในภาคเกษตรและนอกภาคเกษตร
ไตรมาส 4/2552 และ ไตรมาส 1/2553

2.3) ผู้มีงานทำจำแนกตามอาชีพ

เมื่อจำแนกอาชีพของผู้มีงานทำในจังหวัดศรีสะเกษ ปรากฏว่าอาชีพที่มีผู้ทำงานมากที่สุดคือ ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตรและการประมง มีจำนวน 182,788 คน (ร้อยละ 44.85) รองลงมาอาชีพพนักงานบริการและพนักงานในร้านค้า และตลาด มีจำนวน 79,961 คน (ร้อยละ 19.62) และอาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆ ในด้านการขายและการให้บริการ มีจำนวน 53,948 คน (ร้อยละ 13.24) ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบจำนวนผู้ทำงานกับช่วงไตรมาสที่ผ่านมา พบว่า อาชีพที่มีผู้ทำงานเพิ่มขึ้นมากที่สุดได้แก่ อาชีพผู้ประกอบวิชาชีพด้านเทคนิคสาขาต่างๆ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.82 (เพิ่มขึ้นจำนวน 1,350 คน) จากไตรมาสที่ 4/2552 ที่มีผู้ทำงาน 10,528 คน รองลงมาอาชีพผู้ปฏิบัติงานโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.13 (เพิ่มขึ้นจำนวน 1,582 คน) จากไตรมาสที่ 4/2552 ที่มีผู้ทำงาน 15,623 คน และอาชีพพนักงานบริการ และพนักงานในร้านค้า และตลาด เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.92 (เพิ่มขึ้นจำนวน 7,213 คน) จากไตรมาสที่ 4/2552 ที่มีผู้ทำงาน 72,748 คน สำหรับอาชีพที่มีผู้ทำงานลดลงมากที่สุด ได้แก่ อาชีพผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ ลดลงร้อยละ -22.77 (ลดลงจำนวน 1,946 คน) จากไตรมาสที่ผ่านมาที่มีผู้ทำงานจำนวน 8,545 คน (ตารางที่ 2-4)

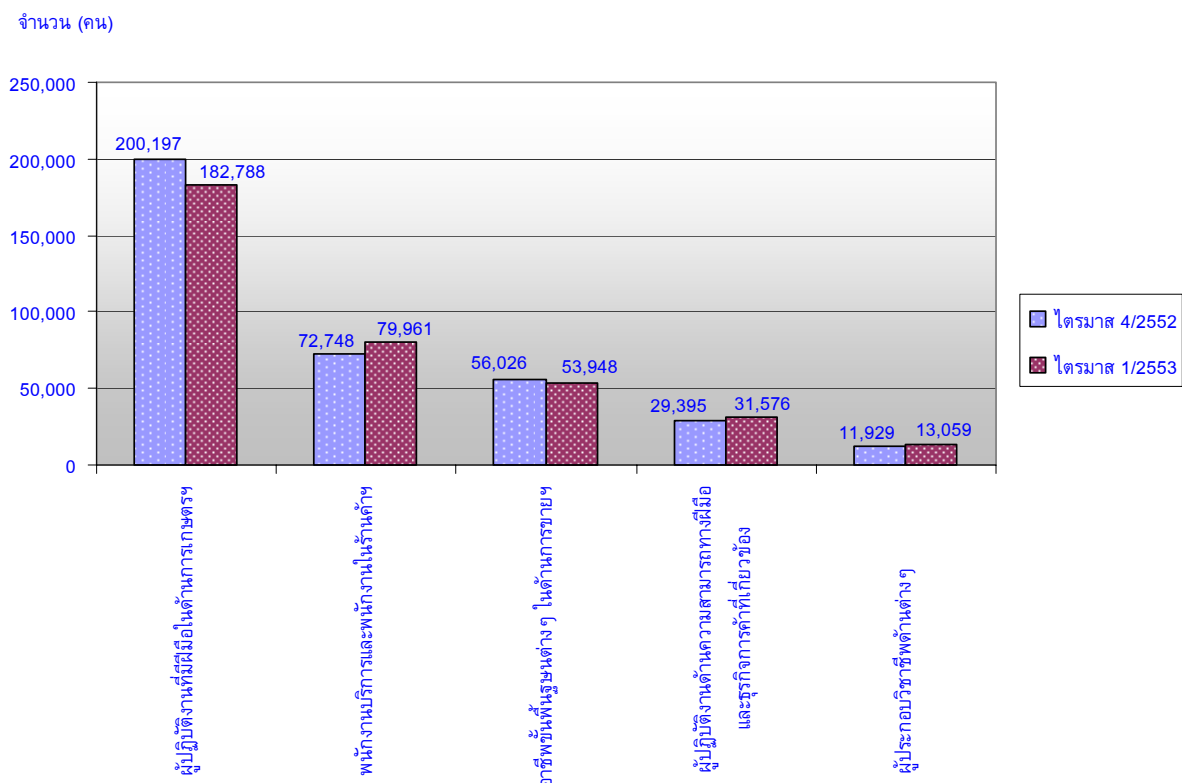
ตารางที่ 2-4 ผู้มีงานทำจำแนกตามอาชีพ ไตรมาส 4/2552 และไตรมาส 1/2553 ของจังหวัดศรีสะเกษ

หน่วย: คน

อาชีพ	ไตรมาส 4/2552			ไตรมาส 1/2553		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
1. ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ	7,151	1,395	8,545	5,464	1,135	6,599
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	3,608	8,321	11,929	4,840	8,219	13,059
3. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านเทคนิคสาขาต่างๆ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง	4,782	5,746	10,528	5,737	6,141	11,878
4. เสมียน	4,201	5,990	10,191	3,100	7,429	10,529
5. พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้า และตลาด	30,604	42,144	72,748	31,087	48,874	79,961
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตรและการประมง	102,198	97,999	200,197	92,787	90,001	182,788
7. ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือ และธุรกิจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	20,453	8,941	29,395	25,386	6,190	31,576
8. ผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	13,736	1,887	15,623	16,004	1,201	17,205
9. อาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆ ในด้านการขาย และการให้บริการ	28,502	27,525	56,026	32,462	21,486	53,948
10. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	-	-	-	-	-	-
ยอดรวม	215,236	199,946	415,182	216,867	190,676	407,543

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดศรีสะเกษ

แผนภาพที่ 2-4 เปรียบเทียบอาชีพที่มีผู้ทำงานอยู่มากที่สุด 5 อันดับแรก ไตรมาส 4/2552 และไตรมาส 1/2553 ของจังหวัดศรีสะเกษ

2.4) ผู้มีงานทำจำแนกตามระดับการศึกษา

ผู้มีงานทำในจังหวัดตรัง เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษามากที่สุด คือจำนวน 112,891 คน (ร้อยละ 27.70) รองลงมาเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 97,986 คน (ร้อยละ 24.04) และผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 67,307 คน (ร้อยละ 16.52) สำหรับผู้มีงานทำที่สำเร็จการศึกษาระดับสูง เช่น ระดับอุดมศึกษา มีจำนวน 64,673 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 15.87

เมื่อเปรียบเทียบผู้มีงานทำกับไตรมาสที่ผ่านมา พบว่าผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีงานทำเพิ่มขึ้นมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 11.71 (เพิ่มขึ้นจำนวน 6,777 คน) จากไตรมาสที่ 4/2552 ที่มีผู้ทำงาน 57,896 คน รองลงมาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.86 (เพิ่มขึ้นจำนวน 3,789 คน) จากไตรมาสที่ 4/2552 ที่มีงานทำจำนวน 55,253 คน สำหรับระดับการศึกษาที่มีผู้ทำงานลดลงมากที่สุด ได้แก่ ผู้มีงานทำที่ไม่มีการศึกษา ลดลงร้อยละ -33.63 (ลดลงจำนวน 2,860 คน) (ตารางที่ 2-5)

ตารางที่ 2-5 ผู้มีงานทำจังหวัดตรัง จำแนกตามระดับการศึกษา ไตรมาส 4/2552 และ ไตรมาส 1/2553

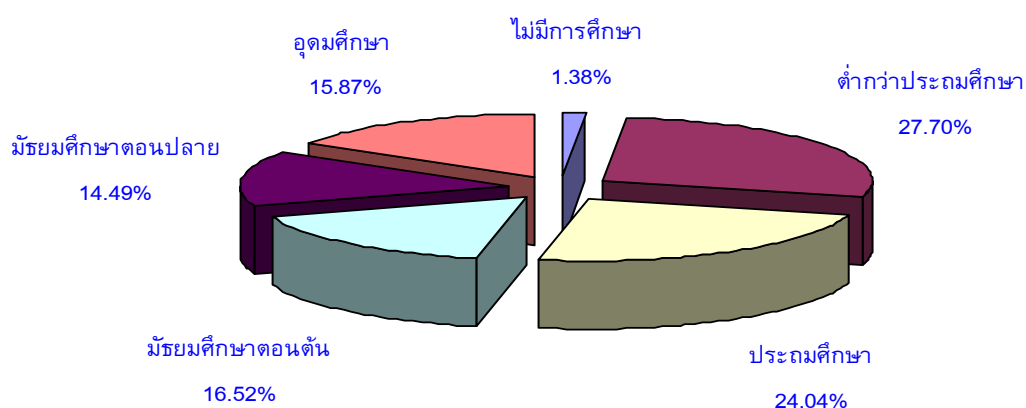
หน่วย: คน

ระดับการศึกษา	ไตรมาส 4/2552			ไตรมาส 1/2553		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
1. ไม่มีการศึกษา	2,586	5,918	8,504	3,290	2,354	5,644
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	54,557	63,189	117,746	52,663	60,228	112,891
3. ประถมศึกษา	59,620	41,658	101,278	57,581	40,405	97,986
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	43,424	31,081	74,505	41,142	26,165	67,307
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	29,754	25,499	55,253	32,406	26,636	59,042
- สายสามัญ	23,014	19,020	42,034	24,839	21,201	46,040
- สายอาชีวศึกษา	6,740	6,479	13,219	7,527	5,340	12,867
- สายวิชาการศึกษา	-	-	-	40	95	135
6. อุดมศึกษา	25,295	32,601	57,896	29,785	34,888	64,673
- สายวิชาการ	12,228	15,213	27,441	13,940	18,326	32,266
- สายวิชาชีพ	9,537	11,814	21,351	12,484	11,071	23,555
- สายวิชาการศึกษา	3,530	5,574	9,104	3,361	5,491	8,852
7. การศึกษาอื่น ๆ	-	-	-	-	-	-
8. ไม่ทราบ	-	-	*	-	-	-
รวม	215,236	199,946	415,182	216,867	190,676	407,543

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดตรัง

แผนภาพที่ 2-5 สัดส่วนของพนักงานจำแนกตามระดับการศึกษา ไตรมาส 1/2553 ของจังหวัดตรัง

3) การว่างงาน

ประชากรจังหวัดตรัง ที่ว่างงานมีทั้งสิ้น 1,254 คน เป็นเพศชาย 234 คน และเพศหญิง 1,020 คน คิดเป็นร้อยละ 18.66 และ 81.34 ของผู้ว่างงาน ตามลำดับ

สำหรับอัตราการว่างงานของประชากร ซึ่งหมายถึงสัดส่วนของผู้ว่างงาน ต่อจำนวนประชากรที่อยู่ในกำลังแรงงานรวม พบว่าจังหวัดตรังมีอัตราการว่างงานร้อยละ 0.31 ของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ซึ่งลดลงจากไตรมาสก่อนมา ที่มีอัตราการว่างงานร้อยละ 0.38 ทั้งนี้เมื่อพิจารณากลุ่มผู้ว่างงานจำแนกตามเพศแล้ว พบว่าเพศชายจะมีอัตราการว่างงานต่ำกว่าเพศหญิง โดยที่เพศชายและหญิงมีอัตราการว่างงานร้อยละ 0.11 และ 0.53 ตามลำดับ (ตารางที่ 2-6)

ตารางที่ 2-6 จำนวนผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงาน ไตรมาส 4/2552 และไตรมาส 1/2553 ของจังหวัดตรัง

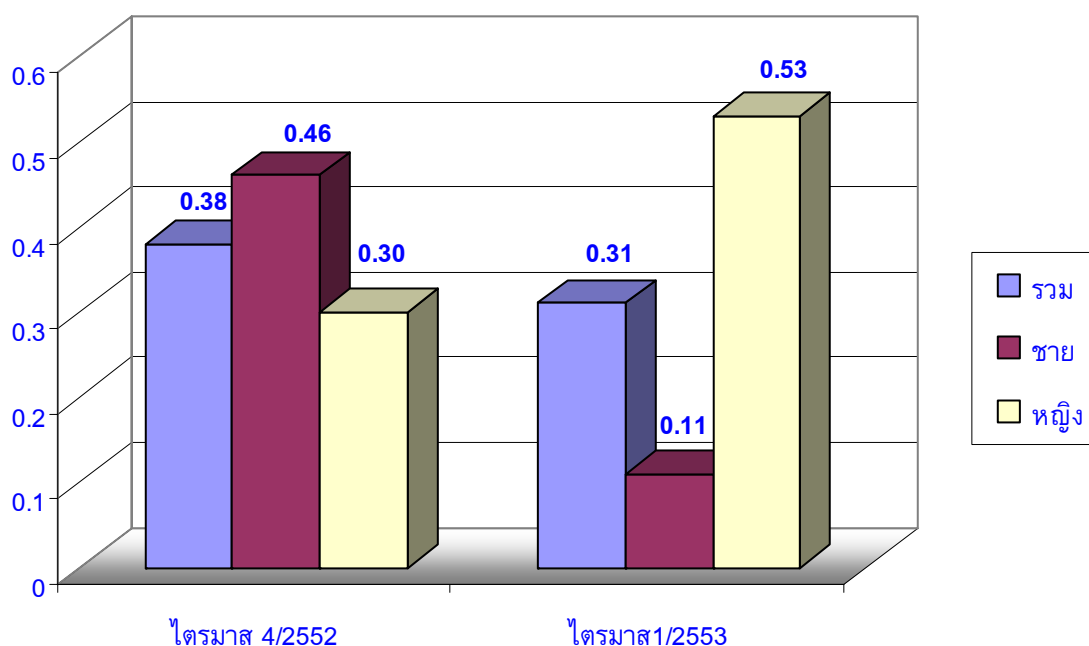
หน่วย: คน

ระดับการศึกษา	ไตรมาส 4/2552			ไตรมาส 1/2553		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
กำลังแรงงาน	216,227	200,540	416,767	217,101	191,696	408,797
จำนวนผู้ว่างงาน	991	594	1,585	234	1,020	1,254
อัตราการว่างงาน	0.46	0.30	0.38	0.11	0.53	0.31

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดตรัง

หมายเหตุ: อัตราการว่างงาน = (ผู้ไม่มีงานทำ/กำลังแรงงานรวม) x 100

แผนภาพที่ 2-6 เปรียบเทียบอัตราการว่างงาน ไตรมาส 4/2552 และ ไตรมาส 1/2553
ของจังหวัดศรีสะเกษ

4) แรงงานนอกระบบ

จากการสำรวจข้อมูลของสำนักงานสถิติจังหวัดศรีสะเกษ ในปี 2552 พบว่า ผู้มีงานทำที่เป็นแรงงานนอกระบบ (นอกระบบประกันสังคม) มีจำนวนทั้งสิ้น 223,336 ลดลงจากปี 2551 จำนวน 15,426 คน หรือคิดเป็นร้อยละ -6.46 (จากปี 2551 ที่มีแรงงานนอกระบบ จำนวน 238,762 คน) ในจำนวนนี้เป็นเพศชาย 116,521 คน (ร้อยละ 52.17) และเพศหญิง จำนวน 106,815 คน (ร้อยละ 47.83)

แรงงานนอกระบบที่มีงานทำส่วนใหญ่เป็นแรงงานในภาคเกษตร โดยเป็นแรงงานในสาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และป่าไม้สูงถึง 130,673 คน (ร้อยละ 58.51 ของแรงงานนอกระบบทั้งหมด) ในขณะที่นอกภาคเกษตรนั้น พบว่าสาขาที่มีจำนวนแรงงานนอกระบบสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ สาขาการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน มีแรงงานนอกระบบ 36,387 คน (ร้อยละ 16.29) รองลงมาเป็นสาขาโรงแรมและภัตตาคาร 16,886 คน (ร้อยละ 7.56) สาขาการผลิต 11,215 คน (ร้อยละ 5.02) สาขาการก่อสร้าง 5,030 คน (ร้อยละ 2.25) และสาขากิจการมด้านบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่นๆ 4,490 คน (ร้อยละ 2.01) ตามลำดับ (ตารางที่ 2-7)

ตารางที่ 2-7 จำนวนแรงงานนอกระบบที่มีงานทำ จำแนกรายอุตสาหกรรม ปี 2552 ของจังหวัดศรีสะเกษ

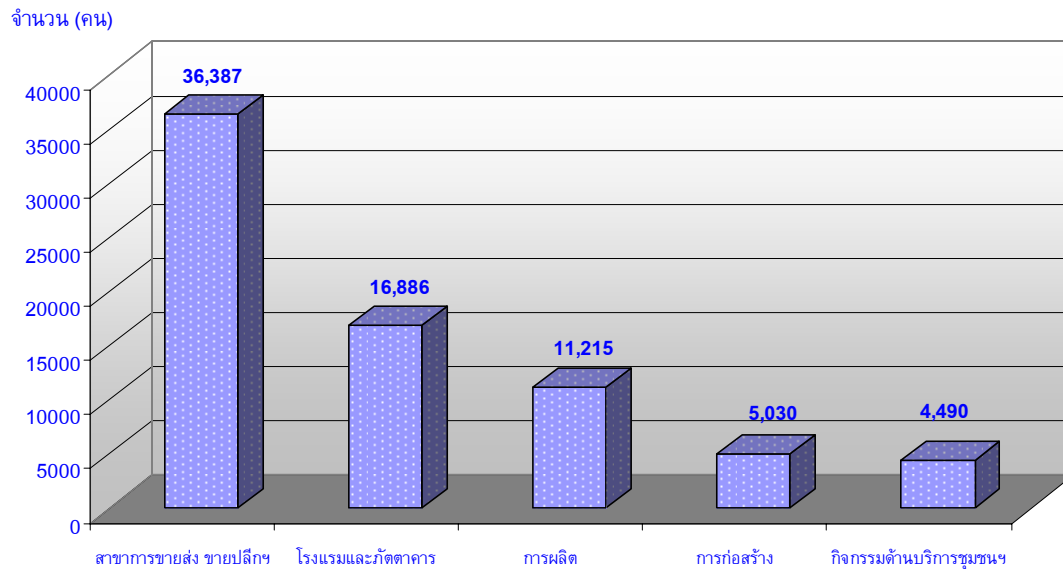
หน่วย: คน

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวนแรงงานนอกระบบ		
	ชาย	หญิง	รวม
1. เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	67,321	63,353	130,673
2. การประมง	8,042	3,063	11,105
3. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	-	-	-
4. การผลิต	6,888	4,327	11,215
5. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	-	-	-
6. การก่อสร้าง	4,460	570	5,030
7. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน	18,414	17,973	36,387
8. โรงแรม และภัตตาคาร	4,872	12,014	16,886
9. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	3,240	29	3,269
10. การเป็นสื่อกลางทางการเงิน	-	-	-
11. กิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และกิจกรรมทางธุรกิจ	609	1,426	2,035
12. การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	-	-	-
13. การศึกษา	91	1,727	1,818
14. งานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	89	339	428
15. กิจกรรมด้านบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	2,496	1,994	4,490
16. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	-	-	-
17. องค์การระหว่างประเทศและองค์การต่างประเทศอื่นๆ และสมาชิก	-	-	-
18. ไม่ทราบ	-	-	-
รวม	116,521	106,815	223,336

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดศรีสะเกษ

**แผนภาพที่ 2-7 5 อันดับสาขาการผลิตที่มีแรงงานนอกระบบทำงานอยู่มากที่สุดในปี 2552
ของจังหวัดศรีสะเกษ**

เมื่อพิจารณาแรงงานนอกระบบจำแนกตามอาชีพ พบว่าอาชีพที่มีแรงงานนอกระบบทำงานอยู่มากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านเกษตรและประมง จำนวน 135,819 คน (ร้อยละ 60.81 ของแรงงานนอกระบบทั้งหมด) รองลงมาอาชีพพนักงานบริการและพนักงานในร้านค้า 48,056 คน (ร้อยละ 21.52) ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือ จำนวน 14,123 คน (ร้อยละ 6.32) อาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆ จำนวน 13,936 คน (ร้อยละ 6.24) และผู้ปฏิบัติงานโรงงานและเครื่องจักร จำนวน 3,616 คน (ร้อยละ 1.62 ตามลำดับ (ตารางที่ 2-8)

ตารางที่ 2-8 จำนวนแรงงานนอกระบบที่มีงานทำ จำแนกรายอาชีพ ปี 2552 ของจังหวัดศรีสะเกษ

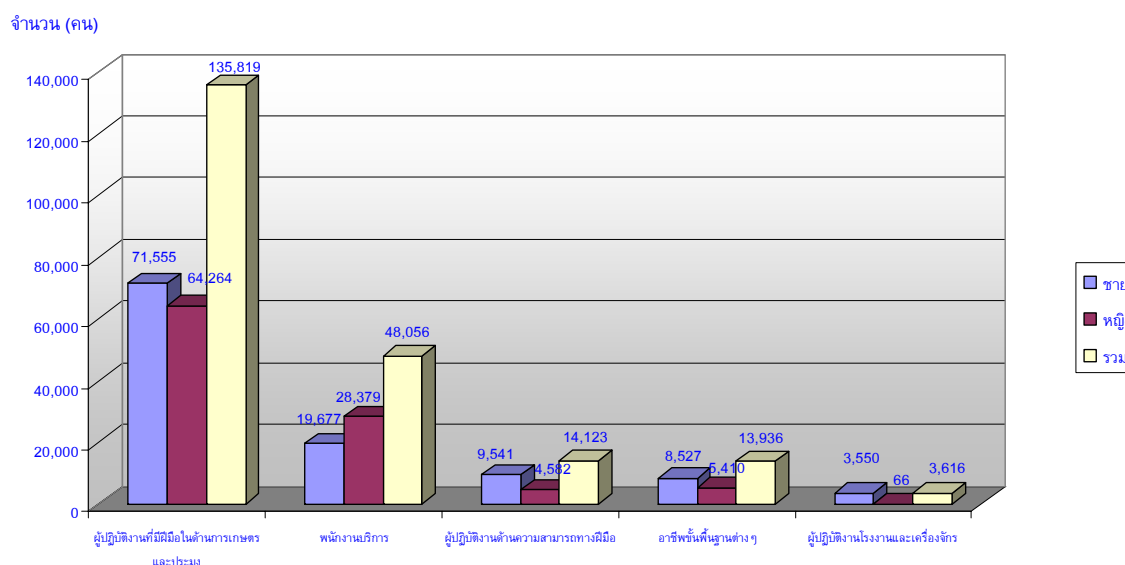
หน่วย: คน

ประเภทอาชีพ	จำนวนแรงงานนอกระบบ		
	ชาย	หญิง	รวม
1. ผู้บัญญัติกฎหมาย และผู้จัดการ	2,699	856	3,556
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	596	1,534	2,130
3. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านเทคนิคสาขาต่างๆ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง	320	726	1,045
4. เสมียน	56	999	1,054
5. พนักงานบริการ	19,677	28,379	48,056
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร และประมง	71,555	64,264	135,819
7. ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือ และธุรกิจอื่นๆที่เกี่ยวข้อง	9,541	4,582	14,123
8. ผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	3,550	66	3,616
9. อาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆ	8,527	5,410	13,936
10. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	-	-	-
รวม	116,521	106,815	223,336

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดศรีสะเกษ

**แผนภาพที่ 2-8 5 อันดับสาขาอาชีพที่มีแรงงานนอกระบบทำงานอยู่มากที่สุดในปี 2552
ของจังหวัดตรัง**

แรงงานนอกระบบที่มีงานทำ ส่วนใหญ่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษามากที่สุด คือจำนวน 80,840 คน (ร้อยละ 36.20) รองลงมาเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 54,233 คน (ร้อยละ 22.71) ผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 39,786 คน (ร้อยละ 17.81) ผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 36,914 คน (ร้อยละ 16.53) ในขณะที่ผู้มีงานทำที่สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีจำนวน 27,665 คน (ร้อยละ 12.39) ส่วนผู้ที่ไม่มีการศึกษา มีจำนวน 5,338 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 2.39 ของจำนวนแรงงานนอกระบบที่มีงานทำทั้งหมด (ตารางที่ 2-9)

**ตารางที่ 2-9 จำนวนแรงงานนอกระบบที่มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษา ปี 2552
ของจังหวัดตรัง**

หน่วย: คน

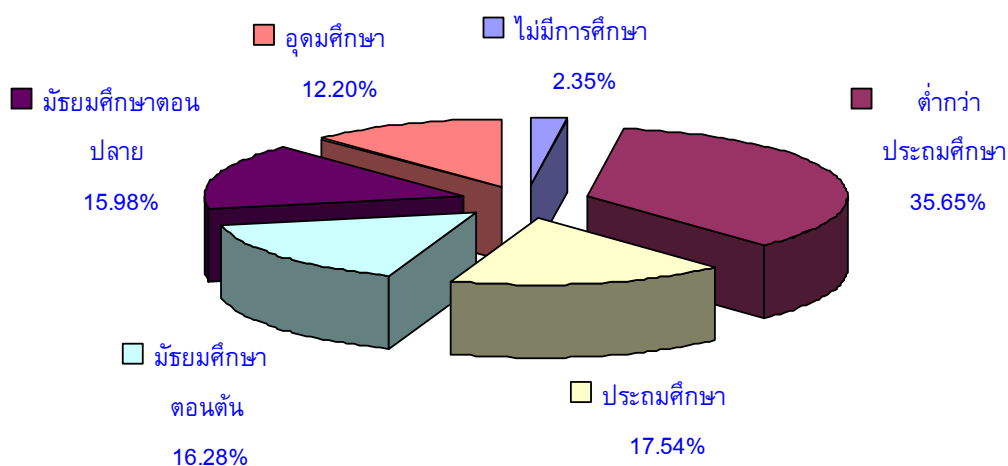
ระดับการศึกษา	ปี 2552		
	ชาย	หญิง	รวม
1. ไม่มีการศึกษา	1,866	3,472	5,338
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	37,139	43,702	80,840
3. ประถมศึกษา	20,029	19,757	39,786
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	23,271	13,643	36,914
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	19,975	12,817	36,237
- สายสามัญ	14,402	9,018	23,421
- สายอาชีวศึกษา	5,573	3,799	9,372
- สายวิชาการศึกษา	-	-	-

ระดับการศึกษา	ปี 2552		
	ชาย	หญิง	รวม
6. อุดมศึกษา	14,241	13,424	27,665
- สายวิชาการ	7,284	7,570	14,854
- สายวิชาชีพ	5,837	4,293	10,130
- สายวิชาการศึกษา	1,120	1,561	2,681
7. การศึกษาอื่น ๆ	-	-	-
8. ไม่ทราบ	-	-	-
รวม	116,521	106,815	223,336

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดตรัง

แผนภาพที่ 2-9 สัดส่วนของแรงงานนอกระบบที่มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาปี 2552 ของจังหวัดตรัง

2.2 การจัดหางานและส่งเสริมการมีงานทำ

1) การจัดหางานในจังหวัด

1.1) ตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุนาน จำแนกตามเพศ

จากข้อมูลสถิติของสำนักงานจัดหางานจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ไตรมาสที่ 1 ปี 2553 (มกราคม – มีนาคม 2553) มีตำแหน่งงานว่างที่แจ้งผ่านสำนักงานจัดหางานจังหวัดศรีสะเกษทั้งสิ้น 847 อัตรา ซึ่งมีจำนวนเพิ่มขึ้น 209 อัตรา จากไตรมาสที่ 4 ปี 2552 ที่มีตำแหน่งงานว่าง 638 อัตรา หรือร้อยละ 32.76 แต่หากเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่ามีจำนวนลดลง 150 อัตรา หรือร้อยละ -15.05 ในส่วนของผู้ลงทะเบียนสมัครงาน มีทั้งสิ้น 900 คน เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ 4 ปี 2552 จำนวน 577 คน หรือร้อยละ 178.64 แต่มีจำนวนลดลง 238 คน จากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมาที่มีผู้สมัครงาน จำนวน 1,138 หรือร้อยละ -20.91 ขณะที่ผู้ได้รับการบรรจุนาน มีจำนวนทั้งสิ้น 685 คน เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ผ่านมาจำนวน 347 คน ซึ่งมีการบรรจุนาน 338 คน หรือร้อยละ 102.66 แต่มีจำนวนลดลงจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา 134 คน ซึ่งมีการบรรจุนาน 819 คน หรือร้อยละ -16.36 ตามลำดับ

หากพิจารณาในภาพรวมตลอดทั้งไตรมาส สรุปได้ว่า ร้อยละของผู้ได้รับการบรรจุนานเมื่อเทียบกับผู้สมัครงาน คิดเป็นร้อยละ 76.11 มีข้อสังเกตคือ ผู้ที่ได้รับการบรรจุนานในไตรมาสที่ 1 ปี 2553 แม้ว่าจะมีจำนวนผู้ที่ได้รับการบรรจุนานน้อยกว่าช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา แต่มีอัตราร้อยละของการบรรจุนานมากกว่าจากไตรมาสที่ 1 ปี 2552 ที่ร้อยละของผู้ได้รับการบรรจุนานเทียบกับผู้สมัครงานมีเพียงร้อยละ 71.97 ส่วนร้อยละของผู้ที่ได้รับการบรรจุนานเทียบกับตำแหน่งงานว่างในไตรมาสที่ 1 ปี 2553 คิดเป็นร้อยละ 80.87 มีอัตราร้อยละของการบรรจุนานลดลงเล็กน้อยจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ที่มีอัตราร้อยละของการบรรจุนานเทียบกับตำแหน่งงานว่าง คิดเป็นร้อยละ 82.15

และหากเปรียบเทียบภาพรวมของการจัดหางานระหว่างเพศชายและเพศหญิงในไตรมาสที่ 1 ปี 2553 พบว่าตำแหน่งงานว่างส่วนใหญ่จะรับไม่ระบุเพศ มีจำนวนสูงถึง และมีตำแหน่งงานว่างสำหรับเพศหญิง จำนวน 157 อัตรา (ร้อยละ 18.54) สำหรับผู้ลงทะเบียนสมัครงานมีสัดส่วนเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยมีเพศหญิงลงทะเบียนสมัครงาน จำนวน 629 คน (ร้อยละ 69.89 ของผู้สมัครงานทั้งหมด) และเพศชายมาลงทะเบียนสมัครงาน จำนวน 271 คน (ร้อยละ 30.11) ส่วนการบรรจุนานเพศหญิงจะมีสัดส่วนการบรรจุนานที่สูงกว่าเพศชาย คือมีจำนวน 510 คน (ร้อยละ 74.45) ในขณะที่เพศชายมีเพียง 175 คน (ร้อยละ 25.55) (ตารางที่ 2-10)

ตารางที่ 2-10 ตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุนาน ไตรมาสที่ 1/2552
ไตรมาสที่ 4/2552 และไตรมาสที่ 1/2553 ของจังหวัดศรีสะเกษ

หน่วย: คน

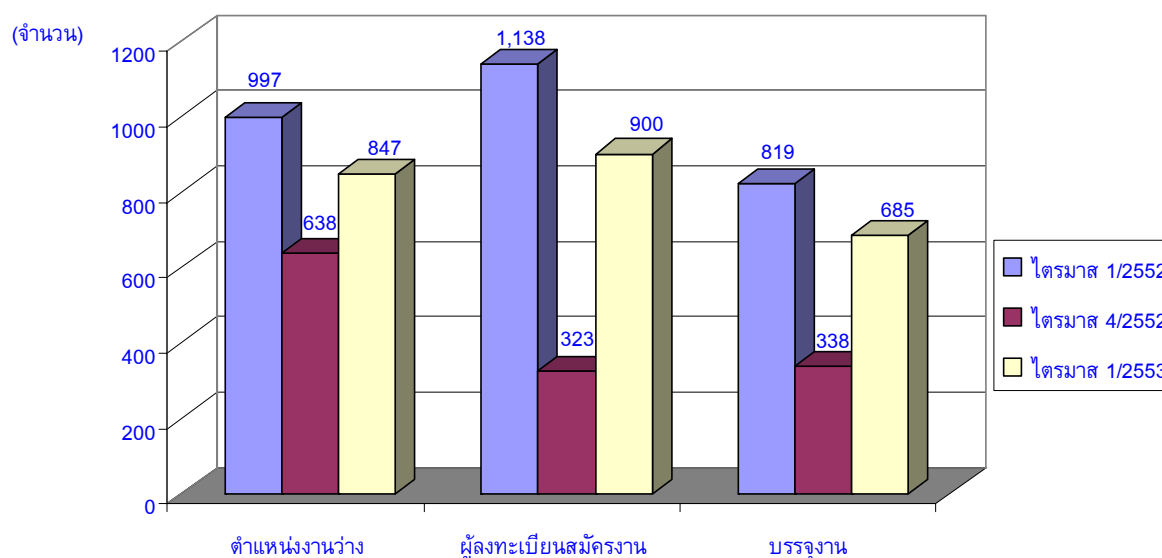
ไตรมาส	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)				ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน (คน)			บรรจุนาน (คน)		
	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ไตรมาส 1/2552	168	113	716	997	322	816	1,138	259	560	819
ไตรมาส 4/2552	150	105	383	638	138	185	323	124	214	338

ไตรมาส	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)				ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน (คน)			บรรจุนาน (คน)		
	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ไตรมาส 1/2553	121	157	569	847	271	629	900	175	510	685

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดตรัง

แผนภาพที่ 2-10 เปรียบเทียบตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุนาน
ไตรมาส 1/2552 ไตรมาส 4/2552 และไตรมาส 1/2553 ของจังหวัดตรัง

1.2) ตำแหน่งงานว่าง และการบรรจุนาน จำแนกตามอุตสาหกรรม

เมื่อพิจารณาเป็นรายอุตสาหกรรมแล้ว พบว่าตำแหน่งงานว่างในจังหวัดตรังส่วนใหญ่ร้อยละ 99.17 เป็นงานนอกภาคเกษตรกรรม โดยสาขาการผลิต เป็นสาขาที่มีตำแหน่งงานว่างมากที่สุด 238 อัตรา (ร้อยละ 28.10) รองลงมาได้แก่สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน มีตำแหน่งงานว่าง 200 อัตรา (ร้อยละ 23.61) และสาขาการบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ มีตำแหน่งงานว่าง 130 อัตรา (ร้อยละ 15.35) ตามลำดับ

ส่วนการบรรจุนาน พบว่าสาขาสาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน มีการบรรจุนานมากที่สุด จำนวน 193 คน (ร้อยละ 28.18 ของผู้ที่ได้รับการบรรจุทั้งหมด) รองลงมาได้แก่การผลิต มีการบรรจุนาน 166 คน (ร้อยละ 24.23) และสาขาการบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ มีการบรรจุนาน 106 อัตรา (ร้อยละ 15.47) (ตารางที่ 2-11)

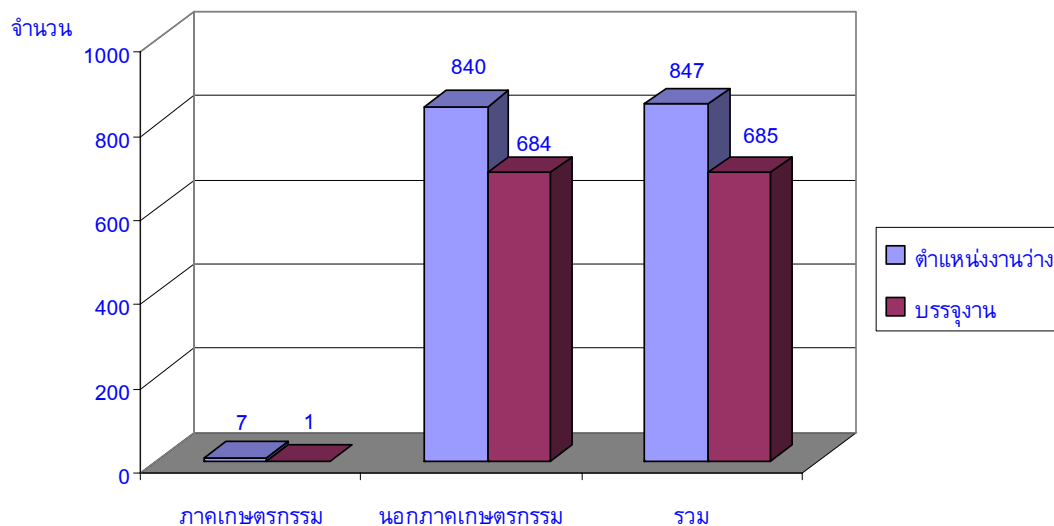

ตารางที่ 2-11 ตำแหน่งว่าง และการบรรจุงาน จำแนกตามสาขาอุตสาหกรรม ไตรมาสที่ 1 ปี 2553 ของจังหวัดศรีสะเกษ

สาขาอุตสาหกรรม	ตำแหน่งว่าง (อัตรา)	บรรจุงาน (คน)
ภาคเกษตรกรรม	7	1
1. เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	7	1
2. การประมง	-	-
นอกภาคเกษตรกรรม	840	684
3. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	-	-
4. การผลิต	238	166
5. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	-	-
6. การก่อสร้าง	11	3
7. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน	200	193
8. โรงแรม และภัตตาคาร	116	64
9. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	30	60
10. การเป็นสื่อกลางทางการเงิน	39	40
11. กิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และกิจกรรมทางธุรกิจ	22	19
12. การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	130	106
13. การศึกษา	28	21
14. งานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	5	8
15. กิจกรรมด้านบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	1	1
16. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	20	3
17. องค์การระหว่างประเทศและองค์การต่างประเทศอื่นๆ และสมาชิก	-	-
18. ไม่ทราบ	-	-
รวม	847	685

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดศรีสะเกษ

แผนภาพที่ 2-11 เปรียบเทียบตำแหน่งงานว่าง และการบรรจุงาน ในภาคเกษตรและนอกภาคเกษตร ไตรมาสที่ 1 ปี 2553 ของจังหวัดศรีสะเกษ

1.3) ตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามอาชีพ

เมื่อจำแนกตามสาขาอาชีพที่มีตำแหน่งงานว่างมากที่สุดในจังหวัดศรีสะเกษ ปรากฏว่าอาชีพช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องมีตำแหน่งงานว่างมากที่สุด จำนวน 210 อัตรา (ร้อยละ 24.79) รองลงมาคือ พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด จำนวน 190 อัตรา (ร้อยละ 22.43) และเสมียนเจ้าหน้าที่ จำนวน 138 อัตรา (ร้อยละ 16.29) ตามลำดับ

ในด้านผู้หางานนั้น ส่วนใหญ่ลงทะเบียนสมัครงานในสาขาอาชีพพนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาดมากที่สุด มีจำนวน 260 คน (ร้อยละ 28.89) รองลงมาได้แก่อาชีพเสมียน เจ้าหน้าที่ มีจำนวน 213 คน (ร้อยละ 23.67) และช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง มีจำนวน 194 คน (ร้อยละ 21.56) ตามลำดับ

ส่วนการบรรจุงาน พบว่าอาชีพพนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด เป็นอาชีพที่ได้รับการบรรจุงานมากที่สุด มีจำนวน 196 คน (ร้อยละ 28.61) รองลงมาได้แก่อาชีพช่างเทคนิคและช่างเทคนิคที่เกี่ยวข้อง มีจำนวน 188 คน (ร้อยละ 27.45) และเสมียน เจ้าหน้าที่ มีจำนวน 116 คน (ร้อยละ 16.93) ตามลำดับ

จากข้อมูลเบื้องต้น แสดงให้เห็นว่าในจังหวัดศรีสะเกษ ยังมีตำแหน่งงานว่างที่รองรับการหางานของผู้สมัครงานอยู่ในทุกระดับ และทุกระดับก็ได้รับการบรรจุงานในสัดส่วนที่สอดคล้องกัน แต่ยังมีตำแหน่งงานว่างในระดับล่าง ที่ยังพบว่าจังหวัดศรีสะเกษยังขาดแคลนแรงงานอยู่สูงถึง 115 อัตรา (ตารางที่ 2-12)

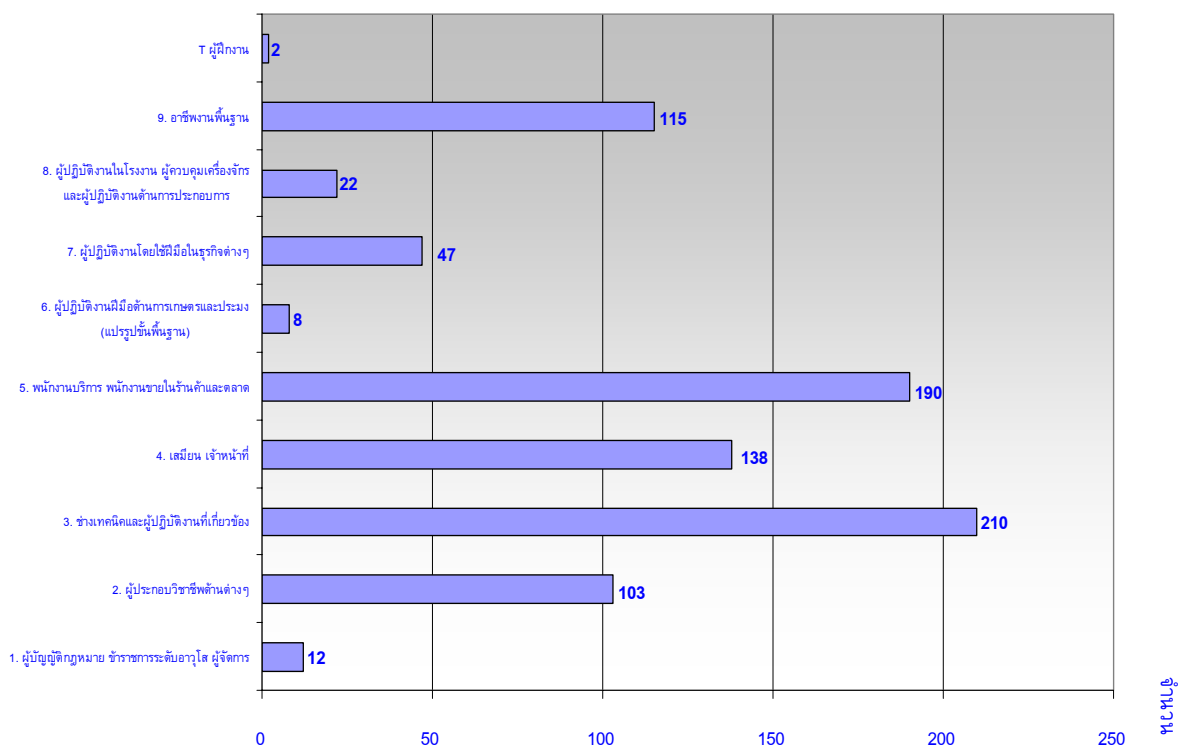

ตารางที่ 2-12 จำนวนตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามอาชีพ ไตรมาส 1 ปี 2553 ของจังหวัดตรัง

ประเภทอาชีพ	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน (คน)	บรรจุงาน (คน)
ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส ผู้จัดการ	12	36	23
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านอื่นๆ	103	92	62
ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	210	194	188
เสมียน เจ้าหน้าที่	138	213	116
พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด	190	260	196
ผู้ปฏิบัติงานฝีมือด้านการเกษตรและประมง (แปรรูปขั้นพื้นฐาน)	8	-	-
ผู้ปฏิบัติงานโดยใช้ฝีมือในธุรกิจต่างๆ	47	30	21
ผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน ผู้ควบคุมเครื่องจักรและปฏิบัติงานด้านการประกอบกร	22	20	12
อาชีพงานพื้นฐาน	115	55	67
ผู้ฝึกงาน	2	-	-
รวม	847	900	685

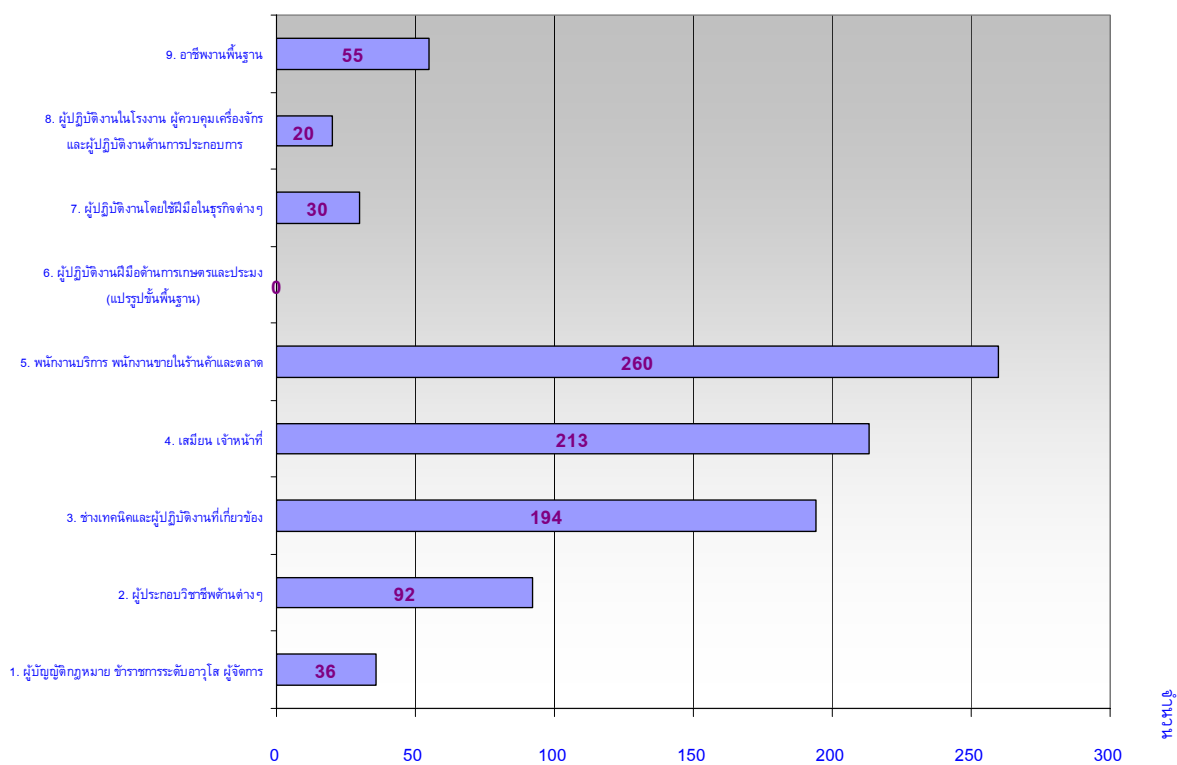
ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดตรัง

แผนภาพที่ 2-12 เปรียบเทียบตำแหน่งงานว่าง จำแนกตามสาขาอาชีพ ไตรมาส 1 ปี 2553 ของจังหวัดตรัง

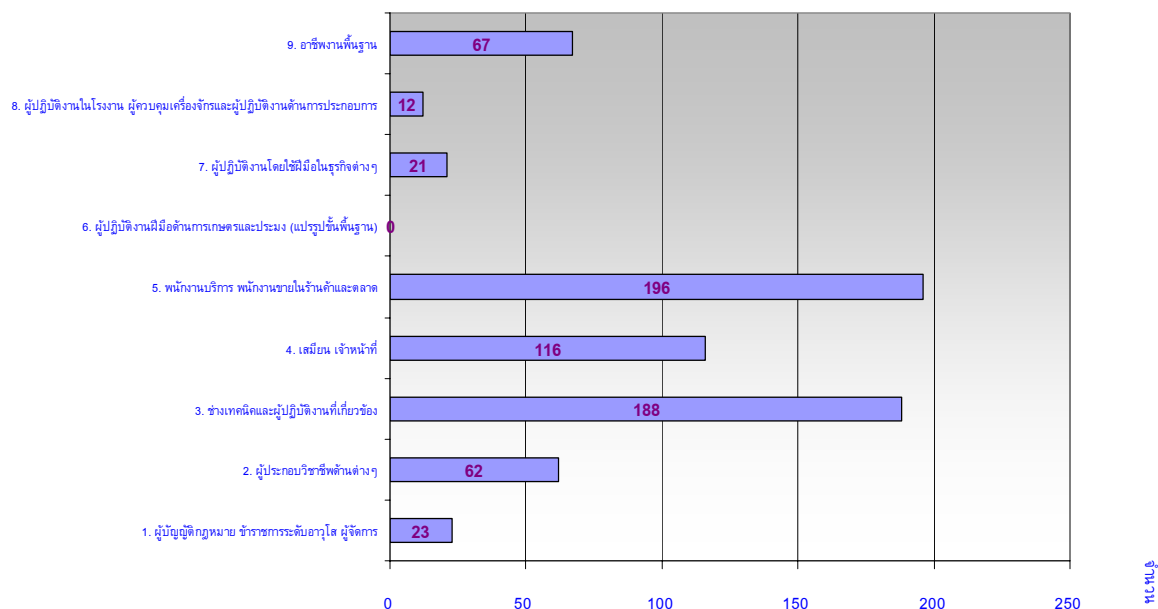

แผนภาพที่ 2-13 เปรียบเทียบผู้สมัครงาน จำแนกตามสาขาอาชีพ ไตรมาส 1 ปี 2553 ของจังหวัดศรีสะเกษ

แผนภาพที่ 2-14 เปรียบเทียบการบรรจุนาน จำแนกตามสาขาอาชีพ ไตรมาส 1 ปี 2553 ของจังหวัดศรีสะเกษ

1.4) ตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุนาน จำแนกตามวุฒิการศึกษา

ตำแหน่งงานว่าง จากจำนวน 847 อัตรา มีความต้องการผู้ที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษามากที่สุดคือ 240 อัตรา (ร้อยละ 28.34) รองลงมาในระดับปริญญาตรี จำนวน 183 อัตรา (ร้อยละ 21.61) และระดับ ปวส. จำนวน 165 อัตรา (ร้อยละ 19.48)

ในขณะที่ผู้มาลงทะเบียนสมัครงานส่วนใหญ่เป็นแรงงานที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด คือ 437 คน (ร้อยละ 48.56) รองลงมาในระดับมัธยมศึกษา จำนวน 218 คน (ร้อยละ 24.22) และระดับ ปวส. จำนวน 123 คน (ร้อยละ 13.67)

ส่วนการบรรจุนาน พบว่ามีการบรรจุนานแรงงานผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด คือ 409 คน (ร้อยละ 59.71) รองลงมาในระดับมัธยมศึกษา จำนวน 135 คน (ร้อยละ 19.71) และระดับ ปวส. จำนวน 72 คน (ร้อยละ 10.51) ตามลำดับ

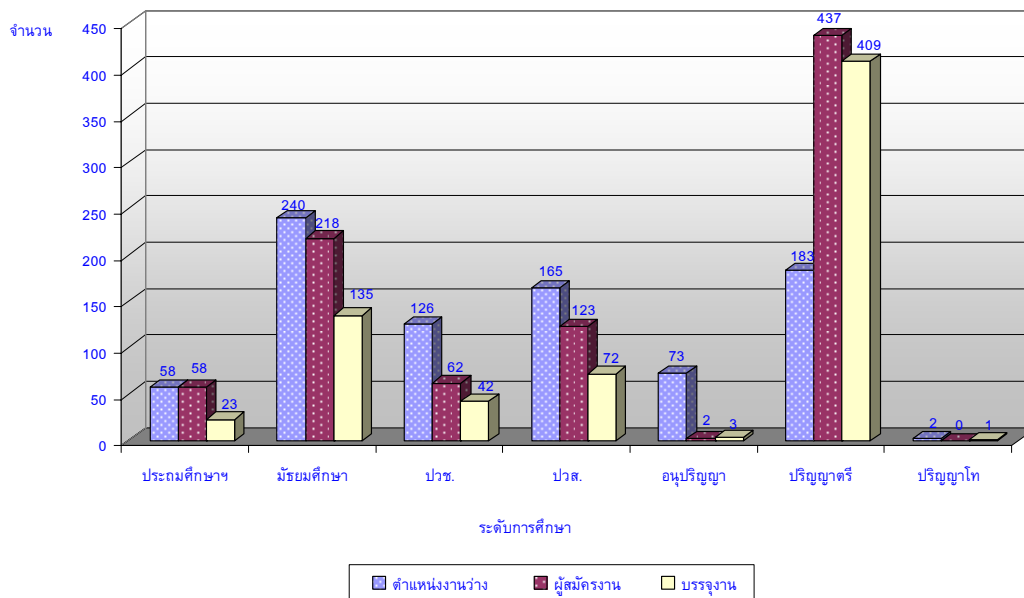
จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นว่าจังหวัดตรัง แรงงานที่ขาดแคลนมากที่สุด ยังคงเป็นแรงงานระดับล่าง โดยเฉพาะระดับมัธยมศึกษา ในขณะที่ผู้หางานส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี แต่อย่างไรก็ตามพบว่าในกลุ่มของผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวนไม่น้อยที่ทำงานในระดับต่ำกว่าวุฒิ โดยพบว่าส่วนใหญ่จะทำงานในระดับวุฒิ ปวส. ปวช. และมัธยมศึกษา (ตารางที่ 2-13)

ตารางที่ 2-13 จำนวนตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามวุฒิการศึกษา ไตรมาส 1 ปี 2553 ของจังหวัดตรัง

วุฒิการศึกษา	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	ผู้ลงทะเบียน สมัครงาน (คน)	บรรจุงาน (คน)
ประถมศึกษาและต่ำกว่า	58	58	23
มัธยมศึกษา	240	218	135
ปวช.	126	62	42
- พาณิชย	2	39	27
- ช่าง	-	14	8
- อื่นๆ	124	9	7
ปวส.	165	123	72
- พาณิชย	1	83	53
- ช่าง	2	28	13
- อื่นๆ	162	12	6
อนุปริญญา	73	2	3
ปริญญาตรี	183	437	409
ปริญญาโท	2	-	1
ปริญญาเอก	-	-	-
อื่น ๆ	-	-	-
รวม	847	900	685

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดตรัง

แผนภาพที่ 2-15 เปรียบเทียบตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามวุฒิการศึกษา ไตรมาส 1 ปี 2553 ของจังหวัดตรัง

1.5) ตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามอายุ

ช่วงอายุที่มีตำแหน่งงานว่างมากที่สุดในจังหวัดตรังคือ 18-24 ปี มีจำนวน 403 อัตรา (ร้อยละ 47.58) รองลงมาได้แก่ช่วงอายุ 25-29 ปี มีจำนวน 246 อัตรา (ร้อยละ 29.04) และช่วงอายุ 30-39 มีจำนวน 100 อัตรา (ร้อยละ 11.81) ตามลำดับ

ผู้ลงทะเบียนสมัครงานส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 18 - 24 ปี มีจำนวน 503 คน (ร้อยละ 55.89) รองลงมาคือช่วงอายุ 25-29 ปี มีจำนวน 168 คน (ร้อยละ 18.67) และช่วงอายุ 30-39 ปี มีจำนวน 120 คน (ร้อยละ 13.33) ตามลำดับ

ด้านการบรรจุงาน พบว่าช่วงอายุ 18-24 ปี ได้รับการบรรจุงานมากที่สุด มีจำนวน 349 คน (ร้อยละ 50.95) รองลงมาคือช่วงอายุ 25-29 ปี มีจำนวน 176 คน (ร้อยละ 25.69) และช่วงอายุ 30-39 ปี มีจำนวน 97 คน (ร้อยละ 14.16) ตามลำดับ

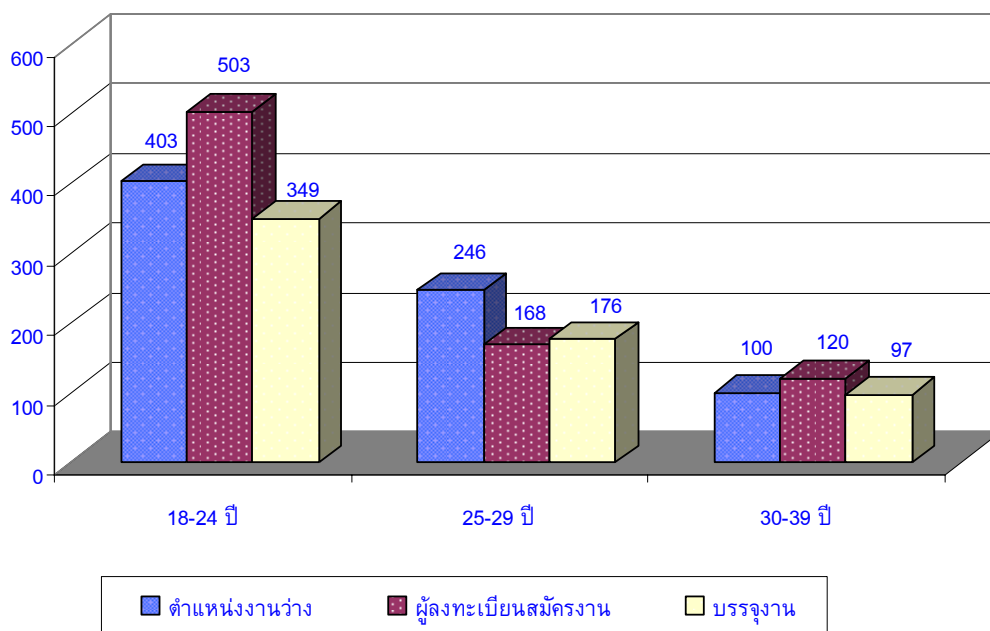
จากข้อมูลข้างต้น แสดงให้เห็นช่วงอายุที่เป็นที่ต้องการของสถานประกอบการ สอดคล้องกันกับช่วงอายุของผู้สมัครงาน ซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่ระหว่าง 18 - 24 ปี (ตารางที่ 2-14)

ตารางที่ 2-14 จำนวนตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามวุฒิการศึกษา ไตรมาส 1 ปี 2553 ของจังหวัดศรีสะเกษ

ช่วงอายุ	ตำแหน่งงานว่าง		ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน		บรรจุงาน	
	อัตรา	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
15 - 17 ปี	60	7.08	56	6.22	43	6.28
18 - 24 ปี	403	47.58	503	55.89	349	50.95
25 - 29 ปี	246	29.04	168	18.67	176	25.69
30 - 39 ปี	100	11.81	120	13.33	97	14.16
40 - 49 ปี	35	4.13	42	4.67	18	2.63
50 - 59 ปี	3	-	10	1.11	2	-
60 ปี ขึ้นไป	-	-	1	-	-	-
รวม	847	100	900	100	685	100

แผนภาพที่ 2-16 3 อันดับแรกของตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามอายุ ไตรมาส 1 ปี 2553 ของจังหวัดศรีสะเกษ

2) การจัดหางานต่างประเทศ

2.1) จำนวนแรงงานไทยที่แจ้งความประสงค์ไปทำงานในต่างประเทศ

แรงงานไทยในจังหวัดตรัง ที่ลงทะเบียนแจ้งความประสงค์ไปทำงานต่างประเทศ มีจำนวนน้อยมากเมื่อเทียบกับแรงงานไทยในจังหวัดทางภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งนี้สืบเนื่องจากเศรษฐกิจของจังหวัดที่มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งยางพารา ปัจจุบันราคา 108-116 บาท/กิโลกรัม โดยพบว่าในช่วงไตรมาสที่ 1 ปี 2553 มีเพียง 3 คน เป็นเพศชาย 2 คน จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา 1 คน และระดับ ปวช. 1 คน และเพศหญิง 1 คน จบการศึกษาระดับปริญญาตรี (ตารางที่ 2-15)

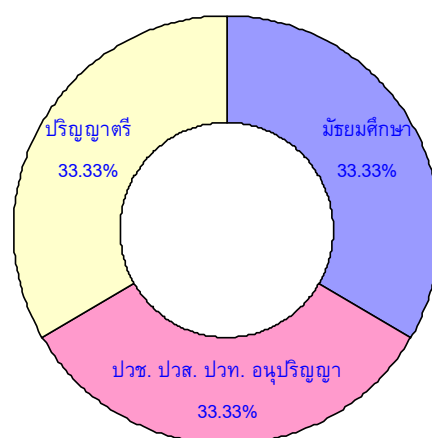
ตารางที่ 2-15 จำนวนแรงงานไทยที่ลงทะเบียนแจ้งความประสงค์เดินทางไปทำงานต่างประเทศ
จำแนกตามระดับการศึกษา ไตรมาส 1 ปี 2553 ของจังหวัดตรัง

หน่วย: คน

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)			ร้อยละ (%)		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ประถมศึกษา	-	-	-	-	-	-
มัธยมศึกษา	1	-	1	33.33	-	33.33
ปวช. ปวส. ปวท. อนุปริญญา	1	-	1	33.33	-	33.33
ปริญญาตรี	-	1	1	-	33.33	33.33
ปริญญาโท	-	-	-	-	-	-
ปริญญาเอก	-	-	-	-	-	-
รวม	2	1	3	50.0	50.0	100.0

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดตรัง

แผนภาพที่ 2-17 สัดส่วนของแรงงานไทยที่แจ้งความประสงค์เดินทางไปทำงานต่างประเทศ
จำแนกตามการศึกษา ไตรมาส 1 ปี 2553 จังหวัดตรัง

2.2) จำนวนแรงงานไทยในจังหวัดตรัง ที่ได้รับใบอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ ตามวิธีการเดินทาง

แรงงานไทยในจังหวัดตรัง ที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ ตามวิธีการเดินทาง ใน ไตรมาสนี้มีจำนวน 11 คน ซึ่งทั้งหมดที่ได้รับอนุญาตเดินทางโดยวิธี Re-Entry (ตารางที่ 2-16)

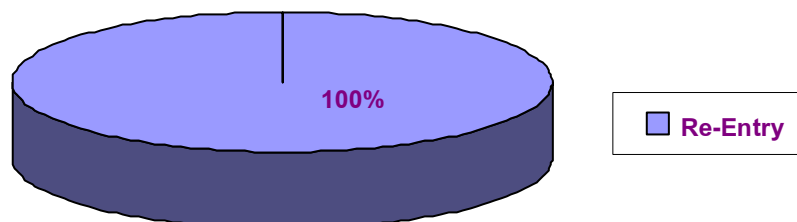
ตารางที่ 2-16 จำนวนแรงงานไทยที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามวิธีการเดินทาง ไตรมาส 1 ปี 2553 ของจังหวัดตรัง

หน่วย: คน

วิธีการเดินทาง	จำนวน (คน)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
บริษัทจัดหางานจัดส่ง	-	-
Re-Entry	11	100.00
เดินทางด้วยตนเอง	-	-
นายจ้างพาไปฝึกงาน	-	-
นายจ้างพาไปทำงาน	-	-
กรมการจัดหางานจัดส่ง	-	-
รวม	11	100.00

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดตรัง

แผนภาพที่ 2-18 สัดส่วนของแรงงานไทยที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามวิธีการเดินทาง ไตรมาสที่ 1 ปี 2553 ของจังหวัดตรัง

2.3) จำนวนแรงงานไทยในจังหวัดตรัง ที่ขออนุมัติเดินทางไปทำงานต่างประเทศจำแนกตามภูมิภาคที่ไปทำงาน

แรงงานไทยจำนวน 11 คน ที่ได้รับอนุมัติให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ ส่วนใหญ่จะไปทำงานในทวีปเอเชีย ได้แก่ ประเทศอินโดนีเซีย อินเดีย ไต้หวัน และมาเลเซีย มีจำนวน 6 คน (ร้อยละ 54.55) รองลงมาคือตะวันออกกลาง ได้แก่ ประเทศสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ คูเวต และอิสราเอล มีจำนวน 3 คน (ร้อยละ 27.27) และภูมิภาคอื่นๆ ได้แก่ ประเทศอังกฤษ มีจำนวน 2 คน (ร้อยละ 18.18) ตามลำดับ (ตารางที่ 2-17)

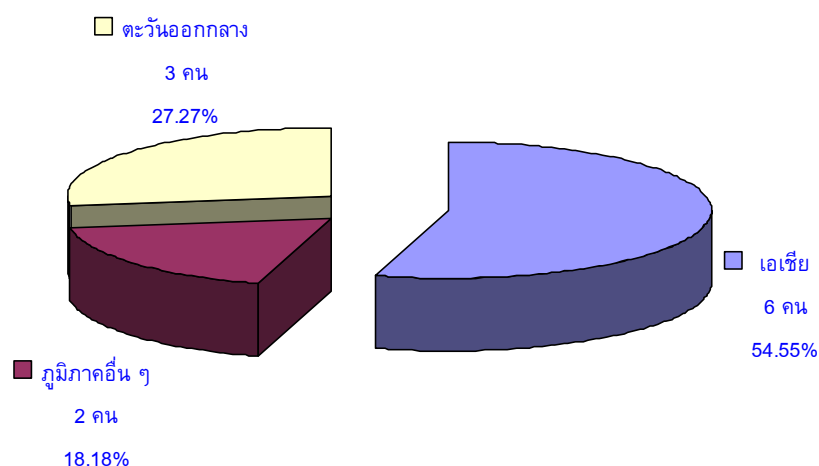
ตารางที่ 2-17 จำนวนแรงงานไทยที่ขออนุมัติเดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามภูมิภาคที่เดินทางไปทำงาน ไตรมาสที่ 1 ปี 2553 ของจังหวัดตรัง

หน่วย: คน

ภูมิภาค	จำนวน (คน)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
เอเชีย	6	54.55
ตะวันออกกลาง	3	27.27
แอฟริกา	-	-
ภูมิภาคอื่น ๆ	2	18.18
รวม	11	100.00

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดตรัง

แผนภาพที่ 2-19 จำนวนแรงงานไทยที่ขออนุมัติเดินทางไปทำงานต่างประเทศจำแนกตามภูมิภาคที่เดินทางไปทำงาน ไตรมาสที่ 1 ปี 2553 ของจังหวัดตรัง

3) แรงงานต่างด้าว

3.1) จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ

จำนวนแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ มีทั้งสิ้น 5,371 คน ลดลงจากไตรมาสที่ผ่านมา จำนวน 2,165 คน (ไตรมาสที่ 4 ปี 2552 จำนวน 7,536 คน) หรือคิดเป็นร้อยละ 28.73 ซึ่งเมื่อจำแนกตามลักษณะการเข้าเมืองของคนต่างด้าว พบว่า กลุ่มคนต่างด้าวเข้าเมืองผิดกฎหมายมีมากกว่ากลุ่มเข้าเมืองถูกกฎหมาย โดยเป็นคนต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมายจำนวน 652 คน (ร้อยละ 12.14) และคนต่างด้าวเข้าเมืองผิดกฎหมายจำนวน 4,719 คน (ร้อยละ 87.86)

กลุ่มคนต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมาย ส่วนใหญ่เป็นคนต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมายมาตรา 7 ชั่วคราว (MOU) ที่นำเข้าจำนวน 497 คน (ร้อยละ 76.23 ของคนต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมายทั้งหมด) รองลงมาได้แก่ กลุ่มมาตรา 7 ชั่วคราวทั่วไป จำนวน 124 คน (ร้อยละ 19.02 และกลุ่มมาตรา 7 ชั่วคราว (MOU) ที่พิสูจน์สัญชาติ จำนวน 30 คน (ร้อยละ 4.60) ส่วนกลุ่มมาตรา 10 ส่งเสริมการลงทุน (BOI) มีเพียง 1 คน (ร้อยละ 0.15) ทั้งนี้เมื่อเทียบกับจำนวนคนต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมายกับไตรมาสที่ 4 ปี 2552 พบว่ามีจำนวนลดลง 6 คน (คิดเป็นร้อยละ -0.91)

สำหรับกลุ่มคนต่างด้าวที่เข้าเมืองผิดกฎหมาย (มาตรา 12) ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มมติดคณะรัฐมนตรี (ครม.) 3 สัญชาติ มีจำนวน 4,692 คน (ร้อยละ 99.43) และชนกลุ่มน้อย มีจำนวน 27 คน (ร้อยละ 0.57) ของคนต่างด้าวเข้าเมืองผิดกฎหมายทั้งหมด และเมื่อเทียบกับไตรมาสที่ 4 ปี 2552 พบว่า คนต่างด้าวผิดกฎหมายที่ได้รับอนุญาตทำงานมีจำนวนลดลง 2,159 คน หรือคิดเป็นร้อยละ -31.39 (ตารางที่ 2-18)

ตารางที่ 2-18 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ จำแนกตามลักษณะการเข้าเมือง ไตรมาสที่ 4 ปี 2552 และไตรมาสที่ 1 ปี 2553 ของจังหวัดศรีสะเกษ

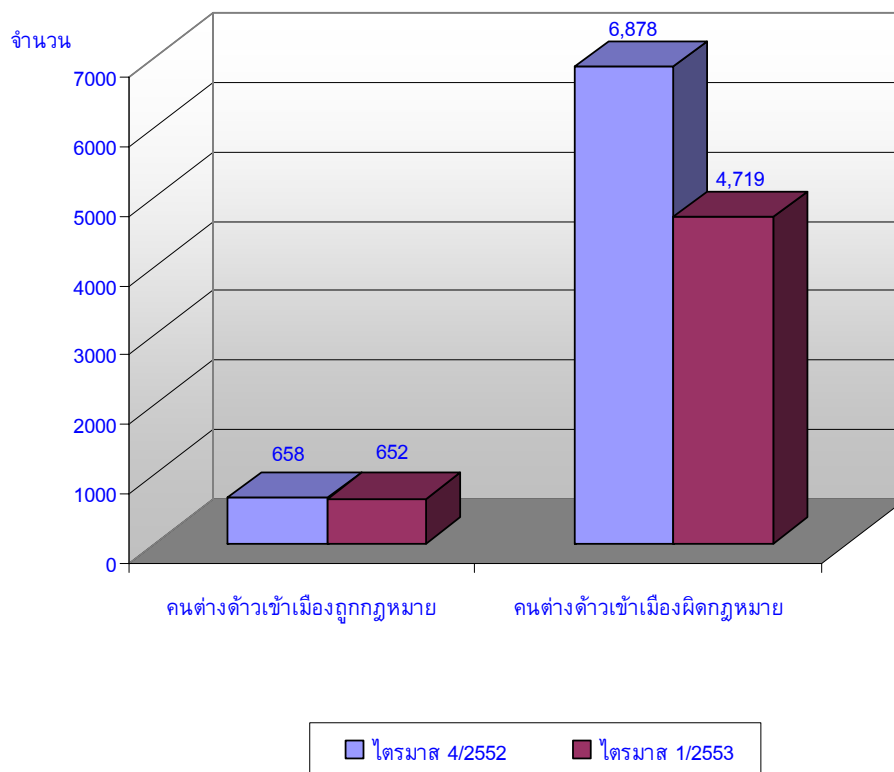
หน่วย: คน

ไตรมาส	คนต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมาย						คนต่างด้าวเข้าเมืองผิดกฎหมาย			รวมทั้งสิ้น
	มาตรา 7				มาตรา 10 ส่งเสริมการลงทุน (BOI)	รวม	มาตรา 12		รวม	
	ตลอดชีพ	ชั่วคราวทั่วไป	ชั่วคราว (MOU)				ชนกลุ่มน้อย	มติ ครม. (3 สัญชาติ)		
			นำเข้า	พิสูจน์สัญชาติ						
ไตรมาส 4/2552	-	127	504	26	1	658	13	6,865	6,878	7,536
ไตรมาส 1/2553	-	124	497	30	1	652	27	4,692	4,719	5,371

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดศรีสะเกษ

**แผนภาพที่ 2-20 เปรียบเทียบจำนวนแรงงานต่างด้าวถูกกฎหมายและผิดกฎหมาย
ไตรมาสที่ 4 ปี 2552 และไตรมาสที่ 1 ปี 2553 ในจังหวัดตรัง**

3.2) จำนวนแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง

กลุ่มแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองที่ได้รับอนุญาตให้ทำงาน ตามมติคณะรัฐมนตรี เป็นแรงงานที่ประเทศไทยอนุญาตให้มาทำงานเป็นการชั่วคราว เพื่อทดแทนการขาดแคลนแรงงานระดับล่างในประเทศไทย สำหรับไตรมาสที่ 1 ปี 2553 มีจำนวน 4,692 คน เมื่อพิจารณารายสัญชาติ พบว่า แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองส่วนใหญ่เป็นสัญชาติพม่า ร้อยละ 91.28 (4,283 คน) รองลงมาได้แก่ สัญชาติลาว ร้อยละ 5.84 (274 คน) และสัญชาติกัมพูชา ร้อยละ 2.88 (135 คน) และเมื่อเทียบกับไตรมาสที่ผ่านมา พบว่าแรงงานต่างด้าวมีจำนวนลดลง 2,173 คน หรือคิดเป็นร้อยละ -31.65 (ตารางที่ 2-19)

ตารางที่ 2-19 จำนวนแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองที่ได้รับอนุญาตทำงาน ไตรมาส 4 ปี 2552 และ ไตรมาส 1 ปี 2553 จำแนกตามสัญชาติ จังหวัดตรัง

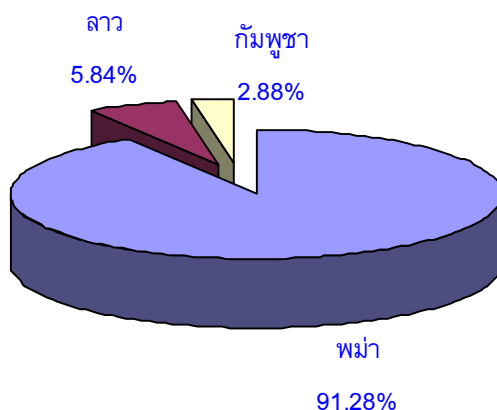
หน่วย: คน

ปี	สัญชาติ (คน)			รวมทั้งสิ้น
	พม่า	ลาว	กัมพูชา	
ไตรมาส 4/2552	6,109	347	409	6,865
ไตรมาส 1/2553	4,283	274	135	4,692

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดตรัง

**แผนภาพที่ 2-21 สัดส่วนของแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง จำแนกตามสัญชาติ
ไตรมาส 1 ปี 2553 จังหวัดตรัง**

4) การแนะแนวอาชีพและการส่งเสริมการมีงานทำ

กิจกรรมที่ดำเนินการอีกด้านหนึ่งของสำนักงานจัดหางานจังหวัดตรัง คือ กิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมการมีงานทำในจังหวัดตรัง สำหรับไตรมาสนี้มีทั้งสิ้น 3 กิจกรรม ได้แก่ การแนะแนวอาชีพ ดำเนินการจำนวน 3 ครั้ง จำนวนผู้ได้รับประโยชน์ 2,100 คน เป็นเพศชาย 1,235 คน และเพศหญิง 1,465 คน การส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ มีการจัดกิจกรรม 1 ครั้ง มีผู้ได้รับประโยชน์ 21 คน เป็นเพศหญิงทั้งหมด และกิจกรรมส่งเสริมการประกอบอาชีพเพื่อผู้สูงอายุ มีการจัดกิจกรรม 1 ครั้ง ผู้ได้รับประโยชน์ มีจำนวน 20 คน เป็นเพศหญิง (รายละเอียดตามตารางที่ 2-20)

ตารางที่ 2-20 กิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ จำแนกตามประเภทกิจกรรม ไตรมาสที่ 1 ปี 2553 ในจังหวัดตรัง

กิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริม การมีงานทำ	จำนวนครั้งที่ จัดกิจกรรม	ผู้ได้รับประโยชน์ (คน)		
		ชาย	หญิง	รวม
1. แนะแนวอาชีพ	2	1,235	1,465	2,700
2. มหกรรมอาชีพ	-	-	-	-
3. ส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ	1	-	21	21
4. ส่งเสริมการประกอบอาชีพสำหรับผู้สูงอายุ	1	-	20	20
5. อบรมผู้รับงาน / ผู้นำกลุ่มรับงานไปทำที่บ้าน	-	-	-	-
6. ประสานให้เกิดการรับงานไปทำที่บ้าน	-	-	-	-
รวม	4	1,235	1,506	2,741

2.3 การพัฒนาศักยภาพแรงงาน

1) การพัฒนาฝีมือแรงงาน

ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดตรัง ได้ดำเนินการฝึกอบรมพัฒนาผู้ใช้แรงงานในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ การฝึกเตรียมเข้าทำงาน การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน และการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน เพื่อเพิ่มศักยภาพฝีมือแรงงานไทยให้มีมาตรฐานฝีมือทัดเทียมประเทศต่างๆ ขณะเดียวกันเป็นการพัฒนาทักษะให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

1.1) การฝึกเตรียมเข้าทำงาน

ในไตรมาสที่ 1 ปี 2553 พบว่าไม่มีกลุ่มเป้าหมายผู้รับการฝึก มาสมัครฝึกหรือแจ้งความประสงค์ฝึกเตรียมเข้าทำงาน ส่วนผู้ที่แจ้งเข้ารับการฝึกในไตรมาสที่ผ่านมา ซึ่งมีจำนวน 31 คน ในสาขาช่างเครื่องกล ยังไม่มีผู้ผ่านการฝึก เนื่องจากเป็นหลักสูตรระยะยาว อยู่ระหว่างการฝึกอบรมและฝึกฝึกในสถานประกอบการ (ตารางที่ 2-21)

ตารางที่ 2-21 การฝึกเตรียมเข้าทำงานจำแนกตามกลุ่มอาชีพ ไตรมาส 1 ปี 2553 ในจังหวัดตรัง

หน่วย: คน

กลุ่มอาชีพ	จำนวน (คน)	
	ผู้เข้ารับการฝึก	ผู้ผ่านการฝึก
1. ช่างก่อสร้าง	-	-
2. ช่างอุตสาหกรรม	-	-
3. ช่างเครื่องกล	-	-
4. ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์	-	-
5. ช่างอุตสาหกรรมศิลป์	-	-
6. เกษตรอุตสาหกรรม	-	-
7. ธุรกิจและบริการ	-	-
รวม	-	-

ที่มา: ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดตรัง

1.2) การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน

สำหรับการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานในไตรมาสที่ 1 ปี 2553 พบว่ามีผู้เข้ารับการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานทั้งสิ้น 651 คน จาก 3 กลุ่มอาชีพคือ กลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการ จำนวน 410 คน ช่างเครื่องกล จำนวน 197 คน และช่างอุตสาหกรรมศิลป์ จำนวน 44 คน ในจำนวนนี้ มีผู้ผ่านการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานจำนวน 604 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 92.78 ของผู้เข้ารับการฝึกยกระดับทั้งหมด ในจำนวนนี้ เป็นผู้เข้ารับการฝึกยกระดับในกลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการ จำนวน 397 คน (ร้อยละ 96.83 ของสาขาที่ฝึก) ช่างเครื่องกล 171 คน (ร้อยละ 86.80 ของสาขาที่ฝึก) และกลุ่มอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ จำนวน 36 คน (ร้อยละ 81.82 ของสาขาที่ฝึก) (ตารางที่ 2-22)

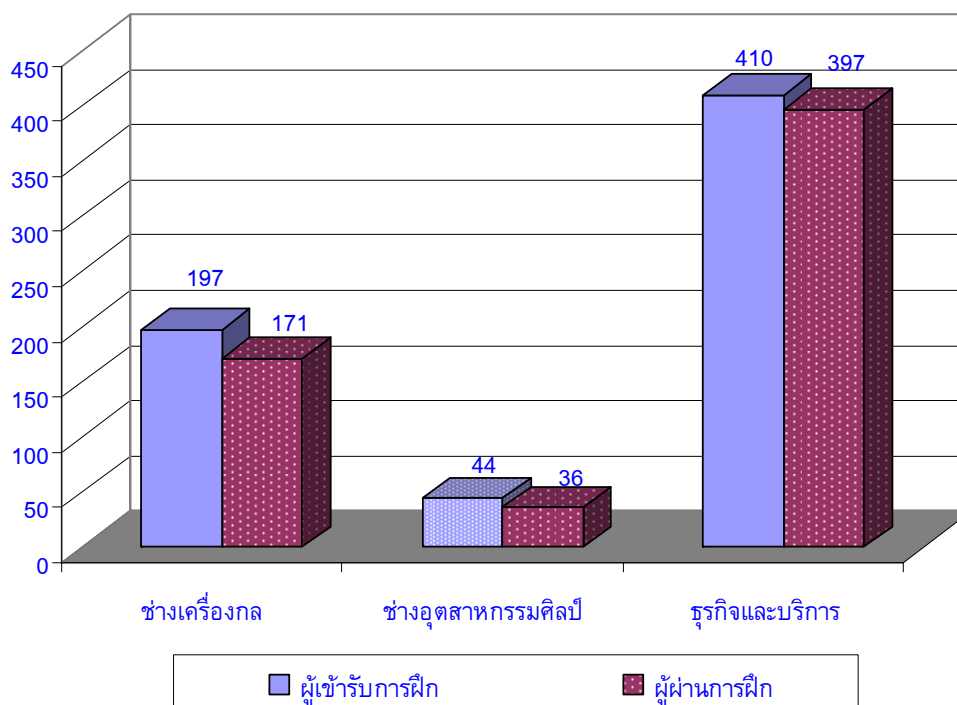
ตารางที่ 2-22 การฝึกยกระดับฝีมือแรงงานจำแนกตามกลุ่มอาชีพ ไตรมาส 1 ปี 2553 ในจังหวัดตรัง

หน่วย: คน

กลุ่มอาชีพ	จำนวน (คน)	
	ผู้เข้ารับการฝึก	ผู้ผ่านการฝึก
1. ช่างก่อสร้าง	-	-
2. ช่างอุตสาหกรรม	-	-
3. ช่างเครื่องกล	197	171
4. ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์	-	-
5. ช่างอุตสาหกรรมศิลป์	44	36
6. เกษตรอุตสาหกรรม	-	-
7. ธุรกิจและบริการ	410	397
รวม	651	604

ที่มา: ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดตรัง

แผนภาพที่ 2-22 เปรียบเทียบจำนวนผู้เข้ารับการฝึกและผู้ผ่านการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานจำแนกตามกลุ่มอาชีพ ไตรมาสที่ 1 ปี 2553 ในจังหวัดตรัง

2) การทดสอบฝีมือแรงงาน

ในไตรมาสที่ 1 ปี 2553 มีผู้เข้ารับทดสอบฝีมือแรงงานกับศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดตรังทั้งสิ้น 43 คน ในกลุ่มอาชีพที่ได้รับการทดสอบมาตรฐาน 2 กลุ่มอาชีพ คือ กลุ่มอาชีพช่างก่อสร้าง จำนวน 26 คน และช่างเครื่องกล จำนวน 17 คน ในจำนวนนี้มีผู้ที่ผ่านการทดสอบฝีมือแรงงานจำนวน 42 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 97.67 (ตารางที่ 2-23)

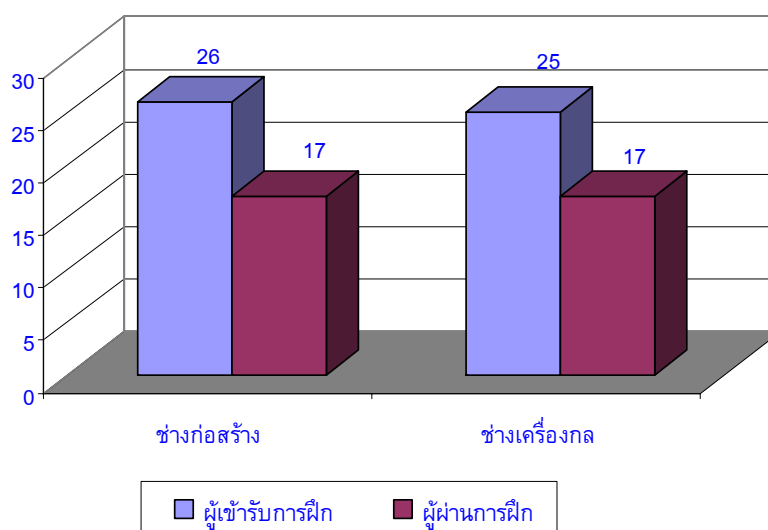
ตารางที่ 2-23 การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานจำแนกตามกลุ่มอาชีพ ไตรมาสที่ 1 ปี 2553
ในจังหวัดตรัง

หน่วย: คน

กลุ่มอาชีพ	จำนวน	
	ผู้เข้ารับการทดสอบ	ผู้ผ่านการทดสอบ
1. ช่างก่อสร้าง	26	25
2. ช่างอุตสาหกรรม	-	-
3. ช่างเครื่องกล	17	17
4. ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์	-	-
5. ช่างอุตสาหกรรมศิลป์	-	-
6. เกษตรอุตสาหกรรม	-	-
7. ธุรกิจและบริการ	-	-
รวม	43	42

ที่มา: ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดตรัง

แผนภาพที่ 2-23 เปรียบเทียบจำนวนผู้เข้ารับการทดสอบและผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือ
แรงงานจำแนกตามกลุ่มอาชีพ ไตรมาสที่ 1 ปี 2553 ในจังหวัดตรัง

2.4 การคุ้มครองแรงงานและสวัสดิการ

1) สถานประกอบการในจังหวัดศรีสะเกษ

จากข้อมูลของ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดศรีสะเกษ จำนวนสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป จังหวัดศรีสะเกษ ณ วันที่ 31 มีนาคม 2553 มีจำนวนทั้งสิ้น 3,126 แห่ง และมีลูกจ้างจำนวน 33,317 คน เป็นเพศชาย 17,799 คน (ร้อยละ 53.59) เพศหญิง 15,370 คน (ร้อยละ 46.13) และเด็ก 92 คน (ร้อยละ 0.28) ของจำนวนลูกจ้างทั้งหมด

หากพิจารณาจำนวนสถานประกอบการจำแนกตามขนาด พบว่าสถานประกอบการที่มีขนาดลูกจ้างมากที่สุด 3 อันดับแรกได้แก่ ขนาดลูกจ้าง 1-4 คน มีจำนวน 1,905 แห่ง (คิดเป็นร้อยละ 60.94) ของจำนวนสถานประกอบการทั้งหมด มีลูกจ้างรวม 4,059 คน (คิดเป็นร้อยละ 12.18) ของจำนวนลูกจ้างทั้งหมด รองลงมาเป็นขนาดลูกจ้าง 5-9 คน มีจำนวน 658 แห่ง (คิดเป็นร้อยละ 21.05) มีจำนวนลูกจ้างรวม 4,370 คน (คิดเป็นร้อยละ 13.12) และขนาดลูกจ้าง 10-19 คน มีจำนวน 316 แห่ง (คิดเป็นร้อยละ 10.11) มีจำนวนลูกจ้างรวม 4,268 คน (คิดเป็นร้อยละ 12.81) ตามลำดับ (ตารางที่ 2-24)

ตารางที่ 2-24 จำนวนสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 1 คน ขึ้นไป และจำนวนลูกจ้าง
จำแนกตามขนาดลูกจ้าง ณ 31 มีนาคม 2553 ในจังหวัดศรีสะเกษ

ขนาดสถานประกอบการ	จำนวนสถานประกอบการ	จำนวนลูกจ้าง (คน)			
		ชาย	หญิง	เด็ก	รวมลูกจ้าง
1 - 4 คน	1,905	2,213	1,819	27	4,059
5 - 9 คน	658	2,533	1,825	12	4,370
10 - 19 คน	316	2,491	1,776	1	4,268
20 - 49 คน	162	2,914	2,062	7	4,983
50 - 99 คน	30	1,368	826	-	2,194
100-299 คน	42	3,858	2,951	5	6,814
300-499 คน	7	1,186	1,470	12	2,668
500-999 คน	6	1,290	2,641	30	3,961
1,000 คน [*]	-	-	-	-	0
รวม	3,216	17,853	15,370	94	33,317

ที่มา : สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดศรีสะเกษ

2) การตรวจแรงงาน

2.1) การตรวจคุ้มครองแรงงาน

ในไตรมาสที่ 1 ปี 2553 สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดเชียงใหม่ ได้ดำเนินการตรวจสถานประกอบการทั้งสิ้น 116 แห่ง มีลูกจ้างที่ผ่านการตรวจหรือได้รับการคุ้มครองรวม 4,918 คน จำแนกเป็นเพศชาย 2,866 คน และเพศหญิง 2,051 คน และเด็ก 1 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 58.28 ร้อยละ 41.70 และร้อยละ 0.02 ของลูกจ้างที่ผ่านการตรวจทั้งหมด ซึ่งสถานประกอบการที่ตรวจส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการที่มีการจ้างงาน 10-19 คน จำนวน 45 แห่ง (ร้อยละ 38.80) รองลงมาเป็นสถานประกอบการขนาด 1-4 คน และขนาด 20-49 คน มีขนาดละ 19 แห่ง (ร้อยละ 16.38) และสถานประกอบการขนาด 5-9 คน มีจำนวน 14 แห่ง (ร้อยละ 11.76) สำหรับสถานประกอบการขนาดใหญ่ตั้งแต่ 500 คน ขึ้นไป ในไตรมาสนี้มีเพียง 1 แห่ง (ร้อยละ 0.86)

จากผลการตรวจพบว่าสถานประกอบการส่วนใหญ่ร้อยละ 89.66 (จำนวน 142 แห่ง) ปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมาย ขณะที่สถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายมีร้อยละ 10.34 (จำนวน 12 แห่ง) เมื่อพิจารณาผลการตรวจจำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ พบว่าสถานประกอบการส่วนใหญ่มีอัตราการการปฏิบัติถูกต้อง¹ มากที่สุดคือร้อยละ 100 ได้แก่ สถานประกอบการขนาด 5-9 คน ขนาด 100-299 คน ขนาด 300-499 คน และขนาด 500-999 คน รองลงมาคือขนาด 1 – 4 คน มีอัตราการการปฏิบัติถูกต้องร้อยละ 94.74 และขนาด 20-49 คน มีอัตราการการปฏิบัติถูกต้องร้อยละ 89.47 ส่วนขนาด 10-19 คน มีอัตราการการปฏิบัติถูกต้องน้อยที่สุด คือร้อยละ 82.22 ตามลำดับ (ตารางที่ 2-25)

ตารางที่ 2-25 การตรวจแรงงาน จำแนกตามสถานประกอบการไตรมาส 1 ปี 2553 ในจังหวัดเชียงใหม่

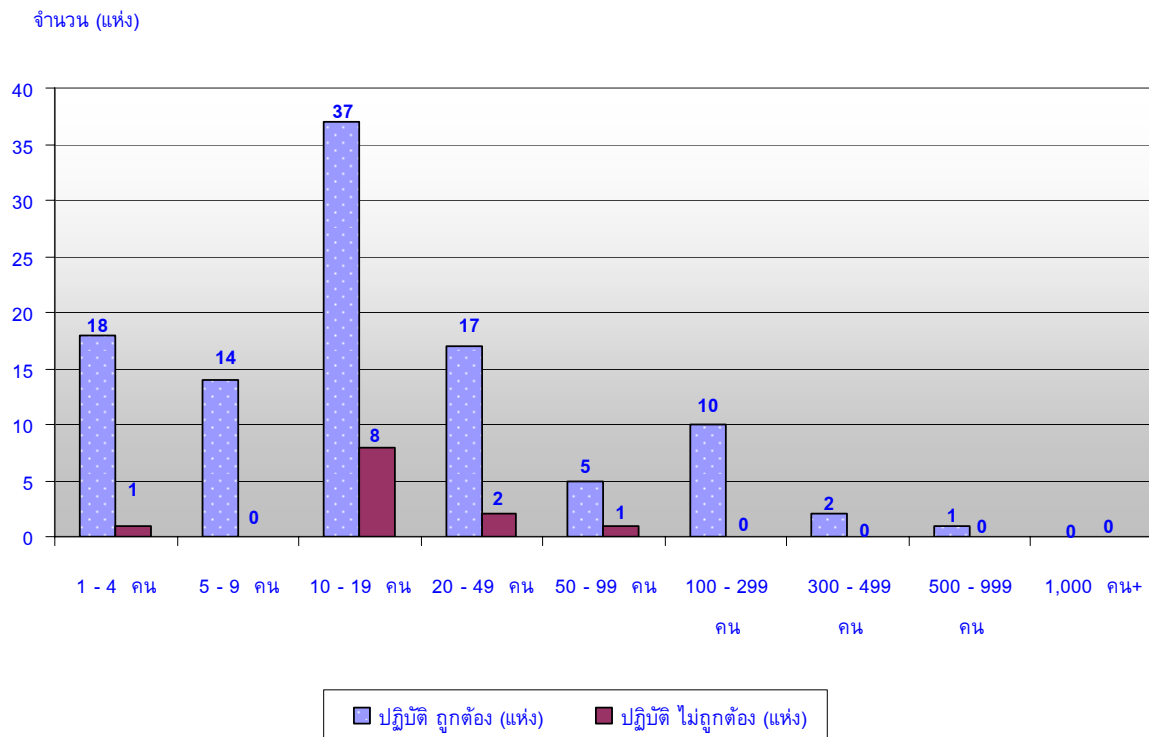
ขนาดสถานประกอบการ	สถานประกอบการที่ผ่านการตรวจ (แห่ง)	ลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ (คน)				ผลการตรวจ (แห่ง)	
		ชาย	หญิง	เด็ก	รวม	ปฏิบัติถูกต้อง	ปฏิบัติไม่ถูกต้อง
1 - 4 คน	19	28	21	-	49	18	1
5 - 9 คน	14	46	54	1	101	14	-
10 - 19 คน	45	351	268	-	619	37	8
20 - 49 คน	19	323	221	-	544	17	2
50 - 99 คน	6	293	157	-	450	5	1
100 - 299 คน	10	1,066	677	-	1,743	10	-
300 - 499 คน	-2	405	325	-	730	2	-
500 - 999 คน	-1	354	328	-	682	1	-
1,000 คน	-	-	-	-	-	-	-
รวม	116	1,191	1,043	1	4,918	104	12

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดเชียงใหม่

¹ อัตราการปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายของการตรวจคุ้มครองแรงงาน = (จำนวนสถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้องของการตรวจคุ้มครองแรงงาน ขนาด i / จำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจคุ้มครองแรงงานทั้งหมดขนาด i) x 100

แผนภาพที่ 2-24 เปรียบเทียบสถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้อง/ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย คุ้มครองแรงงาน ไตรมาส 1 ปี 2553 ในจังหวัดเชียงใหม่

สำหรับสถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน มีจำนวน 12 แห่ง สำหรับไตรมาสนี้ มีเรื่องที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องเพียง 2 เรื่อง พบมากที่สุดคือเรื่องข้อบังคับ มีสถานประกอบการปฏิบัติไม่ถูกต้องจำนวน 10 แห่ง (ร้อยละ 83.33) และเรื่องการจ่ายค่าจ้าง มีสถานประกอบการปฏิบัติไม่ถูกต้องจำนวน 2 แห่ง (ร้อยละ 16.67)

เมื่อพิจารณาการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามประเภทอุตสาหกรรมพบว่าอุตสาหกรรมที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายมากที่สุด ได้แก่ การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ มีจำนวน 4 แห่ง (คิดเป็นร้อยละ 33.33) รองลงมาคือการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า มีจำนวน 3 แห่ง (ร้อยละ 25.00) อุตสาหกรรมด้านโรงแรมและภัตตาคาร และการเป็นสื่อกลางทางการเงิน มีประเภทละ 2 แห่ง (ร้อยละ 16.67) และการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม มีจำนวน 1 แห่ง (ร้อยละ 8.33) (ตารางที่ 2-26)

ตารางที่ 2-26 เรื่องที่สถานประกอบการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน ไตรมาส 1 ปี 2553 ในจังหวัดตรัง

ประเภทอุตสาหกรรม	เรื่องที่ปฏิบัติไม่ถูกต้อง (แห่ง)											
	วัน ทำ งาน	เวลา ทำ งาน	เวลา พัก	เงิน ประกัน ในการ ทำงาน	วัน หยุด	สิทธิ การลา	การ จ่ายค่า จ้าง	ค่าล่วง เวลา และค่า ทำงาน	ค่า จ้าง ขั้นต่ำ	ข้อ บังคับ	สถานที่ จ่าย ค่าจ้าง	ระยะ เวลา จ่ายค่า จ้าง
1. เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้												
2. การประมง												
3. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน												
4. การผลิต												
5. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา												
6. การก่อสร้าง												
7. การขายส่ง ขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์							1			3		
8. โรงแรม และภัตตาคาร							1			1		
9. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม										1		
10. การเป็นสื่อกลางทางการเงิน										2		
11. กิจการด้านอสังหาริมทรัพย์ กิจกรรมทางธุรกิจ										3		
12. การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ												
13. การศึกษา												
14. งานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์												
15. กิจกรรมด้านบริการชุมชน สังคม ฯ												
16. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล												
17. องค์การระหว่างประเทศ องค์การต่างประเทศ												
18. ไม่ทราบ												
รวม							2			10		

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดตรัง

2.2) การตรวจความปลอดภัยในสถานประกอบการ

ในไตรมาสที่ 1 ปี 2553 สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดตรัง ได้ดำเนินการตรวจความปลอดภัยในสถานประกอบการทั้งสิ้น 55 แห่ง และมีลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ 5,740 คน เป็นเพศชาย 2,817 คน (ร้อยละ 49.08) และเพศหญิง 2,923 คน (ร้อยละ 50.92) ตามลำดับ

สถานประกอบการที่ตรวจส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการที่มีการจ้างงาน 10-19 คน มีจำนวน 15 แห่ง (คิดเป็นร้อยละ 27.27) รองลงมาเป็นขนาด 20-49 คน มีจำนวน 11 แห่ง (ร้อยละ 20.00) และขนาด 100-299 คน (ร้อยละ 18.18) ขณะที่สถานประกอบการขนาดใหญ่ตั้งแต่ 500 คน ขึ้นไป มีการตรวจจำนวน 3 แห่ง (ร้อยละ 5.45) ตามลำดับ

ผลการตรวจความปลอดภัยพบว่า สถานประกอบการร้อยละ 96.36 ปฏิบัติถูกต้อง (จำนวน 53 แห่ง) และมีสถานประกอบการเพียงร้อยละ 3.64 (จำนวน 2 แห่ง) ปฏิบัติไม่ถูกต้อง โดยสถานประกอบการส่วนใหญ่มีอัตราการปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายของการตรวจความปลอดภัย² สูงสุดคือร้อยละ 100.00 ส่วนสถานประกอบการขนาดที่มีการจ้างงาน 50-99 คน มีอัตราการปฏิบัติถูกต้องร้อยละ 83.33 และขนาด 5-9 คน มีอัตราการปฏิบัติถูกต้องร้อยละ 80.00 ตามลำดับ (ตารางที่ 2-27)

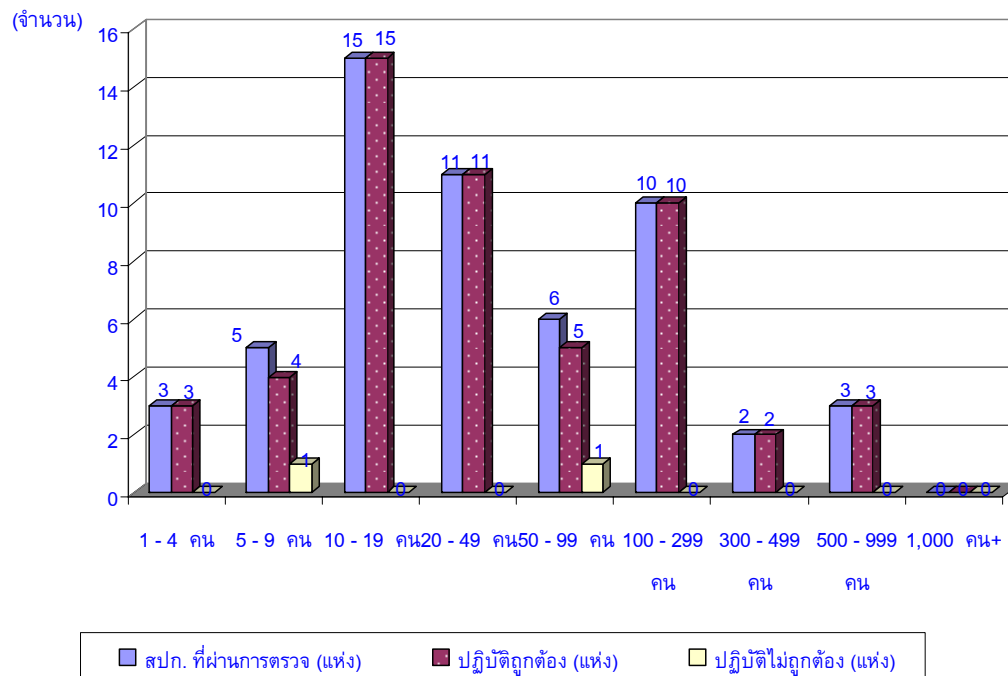
ตารางที่ 2-27 การตรวจความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ
ไตรมาส 1 ปี 2553 ในจังหวัดศรีสะเกษ

ขนาดสถานประกอบการ	สถานประกอบการ ที่ผ่านการตรวจ (แห่ง)	ลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ (คน)				ผลการตรวจ (แห่ง)	
		ชาย	หญิง	เด็ก	รวม	ปฏิบัติ ถูกต้อง	ปฏิบัติ ไม่ถูกต้อง
1 - 4 คน	3	2	7	-	9	3	-
5 - 9 คน	5	14	24	-	38	4	1
10 - 19 คน	15	104	106	-	210	15	-
20 - 49 คน	11	232	143	-	375	11	-
50 - 99 คน	6	292	155	-	447	5	1
100 - 299 คน	10	1,020	711	-	1,731	10	-
300 - 499 คน	2	405	325	-	730	2	-
500 - 999 คน	3	748	1,452	-	2,200	3	-
1,000 คน	-	-	-	-	0	-	-
รวม	55	2,817	2,923	-	5,740	53	2

2ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดศรีสะเกษ

² อัตราการปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายของการตรวจความปลอดภัย = (จำนวนสถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้องของการตรวจความปลอดภัยขนาด i / จำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจความปลอดภัยทั้งหมดขนาด i) x 100

แผนภาพที่ 2-25 เปรียบเทียบสถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้อง/ไม่ถูกต้องจากการตรวจความปลอดภัยในการทำงาน ไตรมาส 1 ปี 2553 ในจังหวัดเชียงใหม่

สถานประกอบการที่ผ่านการตรวจส่วนใหญ่อยู่ในอุตสาหกรรมการผลิต มีมากที่สุดคือ 26 แห่ง (ร้อยละ 47.27) รองลงมาคือการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน มีจำนวน 22 แห่ง (คิดเป็นร้อยละ 40.00) ส่วนอุตสาหกรรมโรงแรมและภัตตาคาร และกิจการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และกิจกรรมทางธุรกิจ มีประเภทย่อย 2 แห่ง (ร้อยละ 3.64) ตามลำดับ

ในจำนวนลูกจ้างที่ผ่านการตรวจมีทั้งสิ้น 5,740 คน ส่วนใหญ่ทำงานในอุตสาหกรรมการผลิต ร้อยละ 80.30 (จำนวน 4,609 คน) รองลงมาได้แก่ การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน ร้อยละ 8.50 (จำนวน 488 คน) และโรงแรมและภัตตาคาร ร้อยละ 6.83 (จำนวน 392 คน) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาแยกรายอุตสาหกรรม พบว่าสถานประกอบการที่ตรวจทั้งหมดมี 7 ประเภทอุตสาหกรรม โดยมี 5 ใน 7 ประเภทอุตสาหกรรมที่มีอัตราการปฏิบัติถูกต้องสูงถึง ร้อยละ 100 ส่วนอุตสาหกรรมที่มีอัตราการปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายน้อยที่สุด ได้แก่ การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล โดยมีสถานประกอบการที่ตรวจจำนวน 22 แห่ง และมีการปฏิบัติตามกฎหมายความปลอดภัย 21 แห่ง บุคคล มีอัตราการปฏิบัติถูกต้องร้อยละ 95.45 (ตารางที่ 2-28)

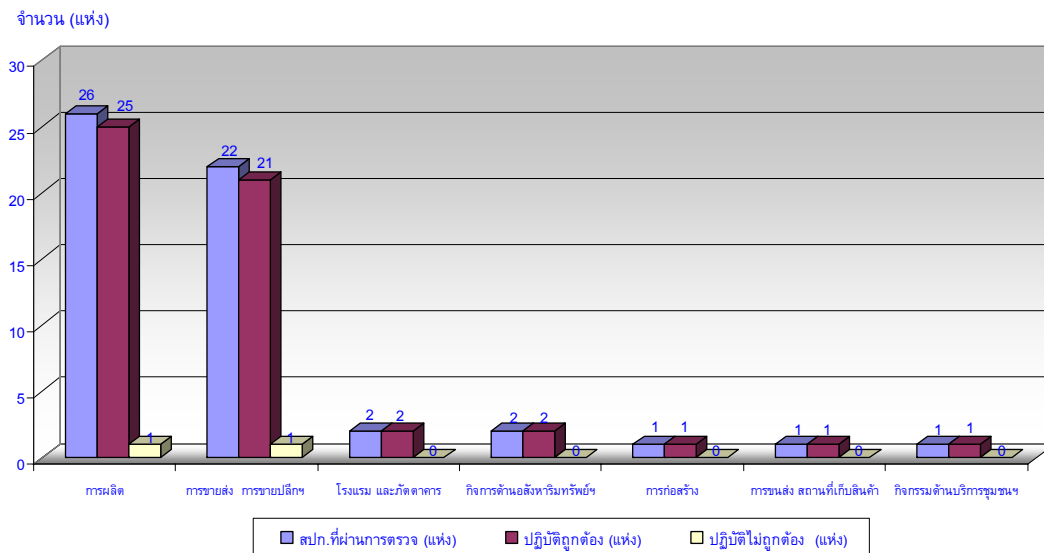
ตารางที่ 2-28 การตรวจความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามอุตสาหกรรม ไตรมาส 1 ปี 2553 ในจังหวัดตรัง

ประเภทอุตสาหกรรม	สปก. ที่ผ่านการตรวจ (แห่ง)	ลูกจ้าง ที่ผ่านการตรวจ (คน)	ผลการตรวจ (แห่ง)	
			ปฏิบัติ ถูกต้อง	ปฏิบัติ ไม่ถูกต้อง
1. เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	-	-	-	-
2. การประมง	-	-	-	-
3. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	-	-	-	-
4. การผลิต	26	4,609	25	1
5. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	-	-	-	-
6. การก่อสร้าง	1	9	1	-
7. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน	22	488	21	1
8. โรงแรม และภัตตาคาร	2	392	2	-
9. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	1	38	1	-
10. การเป็นสื่อกลางทางการเงิน	-	-	-	-
11. กิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และกิจกรรมทางธุรกิจ	2	83	2	-
12. การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคม	-	-	-	-
13. การศึกษา	-	-	-	-
14. งานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	-	-	-	-
15. กิจกรรมด้านบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	1	118	1	-
16. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	-	-	-	-
17. องค์การระหว่างประเทศและองค์การต่างประเทศอื่นๆ และสมาชิก	-	-	-	-
18. ไม่ทราบ	-	-	-	-
รวม	55	5,740	53	2

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดตรัง

แผนภาพที่ 2-26 สถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้อง / ไม่ถูกต้องจากการตรวจตรวจความปลอดภัยในการทำงาน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ไตรมาส 1 ปี 2553 ของจังหวัดเชียงใหม่

3) แรงงานสัมพันธ์

3.1) องค์การนายจ้างและลูกจ้าง

ในปี 2553 พบว่า จังหวัดเชียงใหม่มีองค์การนายจ้างและองค์การลูกจ้าง

3.2) ข้อพิพาทและความขัดแย้ง

ในปี 2553 จังหวัดเชียงใหม่ยังไม่มีข้อมูลการเรียกร้อง ข้อพิพาท และข้อขัดแย้ง

2.5 การประกันสังคม

1) สถานประกอบการในระบบประกันสังคม

1.1) จำนวนสถานประกอบการและผู้ประกันตน

ในไตรมาสที่ 1 ปี 2553 จังหวัดเชียงใหม่มีสถานประกอบการที่ขึ้นทะเบียนกองทุนประกันสังคมทั้งสิ้น 2,527 แห่ง และมีผู้ประกันตนที่ขึ้นทะเบียนรวมทั้งสิ้น 33,978 คน เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ผ่านมา จำนวน 14 แห่ง (จากไตรมาสที่ 4 ปี 2552 ที่มีจำนวน 2,513 แห่ง) หรือคิดเป็นร้อยละ 0.56 ส่วนผู้ประกันตนมีจำนวนเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ผ่านมา 164 คน (จากไตรมาส 4 ปี 2552 ที่มีจำนวน 33,814 คน) หรือคิดเป็นร้อยละ 0.49

หากพิจารณาสถานประกอบการที่อยู่ในข่ายกองทุนประกันสังคมจังหวัดตรัง จำแนกตามขนาด พบว่าร้อยละ 78.75 เป็นสถานประกอบการขนาด 1 – 9 คน (จำนวน 1,990 แห่ง) และมีผู้ประกันตนจำนวน 6,085 คน (ร้อยละ 17.91) รองลงมาเป็นขนาด 10 - 19 คน ร้อยละ 10.57 (จำนวน 267 แห่ง) มีผู้ประกันตนจำนวน 3,535 คน (ร้อยละ 10.40) และขนาด 20-49 คน ร้อยละ 5.86 (จำนวน 148 แห่ง) มีผู้ประกันตนจำนวน 4,418 คน (ร้อยละ 13.00) ส่วนสถานประกอบการขนาดใหญ่ที่มีขนาด 500 คนขึ้นไป และอยู่ในข่ายกองทุนประกันสังคมจังหวัดตรัง มีจำนวนทั้งสิ้น 8 แห่ง (ร้อยละ 0.32) และมีผู้ประกันตนรวม 5,483 คน (ร้อยละ 16.14) ตามลำดับ (ตารางที่ 2.29)

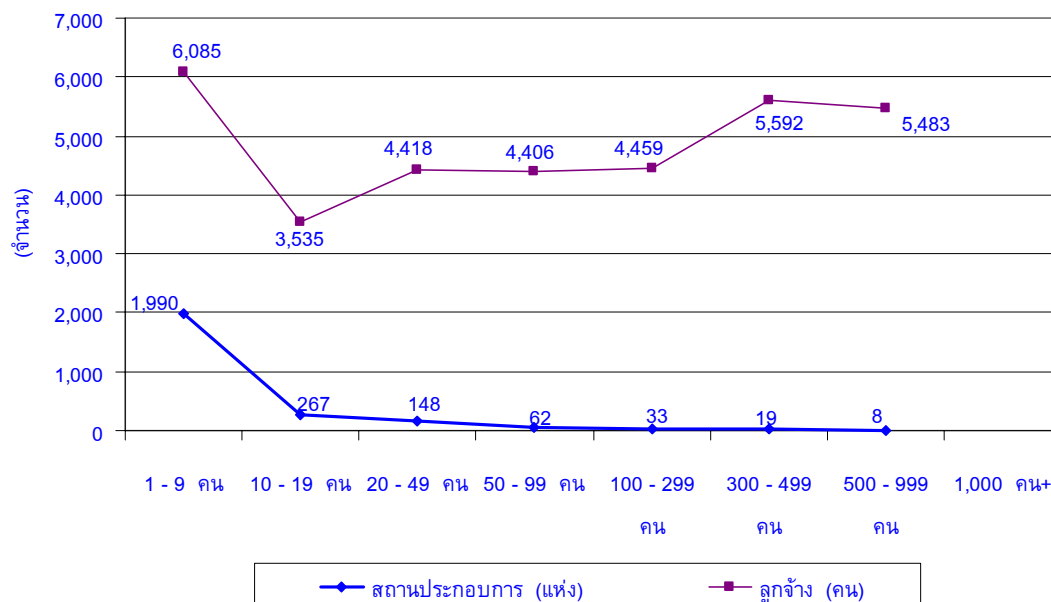
ตารางที่ 2-29 จำนวนสถานประกอบการและผู้ประกันตนจำแนกขนาดสถานประกอบการ ไตรมาสที่ 1 ปี 2553 จังหวัดตรัง

ขนาดสถานประกอบการ	ไตรมาสที่ 1/2553	
	สปก. (แห่ง)	ผปต. (คน)
1 – 4 คน	1,990	6,085
5 – 9 คน		
10 – 19 คน	267	3,535
20 – 49 คน	148	4,418
50 – 99 คน	62	4,406
100 – 299 คน	33	4,459
300 – 499 คน	19	5,592
500 – 999 คน	8	5,483
1,000 คนขึ้นไป	-	-
รวม	2,527	33,978

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดตรัง

**แผนภาพที่ 2-27 จำนวนสถานประกอบการและลูกจ้างที่อยู่ในข่ายกองทุนประกันสังคม
จำแนกตามขนาดสถานประกอบการ ไตรมาสที่ 1 ปี 2553 จังหวัดเชียงใหม่**

1.2) จำนวนสถานพยาบาลหลักในสังกัดประกันสังคม

จังหวัดเชียงใหม่มีจำนวนสถานพยาบาลหลักในสังกัดประกันสังคมจำนวน 1 แห่ง โดยเป็นสถานพยาบาลของรัฐบาล คือ โรงพยาบาลต๋อง (ตารางที่ 2-30)

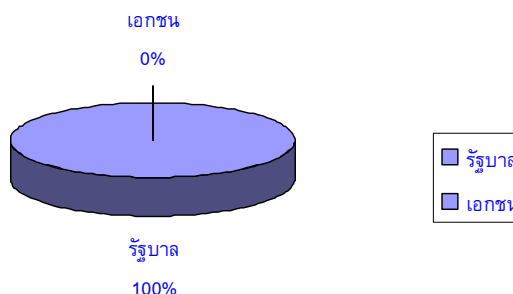
**ตารางที่ 2-30 จำนวนสถานพยาบาลในสังกัดประกันสังคมจำแนกตามประเภทสถานพยาบาล
ไตรมาส 1 ปี 2553 ในจังหวัดเชียงใหม่**

ประเภทสถานพยาบาล	แห่ง
รัฐบาล	1
เอกชน	-
รวม	1

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดเชียงใหม่

แผนภาพที่ 2-28 เปรียบเทียบสัดส่วนของสถานพยาบาลในสังกัดประกันสังคมจำแนกตามประเภทสถานพยาบาล ไตรมาส 1 ปี 2553 ในจังหวัดตรัง

1.3) การใช้บริการกองทุนประกันสังคม

ในไตรมาสที่ 1 ปี 2553 จำนวนผู้ประกันตนของจังหวัดตรังที่มาใช้บริการกองทุนประกันสังคม จำแนกตามประโยชน์ทดแทน (ไม่เนื่องจากการทำงาน) มีจำนวน 11,445 ราย (หรือร้อยละ 33.68 ของจำนวนผู้ประกันตนทั้งหมด) โดยประเภทประโยชน์ทดแทนที่ผู้ประกันตนมาใช้บริการสูงสุด ได้แก่ กรณีสงเคราะห์บุตร จำนวน 8,246 ราย หรือร้อยละ 72.05 ของผู้บริการทั้งหมด รองลงมา คือ กรณีเจ็บป่วย 1,580 ราย (ร้อยละ 13.81) กรณีว่างงาน 810 ราย (ร้อยละ 7.08) กรณีคลอดบุตร 434 ราย (ร้อยละ 3.79) กรณีชราภาพ 294 คน (ร้อยละ 2.57) กรณีตาย 60 ราย (ร้อยละ 0.52) และกรณีทุพพลภาพ 21 คน (ร้อยละ 0.18) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาปริมาณการจ่ายเงินประโยชน์ทดแทน ในไตรมาสที่ 1 ปี 2553 มีจำนวนทั้งสิ้น 27,121,905.54 บาท ในจำนวนนี้ พบว่า กรณีสงเคราะห์บุตร มีการจ่ายเงินสูงสุดถึง 9,176,150 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.83 ของเงินประโยชน์ทดแทนที่จ่าย รองลงมา ได้แก่ กรณีคลอดบุตร 8,158,617 บาท (ร้อยละ 30.08) กรณีชราภาพ 4,215,469.85 บาท (ร้อยละ 15.54) กรณีว่างงาน 2,430,084.70 บาท (ร้อยละ 8.96) กรณีเจ็บป่วย 2,059,707.90 บาท (ร้อยละ 7.59) กรณีตาย 917,710.59 บาท (ร้อยละ 3.38) และกรณีทุพพลภาพ 164,165.50 บาท (ร้อยละ 0.61) ตามลำดับ (ตารางที่ 2-31)

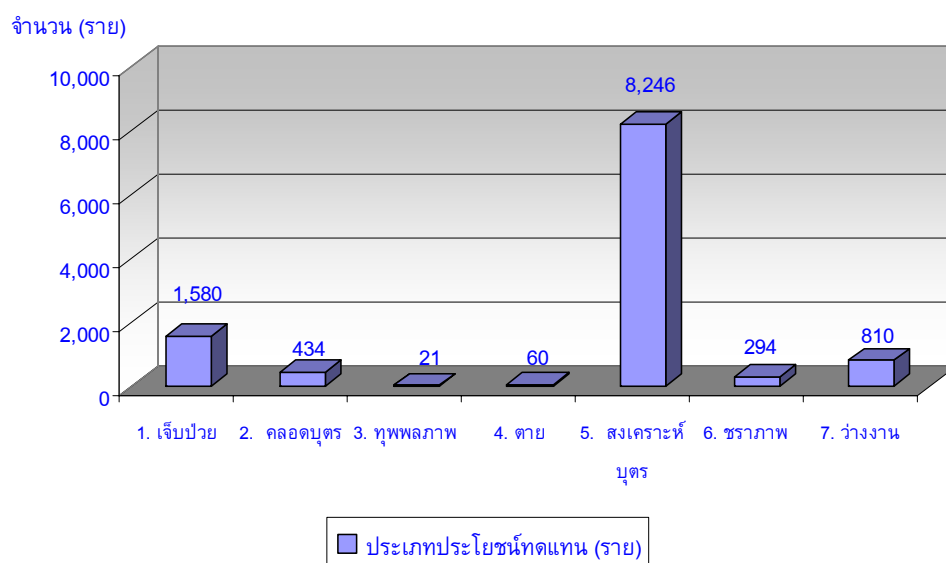
ตารางที่ 2-31 การใช้บริการของกองทุนประกันสังคมจำแนกตามประเภทประโยชน์ทดแทน (ไม่เนื่องจากการทำงาน) ไตรมาส 1 ปี 2553 จังหวัดตรัง

ประเภทประโยชน์ทดแทน	ราย	ล้านบาท
1. เจ็บป่วย	1,580	2,059,707.90
2. คลอดบุตร	434	8,158,617.00
3. ทุพพลภาพ	21	164,165.50
4. ตาย	60	917,710.59
5. สงเคราะห์บุตร	8,246	9,176,150.00
6. ชราภาพ	294	4,215,469.85
7. ว่างงาน	810	2,430,084.70
รวม	11,445	27,121,905.54

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดตรัง

แผนภาพที่ 2-29 จำนวนผู้ใช้บริการของกองทุนประกันสังคมจำแนกตามประเภทประโยชน์ทดแทน (ไม่เนื่องจากการทำงาน) ไตรมาส 1 ปี 2553 จังหวัดเชียงใหม่

1.4) การเลิกกิจการและการเลิกจ้าง

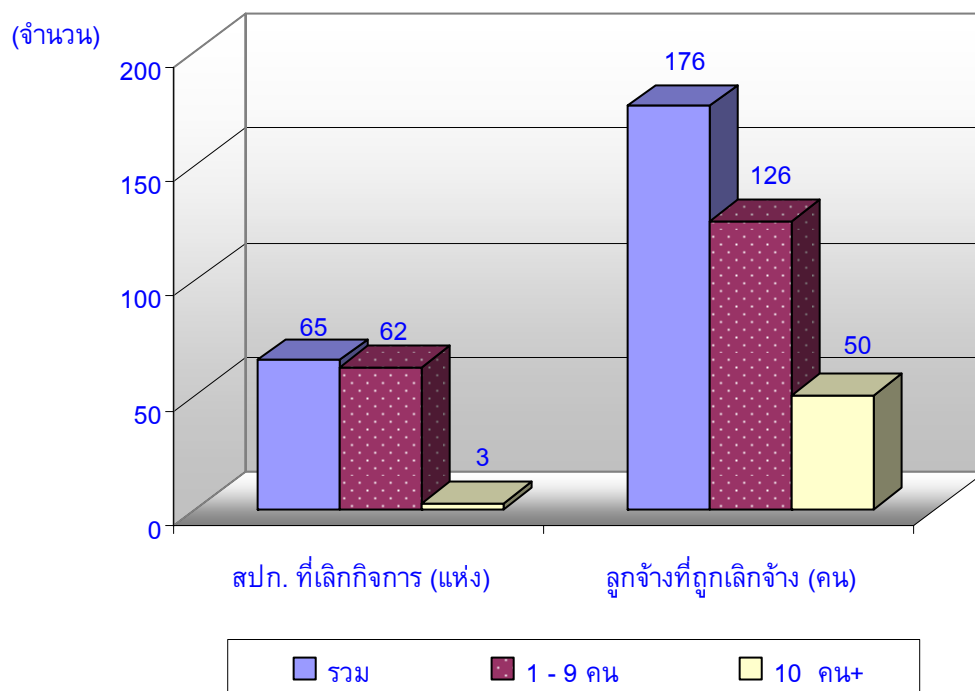
ในไตรมาสที่ 1 ปี 2553 มีสถานประกอบการที่อยู่ในข่ายกองทุนประกันสังคมจำนวน 65 แห่ง แจ้งเลิกกิจการ และมีลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้าง 176 คน แยกเป็นสถานประกอบการที่มีการจ้างงาน 1-9 คน จำนวน 62 แห่ง (คิดเป็นร้อยละ 95.38 ของสถานประกอบการที่เลิกกิจการทั้งหมด) มีลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้าง 126 คน (ร้อยละ 71.59 ของจำนวนลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้างทั้งหมด) และสถานประกอบการที่มีการจ้างงาน 10 คนขึ้นไป มีจำนวน 3 แห่ง (ร้อยละ 4.62) มีลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้าง 50 คน (ร้อยละ 28.41) และเมื่อเปรียบเทียบจำนวนสถานประกอบการที่เลิกกิจการกับไตรมาสที่ผ่านมา พบว่ามีจำนวนเพิ่มขึ้น 27 แห่ง หรือคิดเป็นร้อยละ 71.05 และลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้างมีจำนวนเพิ่มขึ้น 94 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 114.63 (ตารางที่ 2-32)

ตารางที่ 2-32 จำนวนสถานประกอบการที่เลิกกิจการและลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้างจำแนกตามขนาดสถานประกอบการ ไตรมาส 4 ปี 2552 และไตรมาส 1 ปี 2553 ในจังหวัดเชียงใหม่

ขนาดสถานประกอบการ	ไตรมาส 3/2552		ไตรมาส 4/2552	
	สถานประกอบการที่เลิกกิจการ (แห่ง)	ลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้าง (คน)	สถานประกอบการที่เลิกกิจการ (แห่ง)	ลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้าง (คน)
1 - 9 คน	37	63	62	126
10 คนขึ้นไป	1	19	3	50
รวม	38	82	65	176

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดเชียงใหม่

**แผนภาพที่ 2-30 จำนวนสถานประกอบการที่เลิกกิจการและลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้าง จำแนกตาม
ขนาดสถานประกอบการ ไตรมาส 1 ปี 2553 ในจังหวัดศรีสะเกษ**

สถานประกอบการที่ปิดกิจการ ส่วนใหญ่จะเป็นสถานประกอบการประเภทกิจการอื่นๆ (กิจการขึ้นกองทุนเดียว) มีจำนวน 23 แห่ง (ร้อยละ 35.38) รองลงมาเป็นสถาบันการเงิน บริการด้านธุรกิจ มีจำนวน 16 แห่ง (ร้อยละ 24.62) การค้าเครื่องใช้ไฟฟ้า ยานพาหนะ มีจำนวน 10 แห่ง (ร้อยละ 15.38) ร้านอาหาร โรงแรม ห้องเช่า มีจำนวน 8 แห่ง (ร้อยละ 12.31) ร้านสินค้าเบ็ดเตล็ด การค้าอื่นๆ มีจำนวน 5 แห่ง (ร้อยละ 7.69) และการก่อสร้าง มีจำนวน 3 แห่ง (ร้อยละ 4.62) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจำนวนลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้างจำแนกตามประเภทกิจการ พบว่ากิจการอื่นๆ (กิจการขึ้นกองทุนเดียว) มีจำนวนลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้างมากที่สุด 61 คน (ร้อยละ 34.66 ของลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้างทั้งหมด) รองลงมาเป็นสถาบันการเงิน บริการด้านธุรกิจ มีจำนวน 47 คน (ร้อยละ 26.70) ก่อสร้าง มีจำนวน 22 คน (ร้อยละ 12.50) ร้านสินค้าเบ็ดเตล็ด การค้าอื่นๆ และร้านอาหาร โรงแรม ห้องเช่า มีประเภทละ 16 คน (ร้อยละ 9.09) ส่วนการค้าเครื่องใช้ไฟฟ้า ยานพาหนะ มีจำนวน 14 คน (ร้อยละ 7.95) ตามลำดับ (ตารางที่ 2-33)

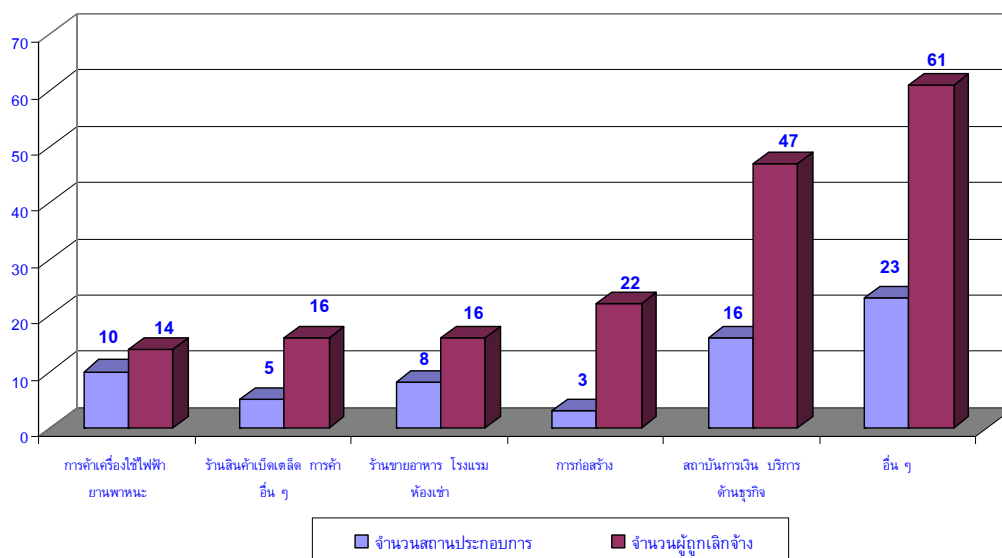

ตารางที่ 2-33 ประเภทกิจการที่เลิกกิจการและจำนวนลูกจ้างถูกเลิกจ้างจำแนกตามประเภทกิจการ ในจังหวัดเชียงใหม่ ไตรมาส 1 ปี 2553

ประเภทกิจการ	จำนวนสถานประกอบการ	จำนวนผู้ถูกเลิกจ้าง
1. การค้าเครื่องไฟฟ้า ยานพาหนะ	10	14
2. ร้านสินค้าเบ็ดเตล็ด การค้าอื่นๆ	5	16
3. ร้านอาหาร โรงแรม ห้องเช่า	8	16
4. การก่อสร้าง	3	22
5. สถาบันการเงิน บริการด้านธุรกิจ	16	47
6. อื่น ๆ	23	61
รวม	65	176

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดเชียงใหม่

แผนภาพที่ 2-31 ประเภทกิจการที่เลิกกิจการและจำนวนลูกจ้างถูกเลิกจ้างจำแนกตามประเภทกิจการ ในจังหวัดเชียงใหม่ ไตรมาส 1 ปี 2553

2) นายจ้างและลูกจ้างในระบบกองทุนเงินทดแทน

2.1) จำนวนนายจ้างและลูกจ้างที่อยู่ในข่ายกองทุนเงินทดแทน

จำนวนนายจ้างที่ขึ้นทะเบียนกองทุนเงินทดแทนในจังหวัดเชียงใหม่ มีทั้งสิ้น 2,226 แห่ง และมีลูกจ้างที่ขึ้นทะเบียนทั้งสิ้น 27,618 คน เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ผ่านมา จำนวน 11 แห่ง หรือคิดเป็นร้อยละ 0.50 ส่วนลูกจ้างมีจำนวนเพิ่มขึ้น 177 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.65

เมื่อพิจารณาจำนวนสถานประกอบการที่อยู่ในข่ายกองทุนเงินทดแทน 5 อันดับแรก จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม หากไม่รวมประเภทกิจการอื่นๆ ที่ไม่ได้จำแนกประเภทไว้ พบว่า การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา เป็นอุตสาหกรรมที่มีสถานประกอบการอยู่ในข่ายกองทุนเงินทดแทนมากที่สุดมีจำนวน 572 แห่ง (ร้อยละ 25.70 ของสถานประกอบการทั้งหมด) รองลงมาเป็นอุตสาหกรรมสาขาการผลิต มีจำนวน 437 แห่ง (ร้อยละ 19.63) โรงแรมและภัตตาคาร มีจำนวน 179 แห่ง (ร้อยละ 8.04) การศึกษา มีจำนวน 163 แห่ง (ร้อยละ 7.32) และการก่อสร้าง มีจำนวน 114 แห่ง (ร้อยละ 5.15) ตามลำดับ

ในส่วนของผู้จ้าง พบว่า 5 อันดับแรกที่มีจำนวนผู้จ้างอยู่ในข่ายกองทุนเงินทดแทน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม หากไม่รวมกิจการอื่นๆ ที่ไม่ได้จำแนกประเภทไว้ สาขาการผลิต เป็นกิจการที่มีจำนวนผู้จ้างอยู่ในข่ายกองทุนเงินทดแทนมากที่สุดคือจำนวน 11,682 คน (คิดเป็นร้อยละ 42.30 ของจำนวนผู้จ้างทั้งหมด) รองลงมาได้แก่ การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา มีจำนวน 3,546 คน (ร้อยละ 12.84) โรงแรมและภัตตาคาร มีจำนวน 1,860 คน (ร้อยละ 6.73) การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน มีจำนวน 952 คน (ร้อยละ 3.45) และงานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์ มีจำนวน 913 คน (ร้อยละ 3.31) ตามลำดับ (ตารางที่ 2-34)

ตารางที่ 2-34 จำนวนสถานประกอบการและผู้จ้างที่อยู่ในข่ายกองทุนเงินทดแทน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ไตรมาสที่ 4 ปี 2552 และ ไตรมาสที่ 1 ปี 2553 จังหวัดตรัง

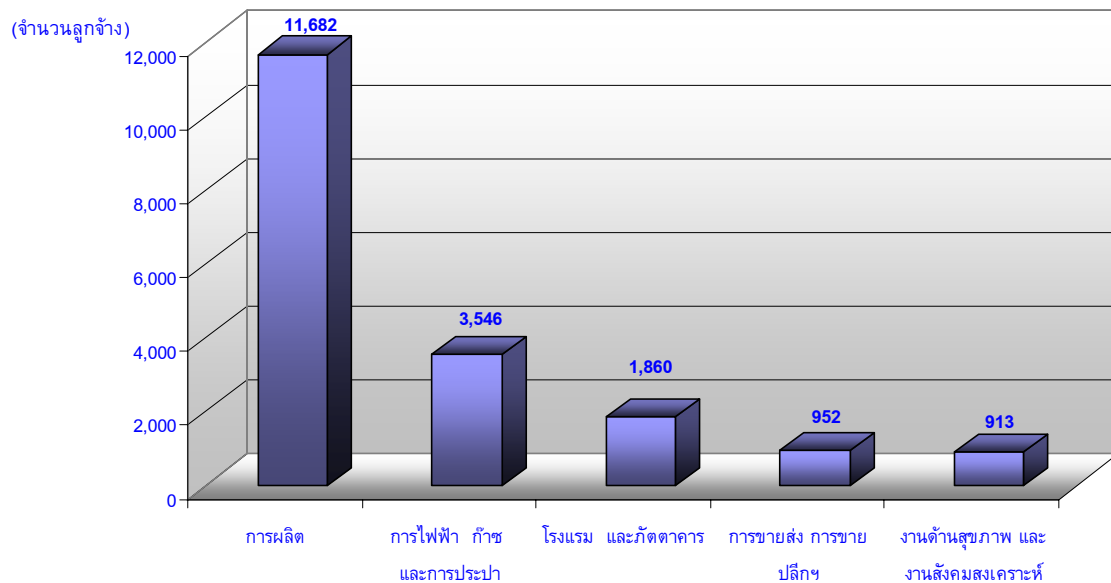
ประเภทอุตสาหกรรม	ไตรมาสที่ 4 ปี 2552		ไตรมาสที่ 1 ปี 2553	
	สปก. (แห่ง)	ผู้จ้าง (คน)	สปก. (แห่ง)	ผู้จ้าง (คน)
1. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	7	138	7	140
2. การผลิต	444	11,796	437	11,682
3. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	555	3,369	572	3,546
4. การก่อสร้าง	114	572	115	571
5. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน	77	936	77	952
6. โรงแรม และภัตตาคาร	179	1,879	179	1,860
7. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	6	68	8	74
8. การเป็นสื่อกลางทางการเงิน	8	46	9	134
9. กิจการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และกิจกรรมทางธุรกิจ	33	137	34	141
10. การศึกษา	161	823	163	806
11. งานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	72	910	73	913
12. กิจกรรมด้านบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่นๆ	73	648	73	570
13. ผู้จ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	11	252	11	258
14. องค์การระหว่างประเทศและองค์การต่างประเทศอื่นๆ และสมาชิก	-	-	-	-
15. ประเภทกิจการอื่น ๆ	475	5,867	468	5,971
รวม	2,215	27,441	2,226	27,618

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดตรัง

หมายเหตุ: ไม่รวมสถานประกอบการส่วนราชการ

**แผนภาพที่ 2-32 5 อันดับประเภทอุตสาหกรรมที่มีจำนวนลูกจ้างอยู่ในข่ายกองทุน
เงินทดแทนมากที่สุด ไตรมาส 1/2553 จังหวัดเชียงใหม่**

2.2) การใช้บริการกองทุนเงินทดแทน (เนื่องจากการทำงาน)

การให้บริการกองทุนเงินทดแทน (เนื่องจากการทำงาน) จำแนกตามประเภทความร้ายแรง ในไตรมาสนี้มีจำนวนลูกจ้างที่มาใช้บริการ 161 คน (หรือร้อยละ 0.58 ของจำนวนลูกจ้างที่อยู่ในข่ายกองทุนเงินทดแทนทั้งหมด) โดยประเภทความร้ายแรงที่มีผู้มาใช้บริการมากที่สุด ได้แก่ กรณีหยุดงานเกิน 3 วัน มีจำนวน 109 คน (ร้อยละ 67.70) รองลงมาเป็นกรณีตาย มีจำนวน 47 คน (ร้อยละ 29.19) และกรณีสูญเสียอวัยวะบางส่วน มีจำนวน 5 คน (ร้อยละ 3.11) ตามลำดับ

สำหรับจำนวนการจ่ายเงินประโยชน์ทดแทน มีจำนวนทั้งสิ้น 850,147.60 บาท โดยกรณีสูญเสียอวัยวะบางส่วน มีการจ่ายเงินสูงสุดถึง 375,840.20 บาท (ร้อยละ 44.21 ของจำนวนเงินที่จ่ายทั้งหมด) รองลงมาเป็นกรณีหยุดงานเกิน 3 วัน จำนวน 252,294.25 บาท (ร้อยละ 29.68) และกรณีตาย จำนวน 222,013.15 บาท (ร้อยละ 26.11) ตามลำดับ (ตารางที่ 2-35)

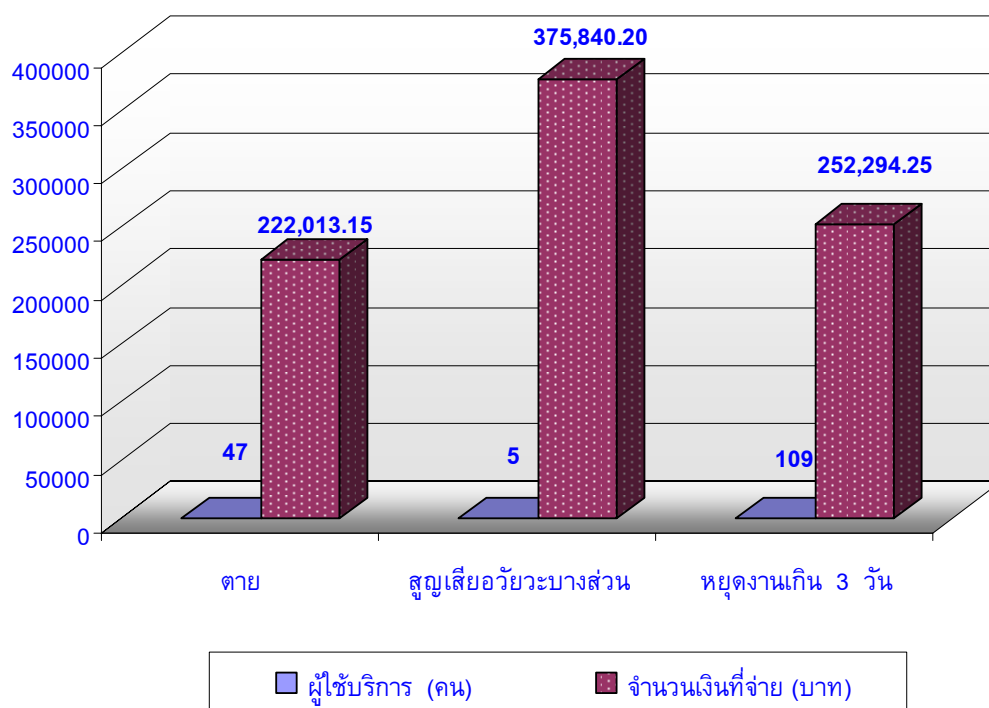
ตารางที่ 2-35 การใช้บริการของกองทุนเงินทดแทน (เนื่องจากการทำงาน) จำแนกตามประเภทความร้ายแรง ไตรมาส 1 ปี 2553 จังหวัดเชียงใหม่

ประเภทความร้ายแรง	ผู้ให้บริการ (คน)	จำนวนเงินที่จ่าย (บาท)
1. ตาย	47	222,013.15
2. ทุพพลภาพ	-	-
3. สูญเสียอวัยวะบางส่วน	5	375,840.20
4. หยุดงานเกิน 3 วัน	109	252,294.25
5. หยุดงานไม่เกิน 3 วัน	-	-
รวม	161	850,147.60

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดเชียงใหม่

แผนภาพที่ 2-33 จำนวนการใช้บริการกองทุนเงินทดแทน (เนื่องจากการทำงาน) จำแนกตามประเภทความร้ายแรง ไตรมาส 1 ปี 2553 จังหวัดศรีสะเกษ

บทที่ 3

ตัวชี้วัดภาวะแรงงาน

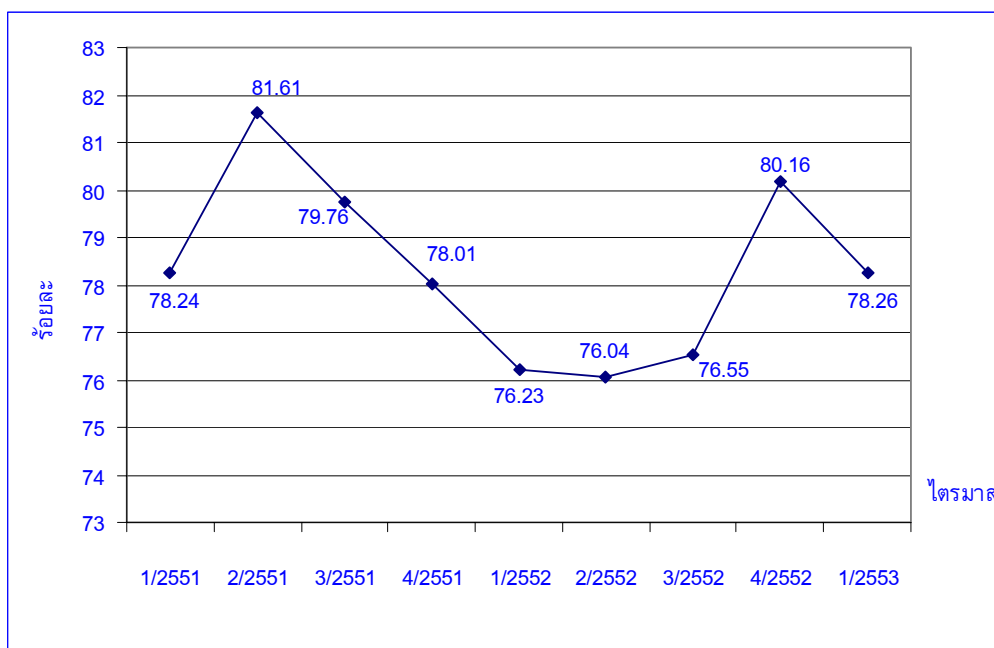
จากปัจจัยต่างๆ ที่ได้กล่าวในบทที่ 2 ทั้งสภาพเศรษฐกิจจังหวัด อันได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ต่ำ การลงทุนในภาคอุตสาหกรรมในจังหวัด ดัชนีราคาผู้บริโภค ภาวะเศรษฐกิจระดับครัวเรือน รวมทั้งสถานการณ์แรงงานจังหวัด โดยมีกำลังแรงงาน การมีงานทำ การว่างงาน การส่งเสริมการมีงานทำ การพัฒนาศักยภาพแรงงาน การคุ้มครองแรงงานและสวัสดิการ และการประกันสังคม เป็นองค์ประกอบสำคัญในการวิเคราะห์ถึงสาเหตุปัญหาด้านแรงงาน ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง และตัวชี้วัดในเรื่องต่างๆ จึงเป็นดัชนีที่แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลง อันจะทำให้ทราบถึงความเคลื่อนไหวของสถานการณ์ในช่วงต่างๆ และคาดการณ์อนาคตเบื้องต้นได้ ซึ่งจะเอื้อประโยชน์ต่อการตัดสินใจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ ในการกำหนดแผนงานหรือสนองตอบต่อความต้องการของนายจ้าง ผู้ใช้แรงงาน รวมทั้งองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนได้เป็นอย่างดี สถานการณ์แรงงานจังหวัดเชียงใหม่ ไตรมาสที่ 1 ปี 2553 (มกราคม – มีนาคม 2553) จึงนำเสนอตัวชี้วัดภาวะแรงงานด้านต่างๆ ดังนี้

3.1 อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน

อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน เป็นตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นถึงสภาพกำลังแรงงาน ในตลาดแรงงาน จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อเทียบกับประชากรวัยแรงงานทั้งหมดของจังหวัดเชียงใหม่ โดยคำนวณจากกำลังแรงงานในจังหวัด ซึ่งประกอบด้วย 3 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้มีงานทำ ผู้ว่างงาน และผู้รอฤดูกาล เทียบกับประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปในจังหวัด พบว่าไตรมาสที่ 1 ปี 2553 อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน มีอัตราร้อยละ 78.26 ลดลงร้อยละ -2.37 จากไตรมาสที่ 4 ปี 2552 ที่มีอัตราร้อยละ 80.16 และเมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่ามีอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.66 จากไตรมาสที่ 1 ปี 2552 ที่มีอัตราการมีส่วนร่วมร้อยละ 76.23 และหากเปรียบเทียบตั้งแต่ช่วงไตรมาสที่ 1 ปี 2551 – ไตรมาสที่ 1 ปี 2553 พบว่าไตรมาสที่ 2 ปี 2551 มีอัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานมากที่สุด คือมีอัตราร้อยละ 81.61 (ตามแผนภาพที่ 3-1)

แผนภาพที่ 3-1 อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานจังหวัดเชียงใหม่

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดเชียงใหม่

หมายเหตุ : อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของจังหวัด

$$= \frac{\text{กำลังแรงงานในจังหวัดเชียงใหม่}}{\text{ประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปในจังหวัดเชียงใหม่}} \times 100$$

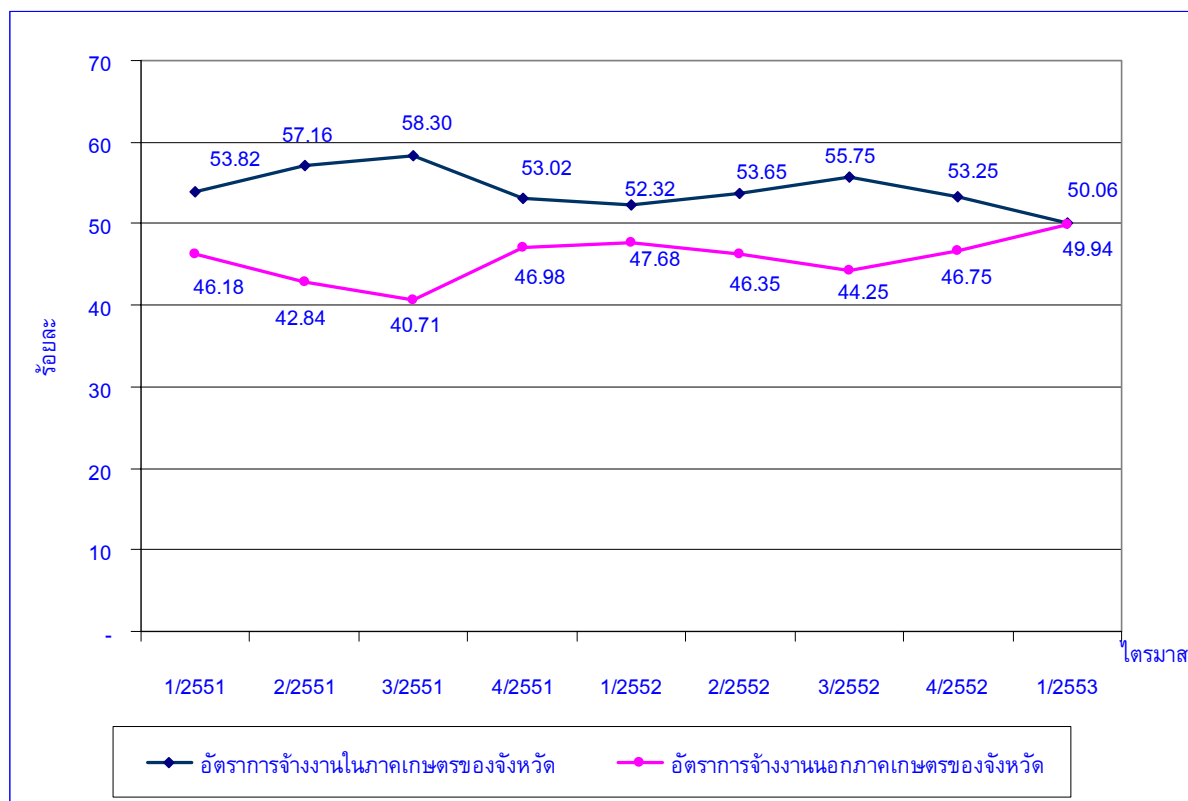
3.2 อัตราการจ้างงาน

อัตราการจ้างงานต่อกำลังแรงงาน เป็นตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นถึงภาวะการจ้างงาน ในตลาดแรงงานของจังหวัดเชียงใหม่ โดยแยกเป็นอัตราการจ้างงานในภาคเกษตร และอัตราการจ้างงานนอกภาคเกษตร สำหรับอัตราการจ้างงานในภาคเกษตรของจังหวัดเชียงใหม่ คำนวณจากผู้ทำงานในภาคเกษตรในจังหวัดเชียงใหม่ ต่อกำลังแรงงานที่มีงานทำของจังหวัดเชียงใหม่ สำหรับไตรมาสที่ 1/2553 อัตราการจ้างงานในภาคเกษตรมีอัตราร้อยละ 50.06 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสที่ผ่านมา พบว่ามีอัตราการจ้างงานในสัดส่วนลดลงร้อยละ -5.99 จากไตรมาสที่ 4/2552 ที่มีอัตราร้อยละ 53.25 และหากเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมาพบว่ามีสัดส่วนเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.32 ซึ่งไตรมาสที่ 1/2552 มีอัตราร้อยละ 52.32 และหากเทียบตั้งแต่ไตรมาสที่ 1/2551 ถึง ไตรมาสที่ 1/2553 พบว่าไตรมาสที่ 3/2551 มีอัตราการจ้างงานในภาคเกษตรสูงที่สุด คือมีอัตราร้อยละ 58.30

ส่วนอัตราการจ้างงานนอกภาคเกษตรของจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งคำนวณจากผู้มีงานทำนอกภาคเกษตรในจังหวัดเชียงใหม่ ต่อกำลังแรงงานที่มีงานทำในจังหวัดเชียงใหม่ ในไตรมาส ที่ 1/2553 อยู่ที่อัตราร้อยละ 49.94 มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ผ่านมาร้อยละ 6.82 โดยไตรมาสที่ 4/2552 มีอัตราร้อยละ 46.75 และหากเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่ามีสัดส่วนเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.74 จากไตรมาสที่ 1/2552 ที่มีอัตราร้อยละ 47.68 (ตามแผนภาพที่ 3-2)

แผนภาพที่ 3-2 อัตราการจ้างงานใน / นอกภาคเกษตรของจังหวัดเชียงใหม่

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดเชียงใหม่

หมายเหตุ : 1. อัตราการจ้างงานในภาคเกษตรของจังหวัด

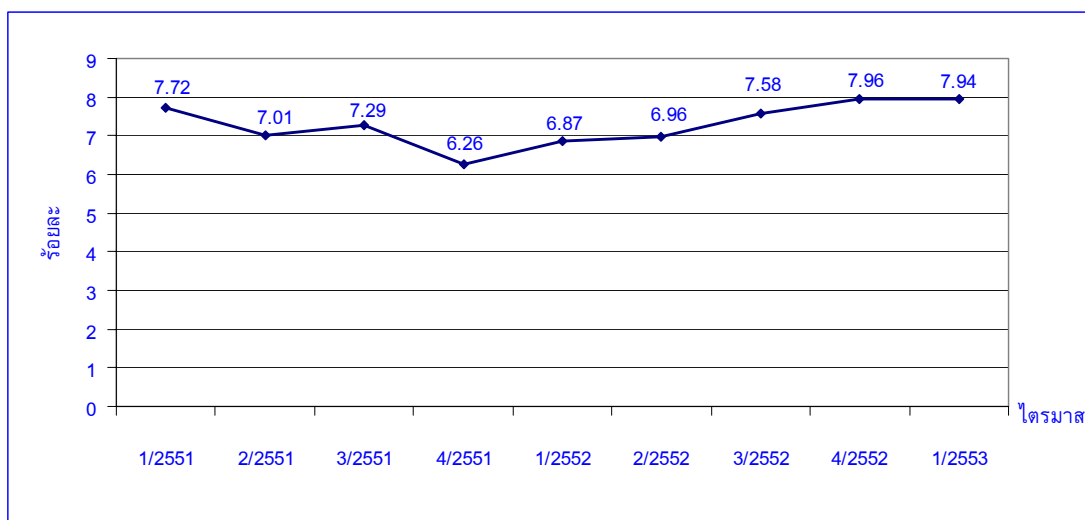
$$= \frac{\text{จำนวนผู้ทำงานในภาคเกษตรของจังหวัด} \times 100}{\text{ผู้มีงานทำในจังหวัด}}$$

2. อัตราการจ้างงานนอกภาคเกษตรของจังหวัด

$$= \frac{\text{จำนวนผู้ทำงานนอกภาคเกษตรของจังหวัด} \times 100}{\text{ผู้มีงานทำในจังหวัด}}$$

เมื่อพิจารณาอัตราการจ้างงานเฉพาะด้านอุตสาหกรรมการผลิต โดยคำนวณจากผู้มีงานทำในภาคอุตสาหกรรมการผลิตของจังหวัด เปรียบเทียบกับจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมดของจังหวัดเชียงใหม่ พบว่าไตรมาสที่ 1/2553 มีอัตราร้อยละ 7.96 มีสัดส่วนที่ลดลงเล็กน้อยร้อยละ -0.15 จากไตรมาสที่ 4/2552 ที่มีอัตราร้อยละ 7.96 แต่มีสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 15.63 จากไตรมาสที่ 1/2552 ที่มีอัตราร้อยละ 6.87 ทั้งนี้หากมองในภาพรวมตั้งแต่ไตรมาสที่ 1/2551 – ไตรมาสที่ 1/2553 พบว่าไตรมาสที่ 4/2552 มีอัตราการจ้างงานในอุตสาหกรรมการผลิตสูงที่สุดคืออัตราร้อยละ 7.96 แสดงให้เห็นว่าเศรษฐกิจของจังหวัดมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้น ส่งผลให้สถานประกอบการมีการขยายกิจการและมีการจ้างงานเพิ่มขึ้น (ตามแผนภาพที่ 3-3)

แผนภาพที่ 3-3 อัตราการจ้างงานในอุตสาหกรรมการผลิตของจังหวัดตรัง

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดตรัง

หมายเหตุ : อัตราการจ้างงานในอุตสาหกรรมการผลิตของจังหวัด

$$= \frac{\text{ผู้มีงานทำในภาคอุตสาหกรรมการผลิตของจังหวัด} \times 100}{\text{ผู้มีงานทำในจังหวัด}}$$

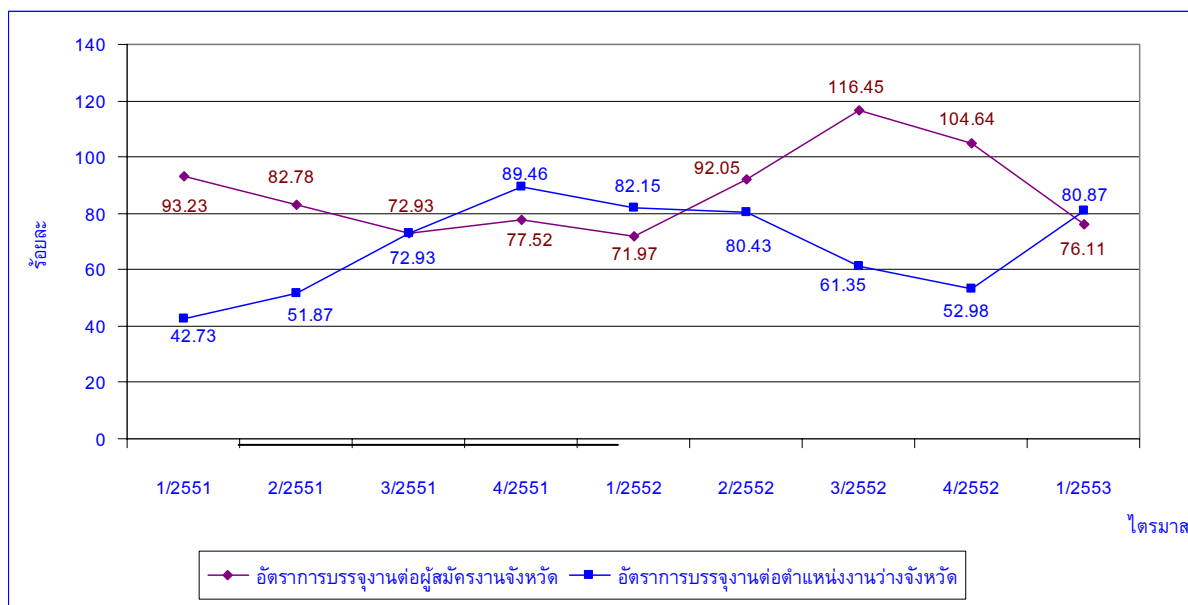
3.3 อัตราการบรรจุนาน

อัตราการบรรจุนานในแต่ละไตรมาส เป็นตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นถึงการเคลื่อนไหวของภาวการณ์ด้านแรงงาน สามารถศึกษาวิเคราะห์จากตำแหน่งงานว่าง และจำนวนผู้สมัครงาน โดยอัตราการบรรจุนานต่อผู้สมัครงานจังหวัด คำนวณจากผู้ได้รับการบรรจุนานในจังหวัด เทียบกับจำนวนผู้สมัครงานในจังหวัด สำหรับไตรมาสที่ 1/2553 อยู่ที่อัตราร้อยละ 76.11 เมื่อเทียบกับไตรมาสที่ผ่านมา พบว่ายังมีสัดส่วนลดลงร้อยละ -27.27 โดยไตรมาสที่ 4/2552 มีอัตราร้อยละสูงถึง 104.64 แต่เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่ามีสัดส่วนเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.76 ซึ่งไตรมาสที่ 1/2552 มีอัตราร้อยละ 71.97 และหากมองในภาพรวมของจังหวัดตรัง ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1/2551 – ไตรมาสที่ 1/2553 พบว่าไตรมาสที่ 3/2552 มีอัตราการบรรจุนานต่อผู้สมัครงานมากที่สุดคือ 116.45

ส่วนอัตราการบรรจุนาน ต่อตำแหน่งงานว่างจังหวัด ซึ่งคำนวณจากผู้ได้รับการบรรจุนานในจังหวัด เทียบกับตำแหน่งงานว่างในจังหวัด ในไตรมาสที่ 1/2553 พบว่าอัตราการบรรจุนานต่อตำแหน่งงานว่างมีอัตราร้อยละ 80.87 มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นร้อยละ 52.66 จากไตรมาสที่ 4/2552 ที่มีอัตราร้อยละ 52.98 และหากเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่ามีสัดส่วนลดลงร้อยละ -1.55 จากไตรมาสที่ 1/2552 ที่มีอัตราร้อยละ 82.15 และหากมองในภาพรวมตั้งแต่ ไตรมาส 1/2551 – ไตรมาส 1/2553 พบว่าไตรมาสที่ 4/2551 มีอัตราการบรรจุนานต่อตำแหน่งงานว่างสูงที่สุดคืออัตราร้อยละ 89.46 ส่วนอัตราการบรรจุนานต่อตำแหน่งงานว่างที่มีอัตราต่ำสุดคือ ไตรมาสที่ 1/2551 มีอัตราร้อยละ 42.73 (ตามแผนภาพที่ 3-4)

แผนภาพที่ 3-4 อัตราการบรรจุนงานของจังหวัดตรัง

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดตรัง

- หมายเหตุ : 1. อัตราการบรรจุนงานต่อผู้สมัครงานจังหวัด

$$= \frac{\text{ผู้ได้รับการบรรจุนงานในจังหวัด}}{\text{ผู้สมัครงานในจังหวัด}} \times 100$$
2. อัตราการบรรจุนงานต่อตำแหน่งงานว่างจังหวัด

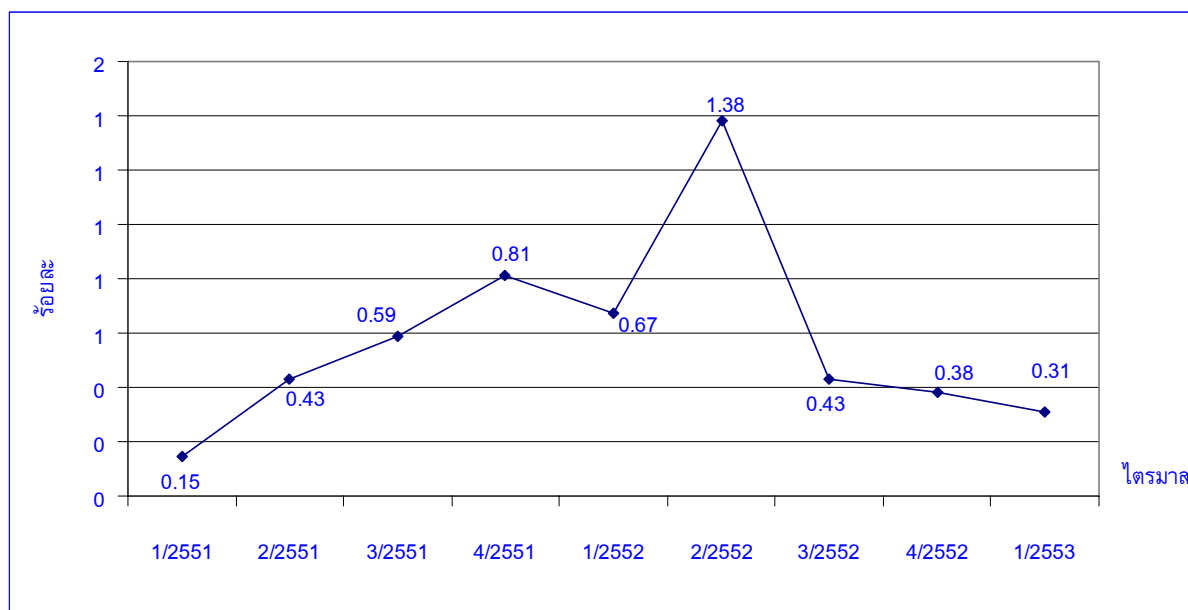
$$= \frac{\text{ผู้ได้รับการบรรจุนงานในจังหวัด}}{\text{ตำแหน่งงานว่างในจังหวัด}} \times 100$$

3.4 อัตราการว่างงาน

อัตราการว่างงานในจังหวัดตรัง มีการปรับตัวเพิ่มขึ้นหรือลดลงตามปัจจัยหลักต่างๆ เช่น เศรษฐกิจ ฤดูกาลต่างๆ และจำนวนผู้สำเร็จการศึกษา โดยคำนวณจากจำนวนผู้ไม่มีงานทำในจังหวัด เทียบกับกำลังแรงงานของจังหวัด สำหรับจังหวัดตรัง จำนวนผู้ไม่มีงานทำ (ว่างงาน) มีจำนวนน้อย เมื่อเทียบกับกำลังแรงงานของจังหวัด โดยไตรมาสที่ 1/2553 จำนวนผู้ว่างงานมีเพียง 1,254 คน จากจำนวนผู้อยู่ในกำลังแรงงานทั้งหมด 408,797 คน โดยอัตราการว่างงานร้อยละ 0.31 และเมื่อเทียบสัดส่วนกับไตรมาสที่ 4/2552 ที่มีอัตราร้อยละ 0.38 (ผู้ว่างงานจำนวน 1,585 คน จากจำนวนผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 416,767 คน) มีสัดส่วนลดลงร้อยละ -19.34 และหากเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่ามีสัดส่วนที่ลดลงร้อยละ -54.41 จากไตรมาสที่ 1/2552 ที่มีอัตราร้อยละ 0.61 หากเปรียบเทียบในภาพรวม ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1/2551 - ไตรมาสที่ 1/2553 พบว่าไตรมาสที่ 1/2551 มีอัตราการว่างงานน้อยที่สุดคืออัตราร้อยละ 0.15 (ตามแผนภาพที่ 3-5)

แผนภาพที่ 3-5 อัตราการว่างงานของจังหวัดตรัง

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดตรัง

หมายเหตุ : อัตราการว่างงานจังหวัด

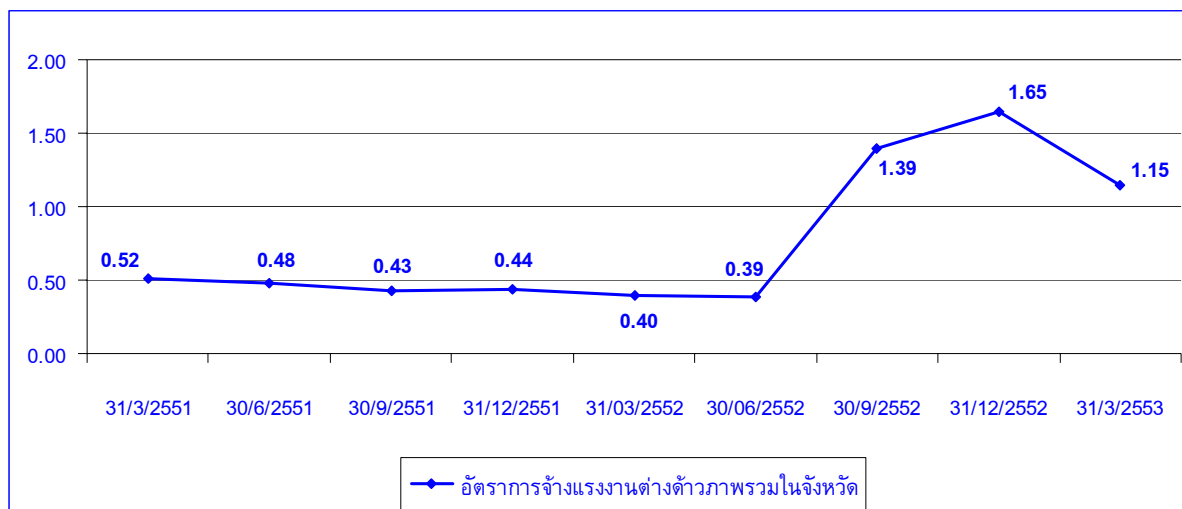
$$= \frac{\text{จำนวนผู้ไม่มีงานทำในจังหวัด} \times 100}{\text{กำลังแรงงานของจังหวัด}}$$

3.5 อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว

จำนวนแรงงานต่างด้าวตามมติ ครม. ซึ่งได้แก่ แรงงานต่างด้าว 3 สัญชาติ คือ พม่า ลาว และกัมพูชา จากข้อมูลสำนักงานจัดหางานจังหวัดตรัง ณ วันที่ 31 มีนาคม 2553 มีจำนวนแรงงานต่างด้าวทั้งสิ้น 4,692 คน และเมื่อเทียบอัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวภาพรวมในจังหวัด โดยคำนวณจากจำนวนแรงงานต่างด้าวตามมติ ครม. ในจังหวัด เทียบกับกำลังแรงงานของจังหวัด พบว่าไตรมาสที่ 1/2553 มีอัตราร้อยละ 1.15 มีสัดส่วนลดลงจากไตรมาสที่ผ่านมาร้อยละ -30.32 ซึ่งไตรมาสที่ 4/2552 (ณ 31 ธันวาคม 2552) ที่มีอัตราร้อยละ 1.65 และหากเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่ามีสัดส่วนเพิ่มขึ้นร้อยละ 186.52 จากไตรมาส 1/2552 (ณ วันที่ 31 มีนาคม 2552) ที่มีอัตราร้อยละ 0.40 (ตามแผนภาพที่ 3-6)

แผนภาพที่ 3-6 อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวตามมติ ครม. ในจังหวัดตรัง (รวม 3 สัญชาติ)
ณ วันที่ 31 มีนาคม 2553

ที่มา : สำนักจัดหางานจังหวัดตรัง

หมายเหตุ : 1. อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวของจังหวัด

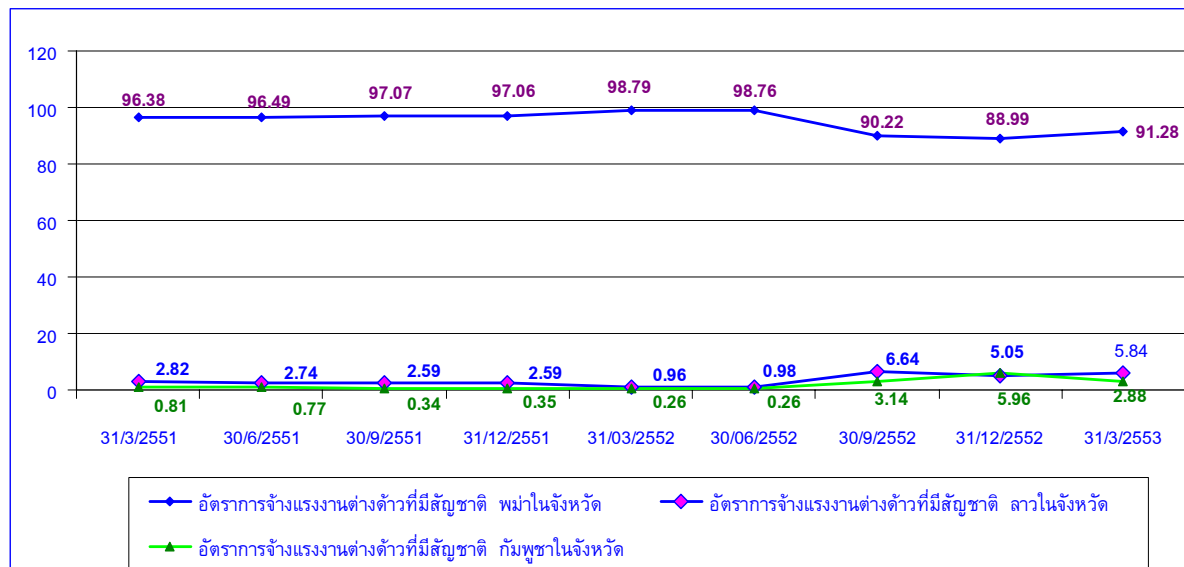
$$= \frac{\text{จำนวนแรงงานต่างด้าวตามมติ ครม. ในจังหวัด} \times 100}{\text{กำลังแรงงานของจังหวัด}}$$

หากพิจารณา อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวรายสัญชาติ โดยคำนวณจากจำนวนแรงงานต่างด้าวตามมติ ครม. แยกรายสัญชาติในจังหวัด เทียบกับแรงงานต่างด้าวตามมติ ครม. ทั้งหมด (รวม 3 สัญชาติ) ของจังหวัด พบว่าตลอดปี 2551 – 2552 อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่ามีมากที่สุด โดยไตรมาสที่ 4/2552 (ณ 31 มีนาคม 2553) อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่าอยู่ที่อัตราร้อยละ 91.28 มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.58 จากไตรมาสที่ 4/2552 (ณ 31 ธันวาคม 2552) ที่มีอัตราร้อยละ 88.99 และหากเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่ามีสัดส่วนลดลงร้อยละ -7.60 จากไตรมาสที่ 1/2552 (ณ วันที่ 31 มีนาคม 2552) ที่มีอัตราร้อยละ 98.79

ด้านอัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวสัญชาติลาว ไตรมาสที่ 1/2553 (ณ วันที่ 31 มีนาคม 2553) อยู่ที่อัตราร้อยละ 5.84 มีอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ 15.53 จากไตรมาสที่ 4/2552 (ณ 31 ธันวาคม 2552) ที่มีอัตราร้อยละ 5.05 และเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่ามีสัดส่วนเพิ่มขึ้นร้อยละ 509.28 จากไตรมาสที่ 1/2552 (ณ วันที่ 31 มีนาคม 2552) ที่มีอัตราร้อยละ 0.96

ในขณะที่อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว สัญชาติกัมพูชา ในไตรมาสที่ 1/2553 มีอัตราร้อยละ 2.88 มีอัตราลดลงร้อยละ 51.71 จากไตรมาสที่ 4/2552 ที่มีอัตราร้อยละ 5.96 และมีอัตราการจ้างงานเพิ่มสูงขึ้นมากเมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมาที่มีอัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวสัญชาติกัมพูชาเพียงร้อยละ 0.26 (ตามแผนภาพ 3 - 7)

แผนภาพที่ 3-7 อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวตามมติ ครม. ในจังหวัดตรัง จำแนกรายสัญชาติ

ที่มา : สำนักจัดหางานจังหวัดตรัง

หมายเหตุ : 2. อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวรายสัญชาติในจังหวัด

$$= \frac{\text{จำนวนแรงงานต่างด้าวตามมติ ครม. แยกรายสัญชาติ (3 สัญชาติ) ใน จังหวัด} \times 100}{\text{แรงงานต่างด้าวตามมติ ครม. ทั้งหมด (รวม 3 สัญชาติ) ของจังหวัด}}$$

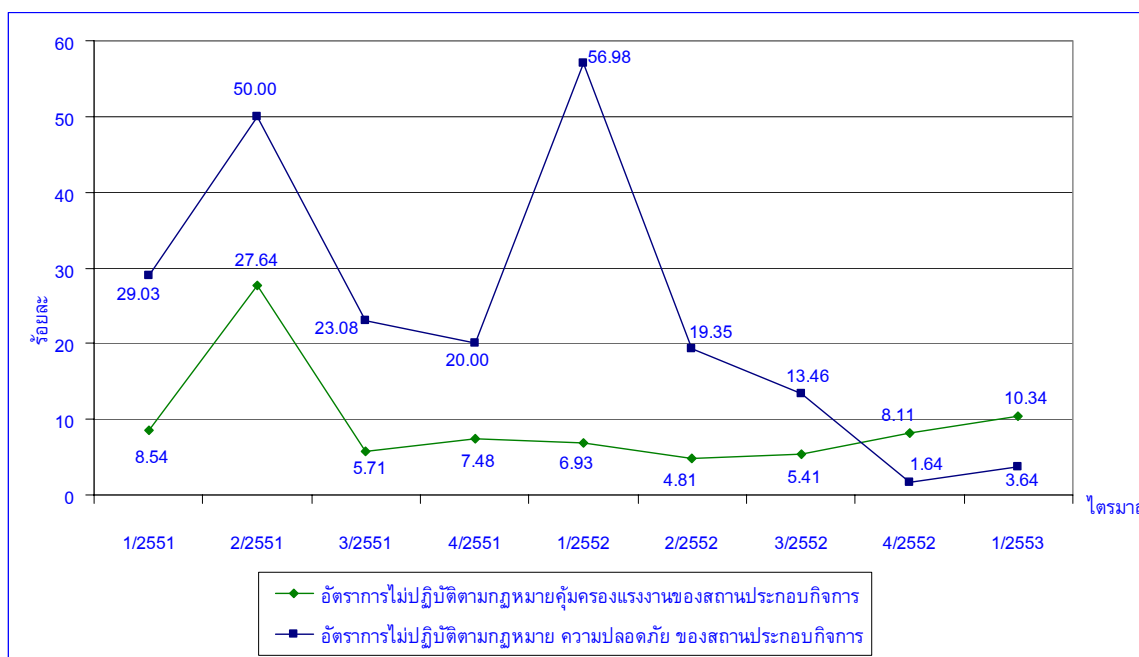
3.6 อัตราการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของสถานประกอบการ

อัตราการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของสถานประกอบการ เป็นตัวชี้วัดอย่างหนึ่งที่สถานประกอบการหรือนายจ้างไม่ใส่ใจต่อข้อกำหนดหรือไม่ให้ความสำคัญกับเรื่องคุณภาพชีวิตของลูกจ้าง หรือบางสถานประกอบการอาจจะไม่ทราบก็ตาม แต่ถือว่าย่อมส่งผลกระทบต่อสังคมโดยรวม สำหรับจังหวัดตรัง ตามที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่เป็นการให้คำแนะนำ เพื่อปฏิบัติให้ถูกต้องในครั้งต่อไป แต่จากอัตราการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของสถานประกอบการ แยกเป็น 2 ประเภทคือ การไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดคุ้มครองแรงงาน และการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดความปลอดภัย

สำหรับอัตราการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานของสถานประกอบกิจการในจังหวัด จำนวนจาก จำนวนสถานประกอบการที่ทำผิดกฎหมายคุ้มครองแรงงานในจังหวัด เทียบกับจำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจคุ้มครองแรงงานในจังหวัด ในไตรมาสที่ 1/2553 มีอัตราร้อยละ 10.34 มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นร้อยละ 27.59 จากไตรมาสที่ 4/2552 ที่มีอัตราร้อยละ 8.11 และมีสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ร้อยละ 49.26 จากไตรมาสที่ 1/2552 ที่มีอัตราร้อยละ 6.93 และเมื่อเปรียบเทียบกับตั้งแต่ไตรมาสที่ 1/2551 – ไตรมาส 1/2553 พบว่าไตรมาสที่ 2/2552 มีอัตราการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดคุ้มครองแรงงานน้อยที่สุดคือ ร้อยละ 4.81

ส่วนอัตราการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดความปลอดภัยในการทำงาน โดยคำนวณจากจำนวนสถานประกอบการ ที่ทำผิดกฎหมายความปลอดภัยในจังหวัด ต่อจำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจความปลอดภัยในจังหวัด พบว่าในไตรมาสที่ 1/2553 มีอัตราร้อยละ 3.64 มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นร้อยละ 121.82 จากไตรมาสที่ 4/2552 ที่มีอัตราร้อยละ 1.64 แต่เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่ามีสัดส่วนลดลงร้อยละ -93.62 จากไตรมาสที่ 1/2553 ที่มีอัตราร้อยละ 56.98 และเมื่อเปรียบเทียบตั้งแต่ไตรมาสที่ 1/2551 – ไตรมาส 1/2553 พบว่าไตรมาสที่ 4/2552 มีอัตราการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดความปลอดภัยในการทำงานน้อยที่สุด คืออัตราร้อยละ 1.64 ทั้งนี้ย่อมแสดงให้เห็นว่าสถานประกอบการได้ตระหนักถึงความปลอดภัยในการทำงานมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งความปลอดภัยกับแรงงาน ได้มีการสอนวิธีใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ รวมทั้งอบรมให้ความรู้ต่างๆ ทำให้เกิดความผิดพลาดลดลง (ตามแผนภาพที่ 3-8)

แผนภาพที่ 3-8 อัตราการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดคุ้มครองแรงงาน / กฎหมายความปลอดภัยในการทำงาน

ที่มา : สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดตรัง

หมายเหตุ :

1. อัตราการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดคุ้มครองแรงงานของสถานประกอบการในจังหวัด
=
$$\frac{\text{จำนวนสถานประกอบการที่ทำผิดกฎหมายคุ้มครองแรงงานในจังหวัด} \times 100}{\text{จำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจกฎหมายคุ้มครองแรงงานในจังหวัด}}$$
2. อัตราการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดความปลอดภัยของสถานประกอบการในจังหวัด
=
$$\frac{\text{จำนวนสถานประกอบการที่ทำผิดกฎหมายความปลอดภัยในจังหวัด} \times 100}{\text{จำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจกฎหมายความปลอดภัยในจังหวัด}}$$

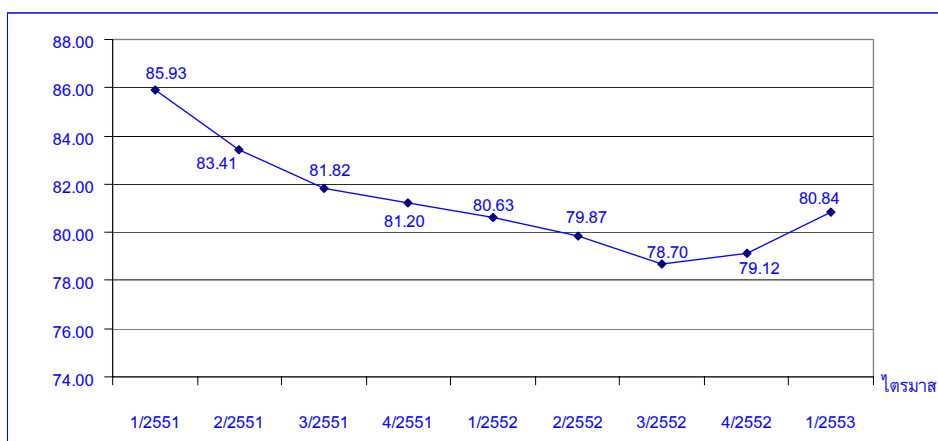
3.7 อัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงาน / ข้อขัดแย้งในสถานประกอบการ

อัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงานและข้อขัดแย้ง ในสถานประกอบการ ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ในสถานประกอบการนั้นๆ การเปลี่ยนแปลงของอัตราการเกิดข้อพิพาทและข้อขัดแย้ง จะแสดงให้เห็นถึงทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ว่ามีทิศทางหรือแนวโน้มเป็นไปในทิศทางใด การเกิดข้อพิพาทแรงงานนั้น มีผลมาจากการการขัดแย้งที่นายจ้างมีต่อลูกจ้างหรือลูกจ้างมีต่อนายจ้าง จนไม่สามารถหาข้อยุติหรือตกลงกันได้ สำหรับอัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงาน และข้อขัดแย้งในสถานประกอบการต่อสถานประกอบการ 100,000 แห่ง ในจังหวัด คำนวณจากสถานประกอบการที่เกิดข้อพิพาทแรงงานและข้อขัดแย้งในจังหวัดต่อ 100,000 แห่ง เทียบกับสถานประกอบการทั้งหมดในจังหวัด พบว่าในรอบปี 2549 – ถึง ปี 2553 ยังไม่มีข้อพิพาทแรงงาน / ข้อขัดแย้งเกิดขึ้นในสถานประกอบการ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสถานประกอบการในจังหวัดตรัง ในแต่ละแห่งได้มีการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง

3.8 อัตราสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบประกันสังคม

อัตราของสถานประกอบการ ที่เข้าสู่ระบบประกันสังคมจังหวัดตรัง ซึ่งคำนวณจากจำนวนสถานประกอบการที่อยู่ในระบบประกันสังคมจังหวัด เทียบกับจำนวนสถานประกอบการทั้งหมดในจังหวัด พบว่าสัดส่วนของสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบประกันสังคมจังหวัดตรัง ไตรมาส 1/2553 มีอัตราร้อยละ 80.84 มีสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.17 จากไตรมาสที่ 4/2552 ที่มีอัตราร้อยละ 79.12 และหากเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่ามีสัดส่วนเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.25 จากไตรมาส 1/2553 ที่มีอัตราร้อยละ 80.63 สำหรับอัตราการเข้าสู่ระบบประกันสังคมที่เพิ่มขึ้น – ลดลง นั้น สาเหตุเนื่องจากสถานประกอบการบางแห่ง เป็นสถานประกอบการขนาดเล็ก ลูกจ้างมีการเข้า – ออกบ่อยครั้ง ในบางกิจการที่มีลูกจ้างคนเดียว นายจ้างจึงจำเป็นต้องแจ้งยกเลิกการขึ้นทะเบียนประกันสังคม ทั้งที่กิจการยังดำเนินอยู่ สำหรับกิจการที่มีขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่จะแจ้งขึ้นทะเบียนประกันสังคมถูกต้องตามกฎหมายทุกแห่ง

แผนภาพที่ 3-9 อัตราสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบประกันสังคมในจังหวัดตรัง

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดตรัง

หมายเหตุ : อัตราสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบประกันสังคมในจังหวัด

$$= \frac{\text{จำนวนสถานประกอบการที่อยู่ในระบบประกันสังคมจังหวัด} \times 100}{\text{สถานประกอบการในจังหวัดทั้งหมด}}$$

ภาคผนวก

**ตารางแสดงอัตราค่าจ้างขั้นต่ำใหม่ ซึ่งได้ประกาศให้มีผลใช้บังคับ
ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2553**

ค่าจ้างขั้นต่ำ	พื้นที่
206	กรุงเทพมหานคร และจังหวัดสมุทรปราการ
205	จังหวัดนครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี และสมุทรสาคร
204	จังหวัดภูเก็ต
184	จังหวัดชลบุรี และสระบุรี
181	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
180	จังหวัดฉะเชิงเทรา
178	จังหวัดระยอง
173	จังหวัดนครราชสีมา พังงา และระนอง
171	จังหวัดเชียงใหม่
170	จังหวัดกระบี่ ปราจีนบุรี และลพบุรี
169	จังหวัดกาญจนบุรี
168	จังหวัดเพชรบุรี
167	จังหวัดจันทบุรี และราชบุรี
165	จังหวัดสิงห์บุรี และอ่างทอง
164	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
163	จังหวัดเลย สมุทรสงคราม และสระแก้ว
162	จังหวัดตรัง
161	จังหวัดสงขลา
160	จังหวัดชุมพร ตราน นครนายก นราธิวาส ยะลา ลำพูน และอุบลราชธานี
159	จังหวัดนครศรีธรรมราช ปัตตานี พัทลุง สตูล สุราษฎร์ธานี หนองคาย และอุดรธานี
158	จังหวัดกำแพงเพชร ชัยนาท นครสวรรค์ สุพรรณบุรี และอุทัยธานี
157	จังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น เชียงราย บุรีรัมย์ ยโสธร ร้อยเอ็ด และสกลนคร
156	จังหวัดชัยภูมิ ลำปาง และหนองบัวลำภู
155	จังหวัดนครพนม เพชรบูรณ์ มุกดาหาร และอำนาจเจริญ
154	จังหวัดมหาสารคาม
153	จังหวัดตาก พิษณุโลก สุโขทัย สุรินทร์ และอุดรดิตถ์
152	จังหวัดน่าน และศรีสะเกษ
151	จังหวัดพะเยา พิจิตร แพร่ และแม่ฮ่องสอน

สาระน่ารู้

"แนะนำ 10 วิธีคลายเครียดที่น่านำ"

ฉบับที่แล้ว เราได้ให้ความรู้และข้อมูลเกี่ยวกับเคล็ดลับทำให้สะสมไขมันน้อยลงจากอาหารกันไปแล้วนะคะ สำหรับฉบับนี้มีวิธีที่จะคลายความเครียดมาแนะนำเพื่อให้เรามีสุขภาพดีทั้งกายและใจ ดีไหมคะ

1. ออกกำลังกาย – ใครๆ ก็พูดได้ว่าออกกำลังกายดี แต่น้อยคนนักที่จะทำให้เป็นกิจวัตร ได้ เนื่องจากไม่มีเวลา ไม่สะดวกเรื่องการเดินทาง ตื่นเช้าไม่ไหว อุปกรณ์แพง ฯลฯ ความจริงแล้วคุณควรจะหาเวลาของแต่ละวันอย่างน้อย 30 นาที ในการออกกำลังกาย โดยเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับคุณที่สุด ถ้าคุณไม่ต้องการสิ้นเปลืองกับค่าอุปกรณ์ คุณก็นำจะเลือกการวิ่งหรือเดิน หากเป็นสูงอายุหรือเป็นผู้ที่ไม่ต้องการการกระแทก วัยน้ำ, โยคะ, ไทชิ , หรือ พาลาที่ส์ ก็อินเทอร์เน็ต ไม่เลวนะคะ หากอยากมีแรงจูงใจในการออกกำลังกาย ขอแนะนำกีฬาที่เล่นเป็นหมู่คณะอัน ได้แก่ แบดมินตัน กอล์ฟ ฟุตบอล หรือ เทนนิสที่กำลังฮิตอยู่ในขณะนี้ ก็จะทำให้เราได้ระบายออกซึ่งแรงขับของจิตใจในด้านต่างๆ เช่น ความคับข้องใจ ความโกรธ ความเสียใจ ไม่พอใจ แถมยังได้สารสื่อความสุขหรือสารเอ็นโดฟินกลับมาด้วยแล้วคุณก็จะรู้สึกสดชื่นและหลับสบายอีกด้วยค่ะ

2. พูดยระบายความเครียด -- พุดคะ ระบายความเครียดออกมาเลย แต่ต้องเลือกบุคคลที่คุณคิดว่า ปลอดภัย หวังดี ไม่มีพิษภัยกับตัวคุณ และควรมีความอดทนสูงในการฟัง หรือถ้าหาไม่ได้ก็เขียนลงกระดาษ สดุดีเสียงต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น หมา แมว ปลาทอง จิ้งจก แมลงต่างๆก็ได้ ระบายให้มันฟัง (แต่อย่าลืมปิดประตูลงกลอนด้วย มิเช่นนั้น คนอื่นมาพบเข้า จะหาว่าคุณบ้าพูดคนเดียว) เพราะเวลาที่เรารับระบายออก เท่ากับเราได้ทบทวนตัวเองไปด้วย นอกจากนี้ยังมีบริการให้คำปรึกษาแนะนำทางโทรศัพท์จากหน่วยงานต่างๆ ให้บริการด้วยค่ะ

3. นอนหลับพักผ่อนให้เพียงพอ -- การนอนหลับพักผ่อนช่วยให้คุณสดชื่นขึ้นได้มาก เหมือนได้ชาร์จแบตเตอรี่ในร่างกายใหม่ แต่ควรเตรียมความพร้อมในการนอนหลับนะคะ โดยเลือกสถานที่และเครื่องนอนสะอาด อากาศถ่ายเทสะดวก อุณหภูมิพอเหมาะ มีเสียงหรือแสงที่รบกวนคุณไม่มากนัก โดยกำหนดจิตใจก่อนนอนว่า ให้เราสดชื่น ผ่อนคลาย เอาเรื่องเครียดปัญหาต่างๆ วางไว้นอกตัว ไม่เอามาคิดตอนนอน แล้วหลับโลดค่ะ

4. อาหารคลายเครียด -- กลับมาเรื่องอาหารกันซักนิด อย่างที่เคยบอกไปแล้วนะคะว่าอาหารสามารถลดความเครียดของคุณได้ด้วย วันนี้จะมาย้ำอีกครั้งนะคะ อาหารที่ช่วยคลายเครียดให้คุณได้ดี ได้แก่

- 1.- ทริปโตฟาน (1-2 กรัม ก่อนนอน) พบได้ใน ไข่ ถั่วเหลือง นมวัว เนื้อสัตว์
- 2.- วิตามินบี 6 (40 มิลลิกรัมต่อวัน) พบในธัญพืชต่างๆ ยีสต์ ข้าว ข้าว เครื่องใน เนื้อ ถั่ว ผัก
- 3.- วิตามินบี 3 (1,000 มิลลิกรัมต่อวัน) พบใน ตับ เครื่องใน เนื้อ เป็ด ไก่ ปลา ถั่ว ยีสต์
- 3.- สารอาหารอื่นๆ เช่น แคลเซียม กระเทียม ดอกไม้จีน

5. พักผ่อนท่องเที่ยว -- ข้อนี้ขอ Confirm ว่าจริงค่ะ เพราะคนเราก็เหมือนเครื่องยนต์ ต้องการช่วงพักไปทำการ reboot ใหม่ การที่ได้ไปท่องเที่ยวเห็นบรรยากาศทิวทัศน์สวยงามแปลกหูแปลกตา ไปเจอผู้คน ก็ช่วยกระตุ้นมุมมองชีวิตใหม่ๆ ฝรั่งเขาถึงมีช่วงพักร้อนยาว และให้ความสำคัญอย่างมาก วางแผนล่วงหน้ายาวทีเดียว เมื่อถึงเวลา ก็ไปพักผ่อนทันที เมื่อกลับมาจากการท่องเที่ยวแล้ว คุณก็จะกลับมาทำงานอย่างมีประสิทธิภาพค่ะ

6. ดนตรีคลายเครียด -- หลายคนคงเคยได้ยินเกี่ยวกับการรักษาโรคด้วยดนตรีหรือดนตรีบำบัดมาแล้วนะคะ ทั้งนี้ก็เพราะดนตรีช่วยให้คุณอารมณ์เยือกเย็นลง ผ่อนคลาย ใจสงบ ดนตรีบำบัดมีทั้งเพลงบรรเลงด้วยเครื่องดนตรีชนิดเดียวหรือหลายชนิด เพลงที่มีเสียงคลื่นทะเล เสียงนก เสียงน้ำไหล ฯลฯ หากคุณสามารถปิดไฟ จุดเทียน และฟังเพลงเบาๆ หลังจากนั้นก็นอนหลับแล้วละก็ ตื่นขึ้นมาน่าจะสดชื่นหายเครียดได้เยอะเลยละค่ะ

7. กลิ่นบำบัดโรมาเทอราปี -- วิธีต้องแนะนำไว้ด้วย เดียวout ค่ะ กลิ่นเป็นอีกสิ่งหนึ่งของการรับรู้ทางสัมผัสที่สื่อถึงอารมณ์และความรู้สึกได้ดี คุณอาจลองจุ่มรูปหอมกลิ่นที่สดชื่น หรือหยดน้ำมันหอมระเหย ในขณะนอนหรือทำงานเพื่อผ่อนคลายไปด้วย หรือจะแช่น้ำอุ่นๆ ก็ไม่เลวค่ะ กลิ่นที่เหมาะสมแล้วแต่ชอบและรู้สึกผ่อนคลาย โดยเลือกจากการดมว่ากลิ่นไหนทำให้รู้สึกดี ให้พลัง หรือช่วยผ่อนคลาย กลิ่นที่น่าสนใจ เช่น กลิ่นไม้จันทน์หอม กลิ่นกำยาน สำหรับผ่อนคลาย กลิ่นการบูร กลิ่นส้ม กลิ่นมะนาว สำหรับสร้างความสดชื่น

8. ผีอกหายใจคลายเครียด -- การหายใจช่วยนำอากาศบริสุทธิ์ เข้าสู่ปอด แล้วเดินทางสู่สมองไปตลอดทั่วร่างกาย ลองหายใจโดยการหายใจเข้าลึกๆ ช้าๆ สังเกตว่ากระบังลมขยายออก ท้องป่องออก จากนั้นค่อยๆ หายใจออกช้าๆ ไส้ลมให้ออกมากที่สุด ตอนนี้จะกระบังลมของคุณจะหดสั้นลง ท้องจะแฟบ ถ้าช่วงแรกไม่ถนัดก็เอามือแตะท้องเพื่อปรับและเข้าใจสภาพท้องแฟบของท้องจากการหายใจก่อนแล้วฝึกไปเรื่อยๆ

9. ผีอกผ่อนคลายกล้ามเนื้อ -- โดยนำเอาหลักการผีอกหายใจมาประยุกต์ใช้ร่วมด้วย เริ่มด้วยการนั่งหรือนอนในท่าสบายๆ จากนั้นค่อยๆ เกร็งกล้ามเนื้อส่วนต่างๆ ขึ้นมาโดยอาจไล่จากปลายเท้า ข้อเท้า น่อง ต้นขา ลำตัว แขน มือ นิ้ว ไหล่ คอ ศีรษะ และใบหน้า เกร็งไว้สักอึดใจหนึ่ง จากนั้นค่อยๆ ผ่อนคลายย้อนกลับไปโดยเริ่มจากใบหน้า จนถึงปลายเท้า คุณสามารถใช้การผีอกผ่อนคลายกล้ามเนื้อในยามที่รู้สึกตึงเครียด อึดอัด ไม่สบายใจ หรือแม้แต่ยามที่คุณต้องการให้สมาธิกลับคืน

10. คลายเครียดด้วยการนวด -- ปัจจุบันมีคนสนใจการนวดอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็น นวดแผนไทย นวดเท้า นวดน้ำมัน นวดรักษาโรคเฉพาะที่ ทำให้มีสถาน บริการเกี่ยวกับการนวดหรือ Spa เกิดขึ้นเป็นดอกเห็ด การนวดเป็นการผ่อนคลายกล้ามเนื้อและทำให้เลือดลมสูบฉีด ทำให้ผู้ที่ถูกนวดรู้สึกผ่อนคลายและสบายมากยิ่งขึ้น การนวดน้ำมันยังทำให้มีผิวพรรณที่ดีอีกด้วย

ทางออกของความเครียดยังมีอีกมากมายค่ะ แต่ 10 วิธีที่แนะนำนี้เป็นวิธีที่ทำได้ง่าย ปลอดภัยด้วยวิธีธรรมชาติค่ะ ความเครียดเป็นสิ่งที่ห้ามกันไม่ได้ สิ่งที่คุณทำได้คือ มีสติ หากรู้ว่าตัวเองเริ่มเครียดแล้วก็ต้องหยุด แล้วลองใช้ 10 วิธีที่แนะนำมานี้ใช้ค่ะ

ที่มา: <http://www.jobpub.com/articles/showarticle.asp?id=626>

ข้อมูลจาก บทความ วิถีทั้ง 9 แห่งการคลายเครียด ของ นพ. พนมทวน ชูแสงทอง

**ภาพกิจกรรม / การกิจหน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงาน
ระหว่างเดือนมกราคม – มีนาคม 2553
โครงการตรวจเยี่ยมสถานประกอบการแบบบูรณาการ ปีงบประมาณ 2553**

▲ เมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2553 ผู้ว่าราชการจังหวัดตรัง (นายไมตรี อินทุสุต) พร้อมด้วยรองผู้ว่าราชการจังหวัดตรัง (นายเกรียงเดช เข้มทอง) หัวหน้าส่วนราชการสังกัดกระทรวงแรงงาน และส่วนราชการในจังหวัดตรัง ตรวจเยี่ยม บริษัท แพลนครีเอชั่นส์ จำกัด โครงการตรวจเยี่ยมสถานประกอบการแบบบูรณาการจังหวัดตรัง ประจำปีงบประมาณ 2553 โดยมีผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนาและสนับสนุนองค์กร (นายวิมล วีระพรสวรรค์) และพนักงานของบริษัทฯ ให้การต้อนรับ

ภาพกิจกรรมโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์จังหวัดตรัง
วันอังคารที่ 3 มีนาคม 2553 ณ โรงแรมธรรมรินทร์ ธนา จังหวัดตรัง

▲ เมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2553 ผู้ว่าราชการจังหวัดตรัง (นายไมตรี อินทุสุต) ให้เกียรติเป็นประธานพิธีเปิดอบรมให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์แก่เครือข่ายอาสาสมัครแรงงาน ภายใต้ “โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์จังหวัดตรัง” พร้อมทักทายอาสาสมัครแรงงานที่เข้าร่วมอบรม

**ภาพกิจกรรมโครงการจ้างงานเร่งด่วนและพัฒนาทักษะฝีมือเพื่อบรรเทา
ความเดือดร้อนด้านอาชีพ พ.ศ. 2553**

▲ คณะกรรมการศูนย์ช่วยเหลือผู้ประสบภัยธรรมชาติกระทรวงแรงงาน ประจำจังหวัดตรัง ได้ร่วมประชุม
พิจารณาโครงการฯ ตามที่แรงงานจังหวัดตรัง ได้ลงพื้นที่เพื่อตรวจสอบความคุ้มค่าและประโยชน์ของโครงการฯ
โดยมีรองผู้ว่าราชการจังหวัดตรัง (นายเกรียงเดช เข็มทอง) เป็นประธาน

ภารกิจหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงาน ในจังหวัดตรัง

สำนักงานแรงงานจังหวัดตรัง

ศาลากลางจังหวัด (หลังใหม่) ชั้น 4
ต.ทับเที่ยง อ.เมือง จ.ตรัง (92000)
โทร. / แฟกซ์ (075) 217254

เป็นผู้แทนกระทรวงแรงงานในจังหวัดตรัง
ดำเนินการเกี่ยวกับงานยุทธศาสตร์งานนโยบาย ประสานและ
ดำเนินการจัดทำแผนงานหรือโครงการของส่วนราชการสังกัด
กระทรวงแรงงานในจังหวัด ให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ รวมทั้งติดตาม
ประเมินผล เพื่อสรุปวิเคราะห์ เสนอกระทรวงแรงงาน

สำนักงานจัดหางานจังหวัดตรัง

ศาลากลางจังหวัด (หลังใหม่) ชั้น 2
ต.ทับเที่ยง อ.เมือง จ.ตรัง (92000)
โทร. / แฟกซ์ (075) 214027-8

ให้บริการและส่งเสริมการจัดหางาน จัดระบบการทำงานของคน
ต่างด้าว พัฒนาระบบการแนะแนวอาชีพให้มีประสิทธิภาพตาม
มาตรฐานสากล ส่งเสริม กำกับ ดูแลการคุ้มครองคนหางาน
พัฒนาระบบและสร้างเครือข่ายข้อมูลข่าวสารตลาดแรงงาน

ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดตรัง

252/6 ถ.ท่ากลาง ต.ทับเที่ยง
อ.เมือง จ.ตรัง (92000)
โทร. / แฟกซ์ (075) 570544 - 5

ส่งเสริมการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน การพัฒนา
ฝีมือแรงงานแก่กำลังแรงงานใหม่ก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงาน
ส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ตาม พ.ร.บ. ส่งเสริม
การพัฒนาฝีมือแรงงานปี 2545

สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จังหวัดตรัง

ศาลากลางจังหวัด (หลังใหม่) ชั้น 4
ต.ทับเที่ยง อ.เมือง จ.ตรัง (92000)
โทร. / แฟกซ์ (075) 218964

พัฒนามาตรฐานแรงงานให้สอดคล้องกับมาตรฐาน
สากล คุ้มครองแรงงานให้เป็นไปตามมาตรฐานแรงงาน
ส่งเสริม พัฒนาและกำกับดูแลความปลอดภัย อาชีวอนามัย
และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ส่งเสริมและพัฒนา
ระบบแรงงานสัมพันธ์และสวัสดิการแรงงาน

สำนักงานประกันสังคมจังหวัดตรัง

252/5 ถ.ท่ากลาง ต.ทับเที่ยง
อ.เมือง จ.ตรัง (92000)
โทร. / แฟกซ์ (075) 570527 - 8

คุ้มครองดูแลลูกจ้างในกรณีที่ประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย หรือ
สูญหายจากการทำงาน หรือระงับรักษาผลประโยชน์ให้นายจ้าง
ลูกจ้างมีสิทธิได้รับเงินทดแทน สร้างหลักประกันแก่ลูกจ้างที่เป็น
ผู้ประกันตนในกรณีที่ประสบอันตราย เจ็บป่วย ทุพพลภาพ และ
ตายอันไม่เนื่องมาจากการทำงาน ให้นายจ้าง กรณีคลอดบุตร
สงเคราะห์บุตร ชราภาพ และว่างงาน ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับ
ประโยชน์ทดแทน

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

นางพัฒนา พันธุ์พัก

แรงงานจังหวัดตรัง

ผู้จัดทำ

นางนิรมล หมั่นจิตร

นักวิชาการแรงงานชำนาญการ

นายกิตติศักดิ์ ด่วงพูล

นักวิชาการแรงงานปฏิบัติการ

นางวันทา บุญดำ

เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ข้อมูลด้านแรงงาน

หากมีข้อสงสัยหรือข้อเสนอแนะประการใด กรุณาติดต่อสำนักงานแรงงานจังหวัดตรัง
ศาลากลางจังหวัด (หลังใหม่) ชั้น 4 ตำบลทับเที่ยง อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง (92000)
หมายเลขโทรศัพท์ / โทรสาร 0-7521-7254